

Valtiovarainvaliokunta

Hallituksen esitys eduskunnalle verotusmenettelyn ja veronkannon uudistamista koskevaksi lainsäädännöksi

JOHDANTO

Vireilletulo

Hallituksen esitys eduskunnalle verotusmenettelyn ja veronkannon uudistamista koskevaksi lainsäädännöksi (HE 29/2016 vp): Asia on saapunut valtiovarainvaliokuntaan mietinnön antamista varten.

Jaostovalmistelu

Asia on valmisteltu valtiovarainvaliokunnan verojaostossa.

Asiantuntijat

Verojaosto on kuullut:

- ylitarkastaja Henna Ritari, valtiovarainministeriö
- neuvotteleva virkamies Marja Niiranen, valtiovarainministeriö
- neuvotteleva virkamies Pekka Humalto, sosiaali- ja terveysministeriö
- lakimies Merituuli Mähkä, sosiaali- ja terveysministeriö
- lakimuutospäällikkö Elena Vigren, Verohallinto
- veroyliasiamies Timo Räbinä, Verohallinto
- johtava veroasiantuntija Jukka Rautajuuri, Verohallinto
- johtava lakimies Matti Merisalo, Verohallinto
- johtava veroasiantuntija Sami Varonen, Verohallinto
- johtava hallintovouti Jorma Niinivirta, Valtakunnanvoudinvirasto
- taloussuunnittelupäällikkö Pasi Perander, Kirkkohallitus
- johtaja Eija Pelkonen, Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus Fimea
- veroasiantuntija Jukka Hakola, Suomen Kuntaliitto
- veroasiantuntija Tero Honkavaara, Elinkeinoelämän keskusliitto EK ry
- johtaja Ann-Mari Kemell, Keskuskauppakamari
- johtaja Timo Sipilä, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry
- lakimies Minna Tanska, Suomen Ammattiliittojen Keskusjärjestö SAK ry
- toimitusjohtaja Merja Hirvonen, Suomen Apteekkariliitto ry
- johtava asiantuntija Markku Ojala, Suomen Taloushallintoliitto ry
- veroasiantuntija Laura Kurki, Suomen Yrittäjät ry
- lakiasiain johtaja Vesa Korpela, Veronmaksajain keskusliitto ry

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

- professori Olli Mäenpää

Verojaosto on saanut kirjallisen lausunnon:

- oikeusministeriö
- korkein hallinto-oikeus
- Helsingin hallinto-oikeus
- Liikenteen turvallisuusvirasto
- Kansaneläkelaitos
- Ahvenanmaan maakunnan hallitus
- Suomen Veroasiantuntijat ry

Verojaosto on saanut ilmoituksen, ei lausuttavaa:

- ulkoasiainministeriö
- työ- ja elinkeinoministeriö
- tietosuojavaltuutetun toimisto
- Akava ry
- Perheyriytsten liitto ry
- Toimihenkilökeskusjärjestö STTK ry

HALLITUKSEN ESITYS

Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi laki oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä sekä uusi veronkantolaki. Lisäksi esityksessä ehdotetaan säädettäväksi laki työnantajan sairausvakuutusmaksusta sekä apteekkiverolaki, joilla korvattaisiin nykyiset työnantajan sosiaaliturvamaksusta annettu laki sekä apteekkimaksusta annettu laki. Verotililaki ehdotetaan kumottavaksi ja tarpeellinen sääntely siirrettäväksi ehdotettuihin oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annettuun lakiin, veronkantolakiin sekä veronlisäyksestä ja viivekorosta annettuun lakiin.

Verohallinnon kantamia oma-aloitteisia veroja koskevan menettelyn yhtenäistämiseksi ja sääntelyn selkeyttämiseksi oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annettuun lakiin koottaisiin oma-aloitteisten verojen yleiset veron ilmoittamista, maksamista, määrittämistä ja muutoksenhakua koskevat säännökset.

Verovelvollisen olisi pääsääntöisesti ilmoitettava oma-aloitteiset verot sähköisesti. Paperisen ilmoituksen antamisen määräpäivä muutettaisiin yhtenäiseksi sähköisen ilmoituksen antamispäivän kanssa.

Pienyritysten hallinnollisen taakan keventämiseksi ja Verohallinnon toiminnan tehokkuuden parantamiseksi pidennettyjen verokausien soveltamisalaa laajennettaisiin. Samalla niiden soveltamisalalla muutettaisiin nykyistä joustavimmiksi.

Oma-aloitteisten verojen seuraamusjärjestelmää yhtenäistettäisiin ja seuraamusten vaikuttavuutta parannettaisiin. Samalla otettaisiin käyttöön virheen korjaamista koskevat kevennetyt menettelyt.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

Esityksessä ehdotetaan, että kaikkien verolajien verotuksen muuttamista, veron määräämistä ja muutoksenhakua koskevat säännökset sekä yleiset menettelysäännökset yhtenäistettäisiin verolajikohtaisia välttämättömiä poikkeuksia lukuun ottamatta. Määräaika viranomaisaloitteiselle verotuksen muuttamiselle ja verovelvollisen muutoksenhauille olisi pääsääntöisesti kolme vuotta verovuoden, kalenterivuoden tai tilikauden päättymistä seuraavan vuoden alusta. Verotukseen haettaisiin muutosta kaikissa Verohallinnon tehtäväalaaan kuuluvissa veroissa aina ensiasteena verotuksen oikaisulautakunnalta. Ennakkopäätösvalitus koskisi jatkossa kaikkia verolajeja.

Veronkantolaissa säädettäisiin kaikkien Verohallinnolle suoritettavien verojen ja maksujen kannossa, maksamisessa ja perinnässä sovellettavasta menettelystä. Verojen kanto- ja perintämenettelyjä uudistettaisiin. Uudistetut kantomenettelyt otettaisiin kaikkia veroja koskevana käyttöön vaiheittain. Erillisestä veronkuittausmenettelystä luovuttaisiin ja verojen palautettavat määrät käytettäisiin maksamatta olevien Verohallinnon saatavien suoritukseksi säännönmukaisessa veronkantomenettelyssä. Veronkantolaissa säädettäisiin oma-aloitteisten verojen kantomenettelystä pääosin nykyistä verotililakia vastaavasti. Veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa säädettäisiin kaikkien verolajien viivästysseuraamuksista. Veronkannossa tehtäviin päätöksiin liittyvää muutoksenhakua koskevaa sääntelyä yhdenmukaistettaisiin muun verolainsäädännön vastaavan sääntelyn kanssa.

Esityksessä ehdotetaan lisäksi tehtäväksi menettelysäännösten yhdenmukaistamisesta ja sääntelyrakenteen uudistamisesta johtuvat muutokset muun muassa arvonalisäverolakiin, eräistä vakuutusmaksuista suoritettavasta verosta annettuun lakiin, ennakkoperintälakiin, rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annettuun lakiin, ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta annettuun lakiin, Pohjoismaiden Investointipankin, Pohjoismaiden projektivientirahaston, Pohjoismaiden kehitysrahaston ja Pohjoismaiden ympäristörahoitusyhtiön palveluksessa olevien henkilöiden verottamisesta annettuun lakiin, korkotulon lähdeverosta annettuun lakiin, arpajaisverolakiin, verotusmenettelystä annettuun lakiin, kiinteistöverolakiin, perintö- ja lahjaverolakiin, varainsiirtoverolakiin, tuloverolakiin, eräiden yleishyödyllisten yhteisöjen veronhuojennuksesta annettuun lakiin, Verohallinnosta annettuun lakiin, erillisellä päätöksellä määrättävästä veron- ja tullinkorotuksesta annettuun lakiin, veronlisäyksestä ja viivekorosta annettuun lakiin ja verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta annettuun lakiin.

Apteekkiverolain säännökset vastaisivat sisällöltään pääosin voimassa olevan apteekkimaksusta annetun lain säännöksiä. Apteekkiveroon liittyvät tehtävät siirrettäisiin Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskuskeskusta ja aluehallintovirastoilta Verohallinnolle. Apteekkiveroon sovellettaisiin samoja oma-aloitteisia veroja koskevia säännöksiä kuin muihin oma-aloitteisiin veroihin. Elinkeinotulon verottamisesta annettua lakia muutettaisiin siten, että apteekkivero säädettäisiin elinkeinotulosta vähennyskelpoiseksi menoksi. Lääkelakiin ehdotetaan tehtäväksi apteekkiverolaisista johtuvat tekniset muutokset, jonka lisäksi lääkelaissa huomioitaisiin Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskuskeskuksen tiedonsaantioikeudet.

Lisäksi esityksessä ehdotetaan eräisiin lakeihin tehtäväksi teknisluonteisia muutoksia.

Lait ovat tarkoitetut tulemaan voimaan vuoden 2017 alusta.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

VALIOKUNNAN YLEISPERUSTELUT

Valiokunta puoltaa esityksen hyväksymistä muutettuna. Muutosehdotukset ovat lähinnä lakitek-nisiä, ja niitä on perusteltu erikseen yksityiskohtaisissa perusteluissa.

Valiokunta hyväksyy näin käsiteltävänä olevan laajan esityksen peruslinjaukset. Niiden toteutuk-sessa on kuitenkin syytä painottaa verovelvollisten oikeutettuja odotuksia verotuksen ennakoita-vuudesta ja ratkaisujen pysyvyyteen liittyvästä oikeusvarmuudesta. Valiokunta pitää lisäksi tär-keänä, että uudistuksen vaikutuksia seurataan huolellisesti.

Verotusmenettelyuudistus ja Verohallinnon VALMIS-hanke

Hallituksen esitys kattaa ensimmäisen osan siitä laaja-alaisesta uudistuksesta, jonka tarkoitukse-na on yhtenäistää, selkeyttää ja modernisoida kaikkien Verohallinnon kantamien verojen vero-tus- ja veronkantomenettelyä. Tämänhetkinen tilanne on monella tavalla epätydyttävä, koska eri verolajeilla on omia, toisistaan poikkeavia tai päällekkäisiä menettely-, seuraamus- ja/tai muu-toksenhakusäännöksiä, vaikka siihen ei olisi asiallista tarvetta. Tämä aiheuttaa sekä verovelvol-lisille että Verohallinnolle tarpeetonta työtä, lisää järjestelmäkustannuksia ja heikentää resurssi-en järkevää käyttöä. Uudistuksella halutaan keventää mm. näistä syistä verovelvollisten hallin-nollista taakkaa ja tehostaa Verohallinnon toimintaa. Yhtenäistetty ja osin kaavamaistettu menet-tely parantaa myös verotuksen ennakoitavuutta.

Uudistus on kytketty tarkoituksenmukaisuussyistä Verohallinnossa vuosina 2016—2019 toteu-tettavaan kokonaisvaltaiseen tietojärjestelmien muutoshankkeeseen, jolla nykyiset, noin 70 eri-laista ja eri-ikäistä järjestelmää korvataan ns. VALMIS-ohjelmistolla. Näin toimien mittavat lain-säädäntömuutokset voidaan toteuttaa ilman lisäkustannuksia. — VALMIS-hankkeeseen itses-sään on myönnetty vajaan 120 milj. euron erillisrahoitus.

Nyt käsiteltävänä oleva esitys liittyy ensi vuodenvaihteeseen ajoittuvan järjestelmävaiheen käyt-töönottoon, jossa oma-aloitteisesti suoritettavat verot — arvonlisävero, työnantajasuoritukset, lähdeverot, vakuutusmaksuvero, arpajaisvero sekä esitykseen sisältyvä uusi apteekkivero — siir-retään uuteen tietojärjestelmään. Siksi niitä koskeva menettelyuudistus on nyt ajankohtainen. Sa-maan yhteyteen on kytketty lisäksi kaikkien verolajien muuttamista, veron määräämistä ja muu-toksenhakua koskevat säännökset sekä yleiset menettelysäännökset, joista yksi olennainen kos-kee oikaisuvaatimus- ja oikaisulautakuntamenettelyn käyttöönottoa kaikissa verolajeissa. Ensi-vaiheessa uudistetaan myös kaikki Verohallinnon kantamat verot kattava kantomenettely, joka otetaan käyttöön kuitenkin vaiheittain.

Uuteen järjestelmään liitetään seuraavaksi yhteisöjen tulovero, jota koskevista menettelymuutok-sista on tarkoitus saada esitys eduskunnan käsittelyyn jo ensi syksynä. Lainsäädäntömuutokset ehdittäisiin ottaa siten huomioon ennen kuin siirto uuteen tietojärjestelmään toteutetaan suunni-telmien mukaan marraskuussa 2017. Viimeinen osa kokonaisuutta käsittää henkilöasiakkaiden tuloveron, kiinteistöveron sekä varainsiirtoveron. Sitä koskeva lainsäädäntöpaketti on ajoitettu kesään 2017 ja käyttöönotto tietojärjestelmään marraskuuhun 2018.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

Uudistuksella pyritään, paisti edellä mainittuihin välittömiin hyötyihin, myös entistä reaaliaikaisempaan verotukseen. Siihen liittyy viime vaiheessa myös ajatus joustavasti valmistuvasta verotuksesta, mikä nopeuttaisi mm. yksilöllisiä verotus- ja muutoksenhakuprosesseja ja takaisi siten nykyistä nopeammin varmuuden verotuksen lopputuloksesta. Tämä parantaisi oikeusturvaa ja vähentäisi eri osapuolten kustannuksia. Joustava valmistuminen ja reaaliaikainen verotus nopeuttaisivat myös veronsaajatililyksiä.

Valiokunta on ottanut huomioon arvioinnissaan esityksen aseman osana edellä kuvattua kokonaisuutta. Jotta uudistus olisi hallittava ja sen täytäntöönpano sujuvaa, yksittäisten vaiheiden on perusteltua rakentaa edellytyksiä myös tulevaan nähden. Jälkijättöisyys ja vanhassa pitäytyminen liian pitkään ovat osoittautuneet useassa yhteydessä ongelmallisiksi — myös verovelvollisille — kun tarpeelliseksi osoittautuneita muutoksia ei ole voitu ottaa käyttöön riittävän ripeästi. Tästä on saatu esimerkkejä mm. auto- ja ajoneuvoverotuksessa. Valiokunta suhtautuu esitykseen näistä syistä lähtökohtaisesti hyväksyvästi ja myönteisesti. Uudistus on kirjattu myös pääministeri Juha Sipilän hallitusohjelmaan, ja se voidaan nähdä mittavana norminpurkuhankkeena.

Esityksen tavoitteita on tuettu laajasti myös valiokunnan asiantuntijakuulemisessa. Keskeisten uusien lakien, oma-aloitteisten verojen verotusmenettelylain ja uuden veronkantolain, on katsottu yhdenmukaistavan ja selkeyttävän menettelyä, keventävän verovelvollisten hallinnollista taakkaa ja parantavan oikeusturvaa. Lakiehdotuksiin sisältyy lisäksi verotusta yksinkertaistavia menettelymuutoksia, jotka helpottavat mm. pk-yritysten asemaa. Näitä ovat esimerkiksi pidennettyjen verokausien laajennettu soveltamisala tai mahdollisuus korjata vähäinen virhe joustavasti seuraamuksitta.

Esitykseen on kohdistettu toisaalta myös vahvaa kritiikkiä, jossa on kyseenalaistettu erityisesti verotuksen oikaisuun ja muutoksenhakuun liittyvän menettelyn tasapuolisuus. Kritiikin keskiössä on uusi, kaikkiin verolajeihin sovellettava kolmen vuoden aika, jonka kuluessa verotusta voitaisiin oikaista¹ verovelvollisen hyväksi tai vahingoksi tai jonka kuluessa verovelvollinen voisi hakea muutosta verotukseensa. Määräaika olisi ehdoton verovelvollisille. Verovelvollisen vahingoksi tehtävän viranomaisaloitteisen oikaisun aikaa voitaisiin sitä vastoin jatkaa vuodella (*jatkettu määräaika*) tai se voisi olla kuusi vuotta (*pidennetty määräaika*) erityistilanteissa. Myös veropetokseen perustuva oikaisu voitaisiin tehdä kolmen vuoden määräajasta riippumatta. Juuri näiden joustojen on katsottu synnyttävän epätasapuolisen asetelman ja heikentävän verovelvollisen oikeusturvaa. Myös eräitä muita esityksen yksityiskohtia on pidetty liian ankarina.

Valiokunta pitää esitystä kuitenkin perusteltuna myös näiltä osin. Koska kysymys menettelyn tasapuolisuudesta ja verovelvollisen oikeusturvasta on olennainen esityksen hyväksyttävyyden kannalta, valiokunta käsittelee esitettyjä näkökohtia tarkemmin seuraavassa. Aluksi tarkastellaan viranomaisaloitteiseen oikaisuun ja muutoksenhakuun liittyviä kysymyksiä ja sen jälkeen perustealitukseen sekä veronkorotukseen ja eräisiin seuraamusmaksuihin liittyviä seikkoja. Valiokunta kommentoi lopuksi lyhyesti eräitä yksittäiskysymyksiä ja tuo esiin seurannan tarpeen. Kos-

¹ Tässä käytetään verotusmenettelylaissa noudatettua terminologiaa (VML 55—59 §) tarkastelun yksinkertaistamiseksi. Oma-aloitteisia veroja koskevassa menettelylaissa säädetään vastaavasti veron määräämiseen ja päätöksen oikaisuun liittyvästä menettelystä, sitä koskevista määräajoista sekä määrääjän jatkamisesta ja pidentämisestä (OVML 40—51 §).

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

ka tarkasteltavat kysymykset ovat periaatteellisia ja esitys on poikkeuksellisen laaja, tarkastelu painottuu tuloverotukseen yksinkertaisuuden vuoksi.

Viranomaisaloitteinen verotuksen oikaisu ja muutoksenhaku

Esityksessä ehdotetaan siis siirryttäväksi kattavasti kolmen vuoden oikaisu- ja muutoksenhaku-aikaan, jota noudatetaan jo nyt mm. arvonlisäverotuksessa ilman merkittäviä ongelmia. Muutos lyhentäisi kuitenkin tuloverotuksessa sovellettavaa viiden vuoden määräaika, jonka kuluessa verotusta voidaan muuttaa verovelvollisen hyväksi tai vahingoksi tai jona verovelvollisella on mahdollisuus hakea muutosta verotukseensa. Esitetyssä kritiikissä on puollettu nykyjärjestelmää sekä riittävän ajallisen keston että tasapuolisuuden vuoksi.

Edellä on jo viitattu niihin tehokkuustavoitteisiin, joita esityksellä halutaan edistää. Ehdotus yhtenäisestä, kaikkia verolajeja koskevasta oikaisu- ja muutoksenhakuajasta on niiden kannalta aivan keskeinen. Toisaalta arvioidaan, että arvonlisäverotuksessa jo nyt sovellettavaa kolmen vuoden määräaika ei ole perusteltua pidentää. Kolme vuotta on yleinen määräaika myös muussa välillisessä verotuksessa. Kun lisäksi tiedetään, että valtaosa, noin $\frac{3}{4}$ tuloverotuksessa tehdyistä muutoksista kohdistuu tuoreimpiin kolmeen vuoteen, määräajan lyhennystä on pidetty mahdollisena myös välittömässä verotuksessa. Valintaa tukee myös Verohallinnon jo nyt painottama reaaliaikainen tarkastustoiminta², jossa huomiota kiinnitetään yrityksen kuluvan vuoden verotukseen ja tyypillisesti kahteen sitä aiempaan, jos tarve vaatii.

Valiokunta pitää näistä syistä esitykseen sisältyvää valintaa kolmen vuoden yleisestä muutos- ja muutoksenhakuajasta perusteltuna ja verovelvollisten oikeusaseman kannalta riittävän tehokkaana. Se on myös kansainvälisessä vertailussa yhä pitkäkkö.

Esityksen valiokuntakäsittelyssä on ilmennyt jossain määrin epätarkkuutta siinä, mitä määräaika ja vertaillaan toisiinsa. Tässä suhteessa on tehtävä selvä ero yhtäältä *viranomaisaloitteiseen verotuksen oikaisuun* verovelvollisen hyväksi tai vahingoksi ja toisaalta *muutoksenhakuun*. Esitys kolmen vuoden määräajan jatkamisesta tai pidennyksestä liittyy vain ensimmäiseen asiaryhmään. — Muutoksenhakuajathan ovat jo nyt eripituisia eli verovelvollisilla merkittävästi pitempiä kuin veronsaajilla. Esimerkiksi tuloverotuksessa veronsaajan muutoksenhaku aika on nykyisin vuosi siinä, missä verovelvollisen viisi vuotta (VML 64 §). Nämä ajat muuttuisivat esityksessä veronsaajan neljäksi kuukaudeksi ja verovelvollisen kolmeksi vuodeksi. Oma-aloitteisia veroja koskeva veronsaajan muutoksenhaku aika on tätäkin lyhyempi, 60 päivää päätöksestä, ja verovelvollisen edelleen kolme vuotta (OVML 61 §).

2 Kyseessä on ohjauspainotteinen verotarkastusmenettely, jolla pyritään ohjaamaan asiakkaita korjaamaan itse virheelliset menettelyt ja vaikuttamaan siten myös tulevaan veronmaksukäyttäytymiseen. Tarkastus kohdennetaan lähelle nykyhetkeä, esim. kuluvalle tilikaudelle, jolloin virheet saadaan korjattua nopeasti eivätkä niiden seuraamukset ehdi kasvaa kohtuuttomiksi. Näin myös oikeamääräinen vero kertyy ajallaan. Tarkastusta laajennetaan vain erityisistä syistä, esim. harmaan talouden tapauksissa. Menettelyn käyttöönotto on lisännyt verotarkastusten sujuvuutta, vaikuttavuutta ja näkyvyyttä. Tarkastusten määrä on esim. lisääntynyt vuodesta 2013 lähes 40 %, jolloin se kattaa entistä suuremman osan asiakaskunnasta. Kokemusten mukaan myös verovelvolliset ovat olleet tyytyväisiä menettelytapaan.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

Asiantuntijakuulemisessa esitetyn kritiikin kohteena on siis viranomaisaloitteista verotuksen oikaisua koskeva kolmen vuoden määräaika ja siihen liittyvä jatkumahdollisuus laissa säädettävissä erityistilanteissa. On kuitenkin huomattava, että oikaisuasiassa tehtävään päätökseen on kummallakin osapuolella, myös siis verovelvollisella aina muutoksenhakuoikeus. Tämä koskee myös kolmen vuoden määräajan jälkeen tehtäviä oikaisuja. Valiokunta katsoo tämän perusteella, että verovelvollisen oikeusasema on muutoksenhakuoikeuden suhteen turvattu. Esityksen perusteluista ilmenee lisäksi, että verotusta voidaan oikaista määräajan jälkeen esille nostetussa, valvontatoimeen liittyvässä kysymyksessä myös yksinomaan verovelvollisen eduksi. Selvää on, että ai-neellinen verotuspäätös tehdään ottaen huomioon sekä verovelvollisen eduksi että hänen vahin-gokseen puhuvat seikat.

Verovelvollisen oikeusasemaa turvaa myös *seurannaismuutoksia* koskeva sääntely, joka sisälly-tetään kattavasti nyt myös oma-aloitteisia veroja koskevaan uuteen lakiehdotukseen. Verotusme-nettelylaissa ja arvonlisäverolaissa tällainen säännös on ollut jo pitkään. Sen tarkoituksena on mahdollistaa oikaisu, jos verotusta muutetaan toisen verovuoden tai toisen verovelvollisen vero-tukseen vaikuttavalla tavalla. Oikaisu voidaan tehdä tällöin määräajoista riippumatta ja ilman, että verotuksen oikaisun yleiset edellytykset täytyisivät. Seurannaismuutoksena tehtävä oikaisu on mahdollinen myös kansainvälisissä tilanteissa ja siis käytettävissä esimerkiksi siirtohinnoitte-lussa toisaalla tehtyjen muutosten perusteella. Olennaista on, että Verohallinto huolehtii aktiivi-sesti näistä oikaisuista myös tilanteessa, jossa oikaisu tulee tehdä verovelvollisen eduksi.

Kysymys verotusoikeudesta kolmen vuoden määräajan jälkeen liittyy myös siihen, millainen tar-ve tällaiseen poikkeamaan on. Ehdotetut kriteerit liittyvät tyypillisesti tilanteisiin, joissa on kysy-mys joko harmaan talouden ilmiöistä tai kansainväliseen yritystoimintaan liittyvistä erityisjärjes-telyistä. Niissä yleinen kolmen vuoden määräaika voi osoittautua liian lyhyeksi, erityisesti, jos tieto saadaan aivan sen lopussa. Asian oikean laidan selvittely vaatii yleensä monialaista viran-omaisyhteistyötä ja/tai kansainvälistä tietojenvaihtoa, jossa ajankulu riippuu myös ulkopuolisista tahoista.

Valiokunta katsoo näillä perusteilla, että jatkettulle ja pidennetylle määräajalle on hyväksyttävät perusteet. Näkemys saa tukea myös valiokunnan kuulemalta hallinto-oikeuden asiantuntijalta, joka on niin ikään pitänyt esitettyjä perusteita sinänsä riittävän painavina. Kuntaveronsaajan edustaja on todennut nimenomaisesti, kuinka verojärjestelmän hyväksyttävyyden ja veronmak-sumoraalin kannalta on tärkeää, että verot tulevat lopulta maksetuiksi säännösten mukaisesti ja verovastuu jakautuu oikeudenmukaisesti. Tähän näkemykseen on syytä yhtyä.

Valiokunta ei siis näe ongelmaa uudessa säännönmukaisessa oikaisu- ja muutoksenhakuajassa eikä siinä, että oikaisu verovelvollisen vahingoksi voidaan tehdä erityistilanteissa myös yleisen kolmen vuoden määräajan jälkeen. Jatkettulle ja pidennetylle määräajalle asetetut kriteerit ovat pääosin tarkkoja, kuten VML 31 §:ssä tarkoitettu siirtohinnoitteluoikaisu tai muutoin kuin kan-sainvälisessä automaattisessa tietojenvaihdossa saatu tieto. Siltä osin kuin kriteerit ovat tätä mo-niselitteisempiä, ne kohdistuvat kuitenkin rajattuihin tilanteisiin ja perusteisiin, joiden olemassa-olo veroviranomaisen on kyettävä osoittamaan. Sääntely on hyväksyttävissä tähän nähden. Va-liokunta korostaa kuitenkin sen tärkeyttä, että Verohallinto toimii avoimesti ja korkean huolelli-suus- ja todentamisvelvoitteen alaisena.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

Valiokunta pitää edellä olevan tarkastelun jälkeen kenties kaikkein olennaisimpana muutoksena sitä, että verotusta voidaan oikaista verovelvollisen vahingoksi kolmen vuoden määräajassa ilman, että siihen liittyy minkäänlaista verovelvollisen laiminlyöntiä. Sääntely poikkeaa nykyisestä, jossa viiden vuoden oikaisujen edellytyksenä on puutteellinen, erehdyttävä tai väärä veroilmoitus, muu tieto tai asiakirja tai muu ilmoitusvelvollisuuteen liittyvä laiminlyönti. Jatkossa riittäisi siis, että verotuksessa on virhe. Virheen korjaaminen estyisi vain silloin, kun veroviranomainen on nimenomaisesti ja todennettavasti ratkaissut asian.

Sääntely liittyy yhtäältä tavoitteeseen oikeasta ja verovelvollisten kesken tasapuolisesta verotuksesta ja toisaalta verojärjestelmälle asetettuihin tehokkuustavoitteisiin. Nykyinen, sähköiseen menettelyyn ja sivullisten tiedonantovelvollisuuteen perustuva tuloverotus mahdollistaa laajan automaation, jota ilman verotustoimi ei enää luontuisi. Säännönmukainen verotus on siis muuttunut siitä tapauskohtaisesta virkamiesvalmistelusta, jollaista ajatellen verotusmenettelyn peruseriaatteen luotiin. Tämä on perusteltua ottaa huomioon myös uudessa menettelylainsäädännössä. Jos tätä ja verotuksen oikeellisuutta pidetään johtotähtenä, ehdotetut muutokset ovat ymmärrettäviä ja hyväksyttäviä. Valiokunta korostaa kuitenkin myös tässä yhteydessä Verohallinnon vastuuta oikeusvarmuuden edistäjänä.

Esitetyt syyt antavat perusteen myös sille, ettei verovelvollisella ole erityistä oikeutta saattaa tärkeänä pitämäänsä kysymystä Verohallinnon tutkittavaksi verotuksen yhteydessä. Eri asia on, että Verohallinto ohjaa ja palvelee taatakseen sen, että verovelvollisten verotuksen lopputulos on oikea mahdollisimman aikaisessa vaiheessa. Kaikilla verovelvollisilla on lisäksi mahdollisuus hakea ennakkoratkaisua silloin, kun oikeustoimen lopputuloksesta on saatava etukäteen riittävä varmuus. Yrityspuolella mahdollisuudet ovat vieläkin laajemmat, mihin hallinnon suuntautuminen kohti reaaliaikaisia, ohjaavia tarkastuksia tai viriävä *syvennetty asiakasyhteistyö*³ viittaavat.

Perustevalitus

Jotta säännönmukainen muutoksenhakuaika voidaan lyhentää kolmeen vuoteen, perustevalitusmahdollisuus täytyy poistaa niistä verolajeista, joissa se nykyisin on. Tämä johtuu siitä, että perustevalitus on mahdollista tehdä niin kauan kuin vero voidaan periä. Kun verojen yleistä vanhentumisaikaa, viittä vuotta, ei ole tarkoitus muuttaa, muodostaisi perustevalitus keinon pidentää merkittävästi muutoksenhakuaikaa. Tämä lisäisi mitä todennäköisimmin perustevalitusten määrää ja tekisi tyhjäksi uudistuksen yleiset tavoitteet. Lisäksi se kuormittaisi suoraan myös hallinto-oikeuksia ja olisi samalla vastoin muutoksenhaun yleisiä kehittämislinjauksia, koska perustevalitus osoitetaan suoraan niille, toisin kuin verotuksessa muutoin.

3 Syvennetty asiakasyhteistyö on Verohallinnossa käyttöön otettu uusi toimintatapa, jossa on mukana tällä hetkellä muutamia konserniyrityksiä. Sen taustalla on verohallintolain 2 §:n tavoitteet Verohallinnon toiminnasta asiakasta palvelevana ja ohjaavana viranomaisena. Tavoitteena on asiakkaan ja konserniverokeskuksen tiivis yhteistyö, joka perustuu säännöllisiin tapaamisiin 1—2 kertaa vuodessa. Asiakkaalla on mahdollisuus selvittää silloin tärkeänä pitämiään verotuskysymyksiä jo ennakkolisesti. Tapaamiset antavat myös Verohallinnolle reaaliaikaista tietoa asiakkaan liiketoiminnasta ja sen muutoksista sekä yleisesti ajankohtaisista liike-elämän ilmiöistä. Tämä palvelee näin molempia osapuolia. Verohallinnossa on kokeilussa myös tilitoimistoihin kohdistuva yhteistyöhanke, jonka kohteena ovat muut kuin Konserniverokeskuksen asiakkaat tai siirtohinnoittelukysymykset. Sen tavoitteena on mm. keventää yrityksen hallinnollista taakkaa. Menettely tarjoaa myös ajantasaista tietoa osapuolten verotukseen vaikuttavasta toiminnasta ja vähentää siten verovalvonnan tarvetta.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

Valiokunta hyväksyy näistä syistä ehdotuksen poistaa perustevalitusmahdollisuus asiantuntijakuulemisessa esitetyistä vastakkaisista näkemyksistä huolimatta. Muutosta tukee lisäksi se, että perustevalitusta käytetään nykyisin harvoin eikä se ole käytössä kaikissa verolajeissa.

Muutos saattaa aiheuttaa käytännössä ongelmia sellaisissa tilanteissa, joissa saatava on ulosotossa mutta sen perusteen lainmukaisuutta ei voida enää tutkia. Taustalla saattaa olla esimerkiksi arvioverotus, johon verovelvollinen ei ole omista syistään reagoinut. Jos verotus on ilmeisen aiheeton, maksuunpano voidaan poistaa huojenusmenettelyä käyttäen. Nämäkin tilanteet eivät siis anna aiheita arvioida perustevalitusmahdollisuuden poistoa toisin.

Veronkorotus ja muut seuraamusmaksut

Veronkorotus. Hallituksen esityksessä ehdotetaan säädettäväksi kaikille oma-aloitteisille veroille yhtenäinen veronkorotussäännös (OVML 37—38 §). Sen tarkoituksena on — paitsi sisällyttää hallinnollinen sanktio uuteen menettelylakiin — myös rajoittaa veronkorotuksen määräämiseen liittyvää viranomaisharkintaa ja lisätä siten soveltamiskäytännön yhtenäisyyttä. Kiinteä, perustilanteissa etukäteen tiedossa oleva seuraamus on myös rakenteellisesti yksinkertainen ja siten hallinnollisesti tehokas.

Esitykseen on suhtauduttu asiantuntijakuulemisessa lähtökohtaisesti hyväksyvästi, mutta perustasoksi ehdotettua 10:tä prosenttia on pidetty liian ankarana nykytilaan nähden. Lisäksi on edellytetty, ettei kohtuusyistä sovellettavan kolmen prosentin soveltamiskynnystä aseteta liian korkealle.

Valiokunta puoltaa kuitenkin hallituksen esityksessä omaksuttua ratkaisua. Ehdotettu perustaso, 10 prosenttia, vastaa keskimäärin nykyistä verotuskäytäntöä, kun otetaan huomioon kaikki uudistuksen piiriin kuuluvat verolajit. Tämä selviää tilastoista, joiden mukaan veronkorotuksen määrä on ollut neljäsosassa tapauksista alle 10 prosenttia ja 65 prosentissa 10 prosenttia tai sitä enemmän. Myös käsitys Konserniverokeskuksen yleisestä kahden prosentin veronkorotustasosta on valtiovarainministeriön mukaan virheellinen. Veronkorotuskäytäntö vaihtelee ylipäänsä paljon, ja myös eri verolajien välillä on eroja. Näiden näkökohtien valossa ehdotus 10 prosentin perustasosta on valiokunnan mielestä perusteltu.

Valiokunta tukee toisaalta näkemystä, jonka mukaan kohtuusyistä sovellettavan kolmen prosentin suuruinen veronkorotuksen soveltamiskynnystä ei tule arvioida liian ankarasti. Säännöstä voidaan soveltaa, jos asia on tulkinnanvarainen tai epäselvä tai perustason mukainen veronkorotus olisi muusta erityisestä syystä kohtuuton. Valiokunta toteaa selvyyden vuoksi, että tämä riittää itsessään. Soveltaminen ei siis edellytä sitä, että luottamuksensuojan edellytykset täyttyisivät, vaikka käsitteitä tulkitaan samalla tavoin kuin luottamuksensuojasäännöksessä.

Myöhästymismaksu. Esityksessä uudistetaan myös oma-aloitteisiin veroihin sovellettavaa myöhästymismaksua, joka säädetään kumottavaksi ehdotetussa verotililaissa. Jatkossa sääntely sisältyisi uuteen oma-aloitteisten verojen verotusmenettelyä koskevaan lakiin (OVML 35—36 §). Maksun tarkoituksena olisi edelleen tukea sitä, että verovelvolliset täyttävät oma-aloitteisiin veroihin liittyvän ilmoittamisvelvollisuutensa oikeamääräisinä ja ajallaan. Tämä on tärkeää, koska

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

verotuksen suurimmat rahavirrat kertyvät kuukausittain nimenomaan oma-aloitteisilla suorituksilla.

Uudistetun myöhästymismaksun rakennetta on pidetty yleisesti hyvänä; kiinteä päiväkohtainen maksu (3 euroa/päivä/verolaji) aina 45 päivään saakka ja korjausmahdollisuus tässä ajassa ilman sanktiota tekevät seuraamuksesta ennakoitavan ja kannustavat korjauksiin. Esityksen on katsottu vievän lainsäädäntöä oikeaan suuntaan. Siihen on toivottu kuitenkin joustoa erityisesti tilikauden viimeisen kuukauden osalta. Oikean ilmoituksen on katsottu edellyttävän, että lähes tilinpäätöstasoinen kirjanpito on valmiina tilikautta seuraavan tammikuun aikana. Tämä tulee olemaan liian tiukka vaatimus mm. useille pk-yrityksille.

Valiokunta painottaa näitä näkökohtia ja kehottaa valtiovarainministeriötä ottamaan ne mahdollisuuksien mukaan huomioon vielä jatkovalmistelussa.

Laiminlyöntimaksu. Esityksessä ehdotetaan yhtenäistettäväksi ja yksinkertaistettavaksi myös eri verolajeja koskevien velvoitteiden laiminlyönneistä aiheutuvia seuraamuksia. Samalla kumottaisiin myös arvonnalisäverolaissa oleva erillinen, kuukausittaista yhteenvedoilmoitusta koskeva laiminlyöntimaksusäännös. Jatkossa sovellettaisiin sen sijaan verotusmenettelylain 22 a §:ää, jolloin seuraamustaso olisi sama kuin sivullisella tiedonantovelvollisella. Muutoksen taustalla on tämä yhdenmukaisuus ja tavoite parantaa sanktion vaikuttavuutta.

Muutos merkitsee toisaalta sitä, että laiminlyöntimaksun enimmäismäärä nousee nykyisestä 1 700 eurosta aina 15 000 euroon. Tätä on paljoksuttu asiantuntijakuulemisessa. Valiokunta korostaa kuitenkin, ettei muutoksen tarkoituksena ole tiukentaa nykyistä soveltamiskäytäntöä. Esimerkiksi Verohallinnon nykyisessä ohjeessa sivullisilmoittajan laiminlyöntimaksun enimmäismäärä on 3 000 euroa. Lain sallimaa enimmäismäärää sovelletaan ylipäänsä harvoin. Tämä on syytä ottaa huomioon myös jatkossa.

Eräitä yksittäiskysymyksiä

Valiokunta käsittelee seuraavassa lyhyesti eräitä asiantuntijakuulemisessa esiin nousseita yksittäiskysymyksiä.

Vähäisten virheiden korjaus. Oma-aloitteisten verojen verotusmenettelylaki antaa mahdollisuuden korjata veroilmoituksessa olevat vähäiset rahamääräiset virheet seuraavilta verokausilta annettavissa ilmoituksissa. Pääsääntönä on muutoin aina oikeaan verokauteen kohdistuva korjaus. Koska tavoitteena on yhtenäistää ja yksinkertaistaa korjaamismenettelyä, myös arvonnalisäverotuksen palautushakemuksista luovuttaisiin kokonaan.

Säännöksen sisältämää kevennettyä korjausmenettelyä on pidetty edellä todetuin tavoin hyvänä uudistuksena, koska vähäinen virhe voidaan korjata joustavasti ilman seuraamuksia. Korjausmahdollisuus koskisi myös verovelvollisen eduksi olevia vähäisiä virheitä.

Valiokunnan asiantuntijakuulemisessa on esitetty, että asetettavan euromääräisen rajan tulisi olla riittävän korkea, jotta kannuste oma-aloitteiseen korjaukseen toteutuisi tehokkaasti. Lisäksi on pidetty suotavana, että myös muita kuin rahamääräisiä vähäisiä virheitä voitaisiin korjata keven-

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

netyssä menettelyssä. Tällaisia voisivat olla esimerkiksi tilanteet, joissa palkasta lähdeverona toimitettu pidätys muuttuu ennakonpidätykseksi.

Valiokunta nostaa nämä näkökohdat esiin harkittavaksi Verohallinnon ohjeistuksessa ja lainsäädännön jatkotyössä.

Sähköinen ilmoittaminen. Hallituksen esityksessä ehdotetaan ensimmäisen kerran lainsäädäntötasolla säädettäväksi pakollisesta sähköisestä ilmoittamisesta, joka koskisi ensi vaiheessa omaaloitteisia veroja (OVML 18 §). Verohallinto voisi hyväksyä kuitenkin erityisestä syystä paperilla annettavan ilmoituksen.

Sähköiseen menettelyyn on suhtauduttu yleisesti myönteisesti siihen liittyvien eittämättömien tehokkuusetujen vuoksi. Toisaalta on kuitenkin edellytetty, että Verohallinto käyttää sillä olevaa liikkumavaraa joustavasti niin, että veroilmoitus voidaan antaa paperisena myös käytännössä. Poikkeus voi helpottaa esimerkiksi uusien yrittäjien asemaa. Yksi mahdollisuus olisi sallia esimerkiksi uusille yrityksille paperi-ilmoittaminen yrityksen perustamista seuraavien kuuden kuukauden ajan.

Valiokunta puoltaa sähköisten menettelytapojen käyttöönottoa mutta kehottaa Verohallintoa kiinnittämään huomiota käytännön yritystoiminnassa esiintyviin erityistarpeisiin.

Valitusten keskittäminen Helsingin hallinto-oikeuteen. Esitys on edistysaskel siinä suhteessa, että kaikki verolajit tulevat oikaisuvaatimusmenettelyn piiriin. Tämä koskee myös arvonnäkövero (OVML 60 §).

Arvonnäköveroasioiden muutoksenhakuasioita ei ole kuitenkaan hajautettu kotikunnan mukaan määräytyville hallinto-oikeuksille, vaan ne on ehdotettu edelleen keskitettäväksi Helsingin hallinto-oikeuteen. Valiokunta on kiinnittänyt huomiota menettelyn epätarkoituksenmukaisuuteen jo aiemmin verotusmenettelyä koskevien uudistusten yhteydessä. Tämä kanta on syytä toistaa myös tässä yhteydessä.

Oikeusministeriö ei sekään pidä arvonnäköveroasioiden keskittämistä yhteen hallinto-oikeuteen perusteltuna. Päinvastoin, saapuvien valitusten tasaaminen hallinto-oikeuksien kesken tehostaisi henkilöstöresurssien käyttöä nykytilaan verrattuna. Asiaan ei ole odotettavissa kuitenkaan muutosta vireillä olevan, hallintotuomioistuinten menettelyä koskevan yleislain valmistelun yhteydessä, niin kuin hallituksen esityksen perusteluissa (s. 120) on oletettu. Oikeusministeriön ei ole nimittäin tarkoitus arvioida erityislakeihin sisältyviä muutoksenhakusäännöksiä uuden yleislain valmistelussa.

Koska asia kuuluu valtiovarainministeriön valmisteluvastuulle, valiokunta kehottaa ministeriötä arvioimaan sitä uudelleen verotusmenettelyhankkeen jatkotyössä.

Kiinteistöverotus. Esitykseen sisältyvä oikaisu- ja muutoksenhaku-uudistus koskee myös kiinteistöverotusta. Koska kiinteistöverotuksen tietopohja on yhä aukollinen, veronsaajaa edustava Kuntaliitto on vastustanut muutosverotusta koskevien määräaikojen lyhentämistä, koska se hei-

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

kentäisi merkittävästi veronsaajan asemaa. Esimerkiksi neljään kuukauteen lyhenevässä veronsaajan muutoksenhakuajassa kiinteistöveropohjassa olevia puutteita ei ole mahdollista tarkastaa.

Valiokunta pitää esitettyjä näkökohtia painavina ja ymmärrettävinä. Ratkaisua tulee hakea kuitenkin kehittämällä yleisesti kiinteistöverotuksen tietopohjan oikeellisuutta ja yhtenäistä arvostustasoa. Muutostarve on vaativa, mutta valtiovarainministeriön työryhmä työskentelee parhailaan sen eteen. Tälle työlle on syytä antaa kaikki tuki jo yleisistä oikeudenmukaisuussyistä. Lisäksi kiinteistöverotuksen merkitys kuntien verotulojen lähteenä on kasvanut selvästi viime vuosina. Tämän kehityksen voidaan ennakoida jatkuvan myös vastaisuudessa mm. sen vuoksi, että kiinteistöverotusta pidetään yhtenä taloudellista toimeliaisuutta vähiten haittaavista veroista.

Seuranta

Hallituksen esitys on poikkeuksellisen laaja kokonaisuus. Se sisältää muutosehdotuksia 40 lakiin ja käsittää lähes 550 sivua. Esitystä on valmisteltu eri tavoin jo useita vuosia ja sen sisältämiä valintoja hiottu pitkään. Lopputulos on perusteltu ja linjakas myös uudistuksen seuraavia vaiheita ajatellen.

Vaikka muutos on pääosin menettelyllinen, sen vaikutuksia ei ole mahdollisuus arvioida kattavasti esityksen laajuuden vuoksi. Verohallinnolla on myös ratkaiseva rooli uudistusta käytäntöön vievänä tahona ja menettelyn ohjaajana.

Valiokunta pitää näistä syistä tärkeänä seurata esityksen voimaantumoon ja soveltamiseen liittyviä vaikutuksia.

Edellä on viitattu lisäksi eräisiin yksittäiskysymyksiin, jotka ansaitsevat seurantaa ja tarvittaessa myös jatkokehittelyä. Näitä ovat erityisesti oikaisu- ja muutoksenhakujärjestelmän muutosten vaikutukset verovelvollisten oikeusasemaan (mahdolliset muutoksenhaun katveet) ja tuomioistuineläytöksen jutturyhmiin (mm. ylimääräisten muutoksenhakukeinojen käytön lisäys).

Useissa asiantuntijalausunnoissa on esitetty lisäksi erityisiä syitä, joiden nojalla kolmen vuoden yleistä muutoksenhakuaikaa voisi olla perusteltua jatkaa. Sääntelytapa voisi olla samankaltainen kuin pidennetty määräaika koskevassa verotuksen oikaisusäännöksessä. Pidennyksen perusteita voisivat olla esimerkiksi EU-oikeuden vastainen sääntely tai siviilioikeudellisten olosuhteiden muutos, joka on tapahtunut verovelvollisen vaikutuspiirin ulkopuolisista syistä säännönmukaisen muutoksenhakuajan jälkeen. Tällaiset muutokset edellyttävät kuitenkin huolellista harkintaa, eikä niitä ole aihetta arvioida tässä tämän tarkemmin. Valiokunta pitää kuitenkin tärkeänä, että seurannassa kiinnitetään aktiivista huomiota myös esityksen synnyttämiin kehitystarpeisiin.

Valiokunta toteaa lopuksi, että hyvin toimiva, ennakoitava ja oikeusvarmuutta luova verojärjestelmä on kansallinen etu. Se tukee veronmaksuysteisyyttä ja on omiaan luomaan suotuisan yritys- ja toimintaympäristön. Järjestelmän eteen on tehtävissä paljon. Olennaista on, että kaikessa toiminnassa nähdään ja hyväksytään tämä yhteinen intressi.

VALIOKUNNAN YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

Valiokunta ehdottaa seuraaviin lakiehdotuksiin muutoksia:

1. Laki oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä

16 §. Velvollisuus antaa veroilmoitus. Pykälässä säädetään velvollisuudesta antaa oma-aloitteisia veroja koskevat tiedot kultakin verokaudelta Verohallinnon vahvistamalla veroilmoituksella. Säännös on ehdoton ja eroaa siltä osin esimerkiksi verotusmenettelylain 13 §:n 2 momentista, jossa Verohallinnolle on annettu mahdollisuus rajoittaa ilmoituksen antovelvollisuutta silloin, kun se on ilmeisen tarpeetonta.

Nytemmin on havaittu, että myös oma-aloitteisia veroja koskevaa ilmoittamisvelvollisuutta on perusteltua rajoittaa vastaavista syistä. Tämä koskee erityisesti sellaisia metsätalouden harjoittajia, joilla ei ole ollut liiketapahtumia verokauden aikana. Koska heidän ei tarvitse antaa silloin metsätalouden tuloveroilmoitusta, vaatimus arvonlisäveroilmoituksesta aiheuttaa käytännössä tarpeetonta sekaannusta. Osasyynä tähän on se, että Verohallinto on siirtynyt enenevässä määrin sähköiseen menettelyyn ja luopunut metsänomistajille lähetettävistä paperisista kausiveroilmoituksista.

Valiokunta ehdottaa näistä syistä, että säännökseen lisätään 2 momentti. Sen mukaan Verohallinto voi antaa ilmoittamisvelvollisuutta rajoittavia määräyksiä silloin, kun ilmoittamisvelvollisuus on verovalvonnallisesti ilmeisen tarpeetonta.

25 §. Veroilmoituksessa olevan virheen korjaaminen. Pykälässä säädetään siitä, miten veroilmoituksessa oleva virhe tulee korjata. Menettelyä on tarkoitus yhtenäistää niin, että korjaus tehdään antamalla oikaisuilmoitus sille verokaudelle, jolle virhe kohdistuu. Jos kysymyksessä on taloudelliselta merkitykseltään vähäinen virhe, se voitaisiin korjata kuitenkin kevennettyä menettelyä käyttäen eli seuraavilta verokausilta annettavassa veroilmoituksessa. Tarkoitus on, että Verohallinto antaa säännöksessä olevan valtuutuksen nojalla tarkemmat määräykset virheen korjaamisessa noudatettavasta menettelystä sekä siitä, milloin virhettä on pidettävä vähäisenä.

Verohallinnon uuden tietojärjestelmän käyttöönoton yhteydessä on havaittu, ettei vähäisiä virheitä voida korjata aina säännöksessä tarkoitettua kevennettyä menettelyä käyttäen. Kysymys on tilanteista, joissa veroilmoituksessa on virhe verovelvollisen vahingoksi, esimerkiksi veroa on ilmoitettu liikaa. Vähäistä virhettä koskeva korjaus voisi kohdistua silloin verokauteen, jolta verovelvollisella ei olisi suoritettavaa veroa kyseisestä verolajista. Koska esimerkiksi työnantajasuoritus ei voi olla negatiivinen, korjaus tulisi tehdä pääsäännön mukaan oikealle verokaudelle. Sen perusteella maksettaisiin myös hyvityskorkoa.

Vastaavasti myöskään pääsäännön mukainen korjaus ei olisi mahdollinen silloin, kun verokauden vero ei riitä kattamaan vähennystä.

Valiokunta ehdottaa näistä syistä, että säännöksen 5 momentissa olevaa Verohallinnon valtuutusta tarkennetaan niin, että virheen korjaamista voidaan rajoittaa näissä tilanteissa. Virhe voitaisiin korjata silloin Verohallinnon päätöksellä tarkemmin määrättävällä tavalla esimerkiksi myöhem-

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

miltä verokausilta annettavalla veroilmoituksella, jos verovelvollisella on niiltä suoritettavaa veroa. Korjausmenettely olisi myös silloin esityksessä tarkoitettulla tavalla joustava.

47 §. Rikospäätös veron määrääminen ja oikaisu. Pykälän 2 momentissa oleva säädösviittaus tulisi kohdistaa 40 §:n sijasta 41 §:ään, jossa säädetään verovelvollisen hyväksi tehtävästä oikaisusta.

64 §. Valitus hallinto-oikeuteen. Pykälässä säädetään mm. muutoksenhakuun oikeutetuista ja toimivaltaisista hallinto-oikeuksista. Säännöksen 1 momenttiin tulisi lisätä verovelvollisen rinnalle myös tiedonantovelvollinen, koska myös sillä on itsenäinen muutoksenhakuoikeus. Täydennys on tekninen.

80 §. Allekirjoittaminen ja sähköinen asiointi. Pykälän 2 momentissa säädetään tavasta varmentaa Verohallinnolle sähköisesti toimitettavat, allekirjoitettavat ilmoitukset ja asiakirjat. Säännöksestä tulisi poistaa viittaus kehittyneeseen sähköiseen allekirjoitukseen.

Valiokunnan muutosehdotus perustuu niin ikään eduskunnan käsittelyssä parhaillaan olevaan esitykseen, jossa ehdotetaan muutoksia vahvasta sähköisestä tunnistamisesta ja sähköisistä allekirjoituksista annettuun lakiin (HE 74/2016 vp — LiVM 18/2016 vp). Esityksessä on ehdotettu muutoksia mm. arvonlisäverolain 165 §:n 2 momenttiin. Samat muutokset on syytä ottaa huomioon myös tässä yhteydessä. Koska arvonlisäverolain 165 §:n 2 momentti on tarkoitus nyt kumota ja säätää sähköisten asiakirjojen varmennuksesta yleisesti oma-aloitteisten verojen verotusmenettelylain 80 §:ssä, muutokset tulee kohdistaa tähän säännökseen.

83 §. Siirtymäsäännökset. Jotta 16 §:ssä tarkoitettu, ilmoittamisvelvollisuutta rajoittava määräys voitaisiin antaa jo vuoden 2016 aikana päättyneiltä verokausilta, lain siirtymäsäännökseen tulisi lisätä siihen oikeuttava 11 momentti. Verohallinto voisi antaa siten 16 §:n 2 momentissa tarkoitettuja rajoittavia määräyksiä verokaudelta, joka on päättynyt ennen tämän lain voimaantuloa mutta jolta ilmoitus on annettava lain voimaantulon jälkeen.

5. Laki verotusmenettelystä annetun lain muuttamisesta

66 §. Valitus hallinto-oikeuteen. Pykälässä säädetään mm. muutoksenhakuun oikeutetuista ja toimivaltaisista hallinto-oikeuksista. Säännöksen 2 momenttiin tulisi lisätä hakijan ja tiedonantovelvollisen rinnalle myös verovelvollinen, kun määritellään toimivaltaista hallinto-oikeutta. Täydennys on tekninen.

6. Laki arvonlisäverolain muuttamisesta

101 c §. Arvonlisäverolakiin lisättiin HE 153/2016 vp:n nojalla uudistetun tullilainsäädännön yhteydessä myös tavarantoimittajan maahantuontiin liittyvät uudet 101 c ja 101 d §:t. Sen vuoksi nyt ehdotettu arvonlisäverolain 101 c § tulisi muuttaa 101 e §:ksi.

133 c §. Oma-aloitteisten verojen verotusmenettelylain 50 §:ssä säädetään veron määräämättä tai oikaisematta jättämisestä, minkä on tarkoitus soveltaa nykyiseen tapaan myös arvonlisäverolain 133 a ja 133 b §:ssä tarkoitettuun palautukseen oikeutettuun. Lakiehdotuksen 133 c §:n 4 mo-

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

menttiin tulisi lisätä sen vuoksi myös viittaus oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 50 §:ään.

156 §. Mainitun 50 §:n on tarkoitus soveltua myös arvonlisäverolain 12 ja 15 luvussa tarkoitettuun yhteisöön sijoittautumattomaan ulkomaiseen elinkeinonharjoittajaan, joka on oikeutettu hankintaan sisältyvän veron palautukseen Suomessa. Lakiehdotuksen 156 §:n 3 momenttiin tulisi lisätä sen vuoksi myös viittaus oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 50 §:ään.

156 l §. Mainitun 50 §:n on tarkoitus soveltua niin ikään arvonlisäverolain 12 ja 15 luvussa tarkoitettuun toiseen jäsenvaltioon sijoittautumattomaan ulkomaiseen elinkeinonharjoittajaan, joka on oikeutettu hankintaan sisältyvän veron palautukseen Suomessa. Lakiehdotuksen 156 l §:n 3 momenttiin tulisi sen vuoksi lisätä myös viittaus oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 50 §:ään.

39. Laki keskinäisestä avunannosta veroihin, maksuihin ja muihin toimenpiteisiin liittyvien saatavien perinnässä annetun neuvoston direktiivin lainsäädännön alaan kuuluvien säännösten kansallisesta täytäntöönpanosta ja direktiivin soveltamisesta annetun lain 7 §:n muuttamisesta

7 §. Perintään ja saatavien turvaamiseen liittyviin toimenpiteisiin sovellettavat säännökset. Säännöksessä oleva viittaus tullilakiin tulisi oikaista HE 153/2016 vp:n nojalla uudistettua tullilakia (304/2016) vastaavaksi.

VALIOKUNNAN PÄÄTÖSEHDOTUS

Valtiovarainvaliokunnan päätösehdotus:

Eduskunta hyväksyy muuttamattomana hallituksen esitykseen HE 29/2016 vp sisältyvät 2.—4., 7.—38. ja 40. lakiehdotuksen.

Eduskunta hyväksyy muutettuna hallituksen esitykseen HE 29/2016 vp sisältyvät 1., 5., 6. ja 39. lakiehdotuksen. (Valiokunnan muutosehdotukset)

Valiokunnan muutosehdotukset

1.

Laki

oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Lain soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan niiden Verohallinnon tehtäväälaan kuuluvien verojen ja maksujen verotusmenettelyyn ja muutoksenhakuun, joista säädetään:

- 1) arvonlisäverolaissa (1501/1993);
- 2) arpajaisverolaissa (552/1992);
- 3) apteekkiverolaissa (/);
- 4) eräistä vakuutusmaksuista suoritettavasta verosta annetussa laissa (664/1966);
- 5) ennakkoperintälaissa (1118/1996);
- 6) työnantajan sairausvakuutusmaksusta annetussa laissa (/);
- 7) korkotulon lähdeverosta annetussa laissa (1341/1990);
- 8) ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta annetussa laissa (1551/1995);
- 9) Pohjoismaiden Investointipankin, Pohjoismaiden projektivientirahaston, Pohjoismaiden kehitysrahaston ja Pohjoismaiden ympäristörahoitusyhtiön palveluksessa olevien henkilöiden verottamisesta annetussa laissa (562/1976);
- 10) rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetussa laissa (627/1978).

Jos 1 momentissa mainitussa laissa säädetään tästä laista poiketen, sovelletaan asianomaisen lain säännöksiä.

Mitä tässä laissa säädetään verosta, sovelletaan myös maksuun ja suorituksen maksajan pidättämään määrään.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

2 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

- 1) *verokaudella* ajanjaksoa, jolta asianomaisten verolakien mukaan määräytyvä vero ilmoitetaan ja maksetaan;
- 2) *veroilmoituksella* ilmoitusta, jolla verokauden veroa koskevat tiedot on annettava;
- 3) *yleisellä eräpäivällä* kalenterikuukauden 12 päivää tai, jos se ei ole pankkipäivä, sitä seuraavaa ensimmäistä pankkipäivää;
- 4) *verovelvollisella* 1 §:n 1—4 kohdassa mainittujen lakien mukaisessa verotuksessa verovelvollisten lisäksi 1 §:n 5—10 kohdassa mainituissa laeissa tarkoitettua maksuvelvollista, lähdeveron perimiseen velvollista ja ennakonpidätysvelvollista;
- 5) *suorituksen maksajalla* ennakonpidätyksen, lähdeveron, palkkatulon lähdeveron, lopullisen palkkaveron, korkotulon lähdeveron tai työnantajan sairausvakuutusmaksun alaisen suorituksen, muun suorituksen tai edun maksajaa tai antajaa.

3 §

Toimivaltainen viranomainen

Toimivaltainen viranomainen on Verohallinto.

2 luku

Yleiset menettelysäännökset

4 §

Määräaikojen laskeminen eräissä tapauksissa

Ellei jäljempänä toisin säädetä, tässä laissa säädetyt määräajat lasketaan sitä kalenterivuotta seuraavan vuoden alusta, johon kuuluvalla asianomaisen veron verokaudelta vero olisi tullut ilmoittaa ja maksaa. Jos verovelvollisen tilikausi ei ole kalenterivuosi ja asianomaisen veron verokausi on kalenterikuukausi, määräajat lasketaan sen tilikauden päättymistä seuraavan vuoden alusta, johon kuuluvalla verokaudelta vero olisi tullut ilmoittaa ja maksaa.

Jos verovelvollisen arvonlisäverotuksessa sovellettava verokausi on poronhoitovuosi, arvonlisäveroa koskevat 1 momentissa tarkoitettut määräajat lasketaan poronhoitovuoden päättymistä seuraavan vuoden alusta.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

5 §

Verotuksen tasapuolisuus

Verotusmenettelyssä ja muissa veron määrittämiseen liittyvissä toimitissa veronsaajien ja verovelvollisen edut tulee ottaa huomioon tasapuolisesti.

6 §

Luottamuksensuoja

Jos asia on tulkinnanvarainen tai epäselvä ja jos verovelvollinen on toiminut vilpittömässä mielessä viranomaisen noudattaman käytännön tai ohjeiden mukaisesti, asia on ratkaistava tältä osin verovelvollisen eduksi, jos erityisestä syystä ei muuta johdu.

Jos vero kuitenkin määrätään tai päätöstä oikaistaan, veroon liittyvät korkoseuraamukset voidaan jättää perimättä ja veronkorotus määrittämättä kokonaan tai osittain, jos korkoseuraamusten-perintä ja veronkorotuksen määrittäminen olisivat asian tulkinnanvaraisuuden tai epäselvyyden vuoksi kohtuuttomia.

7 §

Kuuleminen

Verohallinnon on ennen verovelvollisen vahingoksi tapahtuvaa veron määrittämistä varattava verovelvolliselle tilaisuus selvityksen antamiseen, jos veroa määrittäessä olennaisesti poiketaan verovelvollisen antamista tiedoista. Jos Verohallinto oikaisee tehtyä päätöstä verovelvollisen vahingoksi, verovelvolliselle on aina varattava tilaisuus esittää selvitystä asiassa. Verovelvolliselle on, jos mahdollista, ennen 73 §:ssä tarkoitetun seurannaismuutoksen tekemistä varattava tilaisuus esittää selvitystä asiassa, jos se ei ole ilmeisen tarpeetonta.

Pyytäessään verovelvolliselta vastinetta tai muuta selvitystä Verohallinnon on mahdollisuuksien mukaan mainittava, mistä seikoista selvitystä erityisesti tulisi esittää.

Verohallinnon on tarvittaessa asetettava kohtuullinen määräaika selvityksen antamiseen.

Veronsaajien oikeudenvalvontayksikköä kuullaan siten, että sille varataan tilaisuus tutustua verotusasiakirjoihin, jos muualla verolainsäädännössä ei toisin säädetä.

8 §

Selvittämisvelvollisuus

Verovelvollisen täytettyä ilmoittamisvelvollisuutensa tulee Verohallinnon ja verovelvollisen osallistua mahdollisuuksiensa mukaan asian selvittämiseen. Pääasiallisesti sen osapuolen, jolla on siihen paremmat edellytykset, on esitettävä asiasta selvitystä.

Jos verovelvollisen suorittaman oikeustoimen toinen osapuoli ei asu Suomessa tai tällä ei ole kotipaikkaa tällä eikä Verohallinto voi saada oikeustoimesta tai sen toisesta osapuolesta riittävästi tietoa kansainvälisen sopimuksen nojalla, selvityksen esittäminen on ensisijaisesti verovelvollisen asia.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

9 §

Asian tutkiminen

Veroa määritettäessä Verohallinnon on tutkittava saamansa tiedot ja selvitykset tavalla, joka asian laatu, laajuus, verovelvollisten yhdenmukainen kohtelu ja verovalvonnan tarpeet huomioon ottaen on perusteltua.

Jos päätös vaikuttaa merkittävästi Verohallinnossa samanaikaisesti vireillä olevan asian ratkaisemiseen, asiat valmistellaan ja ratkaistaan yhdessä, jos se asioiden lukumäärä, töiden järjestelyt ja määrääjät huomioon ottaen on mahdollista, eikä yhdessä käsittelemisestä aiheudu haitallista viivytystä.

10 §

Veron kiertäminen

Jos jollekin olosuhteelle tai toimenpiteelle on annettu sellainen oikeudellinen muoto, joka ei vastaa asian varsinaista luonnetta tai tarkoitusta, vero on määrättävä niin kuin asiassa olisi käytetty oikeata muotoa. Jos vastike tai muu suoritus on sovittu tai määrätty kohtuullisena pidettävää pienemmäksi tai muuhun toimenpiteeseen on ryhdytty ilmeisesti siinä tarkoituksessa, että maksettavan veron määrä vähentyisi, voidaan arvion mukaan vahvistaa, mistä määrästä veroa on maksettava.

Jos on ilmeistä, että veroa määrittäessä olisi meneteltävä 1 momentissa tarkoitettulla tavalla, veroa määrittäessä on huolellisesti tutkittava kaikki ne seikat, jotka voivat vaikuttaa asian arvioitsemiseen, sekä annettava verovelvolliselle tilaisuus esittää selvitys havaituista seikoista. Jollei verovelvollinen tällöin esitä selvitystä siitä, että olosuhteelle tai toimenpiteelle annettu oikeudellinen muoto vastaa asian varsinaista luonnetta tai tarkoitusta tai ettei toimenpiteeseen ole ryhdytty ilmeisesti siinä tarkoituksessa, että suoritettavasta verosta vapauduttaisiin, veroa määrittäessä on meneteltävä 1 momentissa säädetyllä tavalla.

3 luku

Verokaudet

11 §

Verokausi

Verokausi on kalenterikuukausi, jollei 2—4 momentissa toisin säädetä.

Sellaisen alkutuotantoa harjoittavan luonnollisen henkilön, kuolinpesän tai yhtymän ja arvonlisäverolain 79 c §:ssä tarkoitetun taide-esineen tekijän, joka ei harjoita muuta arvonlisäverollista toimintaa, arvonlisäverotuksessa sovellettava verokausi on kalenterivuosi.

Arvonlisäverolain 13 c §:n 1 momentissa tarkoitetun paliskuntaryhmän arvonlisäverotuksessa sovellettava verokausi on poronhoitovuosi.

Apteekkiveron verokausi on kalenterivuosi.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

Edellä 2 momentissa alkutuotannolla tarkoitetaan maatalouden, metsätalouden, puutarhatalouden, metsästyksen, kalastuksen, kalankasvatuksen, ravustuksen, ravunkasvatuksen, turkistarhauksen ja poronhoidon harjoittamista sekä jäkälän ja käpyjen poimintaa tai muuta tällaista luonnontuotteen talteen ottamista. Maataloudella tarkoitetaan varsinaista maataloutta sekä sellaista erikoismaataloutta taikka maa- tai metsätalouteen liittyvää toimintaa, jota ei ole pidettävä eri liikkeenä.

12 §

Valinnaiset verokaudet

Arvonlisäverotuksessa verovelvollinen, säännöllisesti palkkaa maksava työnantaja ja muu suorituksen maksaja kuin satunnaisesti palkkaa maksava työnantaja, jonka kirjanpitolain (1336/1997) 4 luvun 1 §:ssä tarkoitettu kalenterivuoden liikevaihto tai sitä vastaava tuotto on enintään 100 000 euroa, voi hakemuksesta valita verokaudeksi neljänneskalenterivuoden.

Arvonlisäverotuksessa verovelvollinen jonka kirjanpitolain 4 luvun 1 §:ssä tarkoitettu kalenterivuoden liikevaihto tai sitä vastaava tuotto on enintään 30 000 euroa, voi hakemuksesta valita verokaudeksi kalenterivuoden.

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään arvonlisäverotuksessa verovelvollisesta, ei sovelleta paliskuntaryhmään.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettuna kalenterivuotena pidetään sitä kalenterivuotta, jona sovellettavasta verokaudesta on kysymys.

13 §

Verokauden muuttaminen

Verovelvollinen, joka soveltaa 12 §:n 1 tai 2 momentissa säädettyä pidempää verokautta, ja 11 §:n 2 momentissa tarkoitettu verovelvollinen voivat hakemuksesta siirtyä soveltamaan lyhyempää verokautta.

14 §

Verokauden soveltaminen

Pidempää verokautta sovelletaan hakemuksen tekemistä seuraavan kalenterivuoden alusta ja lyhyempää verokautta hakemuksen tekemistä seuraavan lyhyemmän verokauden alusta.

Poiketen siitä, mitä 1 momentissa säädetään, valinnaista verokautta voidaan hakemuksesta soveltaa toiminnan alkamisesta edellyttäen, että hakemus on tehty toiminnan alkamisen yhteydessä.

Verokauden on oltava sama vähintään yhden vuoden ajan.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

15 §

Verokauden muuttuminen edellytysten puuttuessa

Arvonlisäverotuksessa verovelvollisen tai suorituksen maksajan, jonka verokautena on 12 §:n 1 tai 2 momentin perusteella valittu verokausi sekä 11 §:n 2 momentissa tarkoitettun verovelvollisen on viipymättä ilmoitettava Verohallinnolle, jos mainituissa lainkohdissa säädetyt edellytykset eivät kuluvana kalenterivuonna tai seuraavana kalenterivuonna todennäköisesti täyty.

Kun arvonlisäverotuksessa verovelvollinen tai suorituksen maksaja antaa 1 momentissa tarkoitettun kuluva kalenterivuotta koskevan ilmoituksen, verokautena pidetään uusia tietoja vastaavaa verokautta sen lyhyemmän verokauden alusta, jonka aikana ilmoitus on annettu.

Jos Verohallinto muutoin kuin verovelvollisen ilmoituksesta toteaa, että 11 §:n 2 momentissa tai 12 §:n 1 tai 2 momentissa säädetyt edellytykset eivät kalenterivuonna täyty, arvonlisäverotuksessa verovelvollisen tai suorituksen maksajan verokautena pidetään kyseisen kalenterivuoden alusta oikeita tietoja vastaavaa verokautta.

Verohallinto antaa tarkemmat määräykset 2 ja 3 momentissa tarkoitettujen verokausien muutosajankohdista.

Verohallinto voi valvonnallisesta syystä määrätä, että uuden yrityksen verokautena pidetään kalenterikuukautta enintään vuoden ajan yrityksen toiminnan alkamisesta.

Verohallinto voi määrätä, että sellaisen arvonlisäverotuksessa verovelvollisen tai suorituksen maksajan, joka olennaisesti laiminlyö tai jonka voidaan ennakkoperintälain 26 §:n 3 momentissa tarkoitettulla tai muulla vastaavalla perusteella olettaa olennaisesti laiminlyövä ennakkoperintälain 26 §:n 2 momentissa tarkoitettua velvollisuutensa verotuksessa, verokautena pidetään kalenterivuoden tai neljänneskalenterivuoden sijasta kalenterikuukautta kyseisen kalenterivuoden alusta.

4 luku

Verovelvollisen ilmoittamisvelvollisuus

16 §

Velvollisuus antaa veroilmoitus

Verovelvollisen on annettava kullakin verokaudelta veroa koskevat tiedot Verohallinnon vahvistamalla veroilmoituksella.

Verohallinto voi antaa ilmoittamisvelvollisuutta rajoittavia määräyksiä silloin, kun ilmoittamisvelvollisuus on verovalvonnallisesti ilmeisen tarpeeton.

17 §

Veroilmoituksen määräpäivä

Verokauden veroilmoitus on annettava viimeistään verokautta seuraavan kalenterikuukauden yleisenä eräpäivänä, jollei 2 tai 3 momentissa toisin säädetä.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

Arvonlisäverotuksessa verovelvollisen, 12 §:n 1 momentissa tarkoitettua verokautta soveltavan suorituksen maksajan ja arpajaisverovelvollisen on annettava verokauden veroilmoitus viimeistään verokautta seuraavan toisen kalenterikuukauden yleisenä eräpäivänä.

Jos verovelvollisen verokausi on kalenterivuosi, verokauden veroilmoitus on annettava viimeistään verokautta seuraavan helmikuun viimeisenä päivänä.

18 §

Veroilmoituksen antamismenettely

Veroilmoitus on annettava sähköisesti (*sähköinen veroilmoitus*).

Verohallinto voi erityisestä syystä hyväksyä ilmoituksen antamisen paperisena.

19 §

Veroilmoituksen antamisajankohta

Ilmoitus katsotaan annetuksi silloin, kun se on saapunut Verohallinnolle.

Sähköisen ilmoituksen saapumisajankohdasta säädetään sähköisestä asioinnista viranomais-toiminnassa annetun lain (13/2003) 10 §:ssä ja paperisen ilmoituksen saapumisajankohdasta hallintolain (434/2003) 18 §:ssä.

20 §

Ilmoittamisvelvollisuudesta vastuussa olevat

Vastuu tämän lain mukaisesta ilmoittamisvelvollisuudesta kuuluu:

- 1) yhteisön hallitukselle tai hallinnolle;
- 2) avoimen yhtiön yhtiömiehelle ja kommandiittiyhtiön henkilökohtaisesti vastuunalaiselle yhtiömiehelle sekä laivanisännöintiyhtiön osakkaalle;
- 3) tuloverolain (1535/1992) 4 §:ssä tarkoitetun yhtymän osakkaalle;
- 4) tuloverolain 5 §:ssä tarkoitetun yhteisetuuden hoitajalle;
- 5) arvonlisäverolain 13 §:ssä tarkoitetun yhtymän osakkaalle;
- 6) edunvalvojalle;
- 7) kuolinpesän puolesta sille, jolla on pesä hallussaan, tai jos pesä on jaettu, sille, jonka hallussa pesä oli jaon aikana.

Arvonlisäveroa koskevan ilmoittamisvelvollisuuden täyttämisestä ulkomaalaisen puolesta vastaa myös arvonlisäverolain 173 a §:ssä tarkoitettu edustaja.

21 §

Lisätietojen antaminen ja tositteiden esittäminen

Verovelvollisen on Verohallinnon tai muutoksenhakuviranomaisen kehotuksesta annettava veroilmoituksen lisäksi samoin velvoituksin ne täydentävät tiedot ja selvitykset sekä esitettävä ne

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

tositteet, jotka saattavat olla tarpeen veron määrittämistä, päätöksen oikaisua tai muutoksenhakua varten.

22 §

Veroilmoituksen antaminen verokauden muuttuessa

Verovelvollisen, jonka verokausi muuttuu 13 §:ssä tai 15 §:n 2 momentissa tarkoitettulla tavalla lyhyemmäksi kesken verokauden, on annettava veroilmoitus muutosta edeltäneeltä verokauden osalta viimeistään muutosta edeltäneen verokauden osan viimeistä kalenterikuukautta seuraavan toisen kalenterikuukauden yleisenä eräpäivänä.

Jos 11 §:n 2 tai 4 momentissa tarkoitettu tai 12 §:n 2 momentissa tarkoitettua verokautta soveltava verovelvollinen lopettaa toimintansa kesken kalenterivuoden, verokauden katsotaan päättyvän lopettamispäivään. Verokauden veroilmoitus on annettava viimeistään lopettamiskuukautta seuraavan toisen kalenterikuukauden yleisenä eräpäivänä.

23 §

Toiminnan keskeytyminen

Arvonlisäveroa, vakuutusmaksuveroa ja apteekkiveroa koskeva veroilmoitus on annettava myös ajalta, jolloin toiminta on keskeytynyt.

Jos säännöllisesti palkkaa maksava työnantaja ei ole maksanut palkkaa tai muuta suoritusta, myös tällöin on annettava veroilmoitus.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettu ilmoitus voidaan tehdä etukäteen enintään kuudelta kalenterikuukaudelta.

24 §

Verotarkastus

Verovelvollisen on Verohallinnon kehotuksesta esitettävä Suomessa tarkastettavaksi kirjanpitoa, muistiinpanonsa sekä kaikki se toimintaan liittyvä ja muu aineisto ja omaisuus, joka saatetaan olla tarpeen hänen verotuksessaan tai hänen verotustaan koskevaa muutoksenhakua käsitellessä.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään arvonlisäverolain 209 n—209 q §:n mukaisesti ulkomailla sähköisesti säilytettävien arvonlisäveroa koskevien tositteiden ja muun aineiston osalta riittää, että tietoihin saadaan täydellinen tosiaikainen tietokoneysteys ja että tiedot ovat saatavissa selväkieliseen kirjalliseen muotoon. Viranomaisen kehotuksesta teknisestä tallenteesta on lisäksi valmistettava jäljennös tarkastusta suorittavan henkilön käyttöön, jos se on tarkastuksen suorittamista varten tarpeen.

Suorituksen maksajan on esitettävä Suomessa tarkastettavaksi suorituksen saajan maksajalle jättämä ennakonpidätystä ja lähdeveroa koskeva aineisto. Samoin jokainen, jolla on hallussaan verotarkastusta tehtäessä tarpeellista ennakonpidätystä tai lähdeveroa koskevaa aineistoa, on velvollinen esittämään sen tarkastettavaksi.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

Verotarkastuksen aloittamisajankohdasta ja tarkastuspaikasta on ilmoitettava verovelvolliselle etukäteen, jollei erityisestä syystä ole aihetta muuhun menettelyyn.

Verohallinnon on laadittava suoritetusta verotarkastuksesta verotarkastuskertomus, jos erityisistä syistä ei muuta johdu.

Tarkempia säännöksiä verotarkastuksessa noudatettavasta menettelystä sekä esitettävästä aiheistosta ja omaisuudesta annetaan valtioneuvoston asetuksella.

25 §

Veroilmoituksessa olevan virheen korjaaminen

Verovelvollisen on korjattava veroilmoituksessa oleva virhe antamalla kyseiseltä verokaudelta oikaisuilmoitus.

Verovelvollinen voi ilman aiheetonta viivytystä korjata taloudelliselta merkitykseltään vähäisen virheen muuttamalla seuraavilta verokausilta ilmoitettavan veron määrää tai muuta tietoa vastaavasti. Verohallinto voi kohdistaa virheen korjauksen oikealle verokaudelle, jos tämä on verovalvonnan tarpeet huomioon ottaen erityisestä syystä perusteltua.

Jos 1 tai 2 momentissa tarkoitettu ennakonpidätystä, lähdeveroa tai työnantajan sairausvakuutusmaksua koskeva virhe havaitaan vasta kalenterivuoden päättymisen jälkeen, virheen korjaamisen edellytyksenä on, että verotusmenettelystä annetun lain 15 §:n 1 momentissa tarkoitettuun vuosi-ilmoitukseen tehty merkinnät on oikaistu.

Verovelvollisen on korjattava veroilmoituksessa oleva virhe kolmen vuoden kuluessa 4 §:ssä tarkoitettua ajankohdasta.

Verohallinto antaa tarkemmat määräykset siitä, milloin virhettä on pidettävä 2 momentissa tarkoitettulla tavalla vähäisenä, ja virheen korjaamisessa noudatettavasta menettelystä. Verohallinto voi lisäksi rajoittaa korjaamismenettelyä, jos virheen korjaamiselle ei ole verokauden veron määrästä johtuen edellytyksiä.

26 §

Verovelvollisen kirjanpito

Sen lisäksi mitä kirjanpitolaissa säädetään, verovelvollisen on järjestettävä kirjanpitonsa sel-laiseksi, että siitä saadaan veron määräämistä varten tarvittavat tiedot.

Arvonlisäveron osalta suoritettavan ja vähennettävän veron määrään vaikuttavien liiketapahtumien kirjausten on perustuttava kirjanpitolaissa tarkoitettuihin tositteisiin ottaen lisäksi huomioon, mitä tositteista säädetään arvonlisäverolaissa.

Kirjanpitovelvollisen suorituksen maksajan on pidettävä ennakonpidätyksen, lähdeveron, palkkatulon lähdeveron ja lopullisen palkkaveron alaisista suorituksista sekä työnantajan sairausvakuutusmaksuista palkkakirjanpitoa.

Tarkemmat kirjanpitoa koskevat säännökset annetaan valtioneuvoston asetuksella.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

27 §

Muistiinpanovelvollisuus

Verovelvollisen, joka ei ole kirjanpitovelvollinen, on pidettävä sellaisia muistiinpanoja, joista saadaan veron määräämistä varten tarvittavat tiedot.

Arvonlisäveron osalta merkintöjen tulee perustua päivättyihin ja numeroituihin tositteisiin ottaen lisäksi huomioon, mitä tositteista säädetään arvonlisäverolaissa.

Suorituksen maksajan, joka ei ole kirjanpitovelvollinen, on tehtävä ennakonpidätyksen, lähdeveron, palkkatulon lähdeveron ja lopullisen palkkaveron alaisista suorituksista sekä työnantajan sairausvakuutusmaksuista muistiinpanot.

Verohallinto antaa tarkemmat määräykset muistiinpanoista.

28 §

Tositteiden, muistiinpanojen ja palkkakirjanpidon säilyttäminen

Jollei muualla toisin säädetä, kirjanpitovelvollisen on säilytettävä tositteita kuusi vuotta 4 §:ssä tarkoitetusta ajankohdasta.

Jollei muualla toisin säädetä, 27 §:ssä tarkoitetun muistiinpanovelvollisen on säilytettävä muistiinpanot ja tositteet kuusi vuotta 4 §:ssä tarkoitetusta ajankohdasta.

Kirjanpitovelvollisen suorituksen maksajan on säilytettävä palkkakirjanpitonsa kymmenen vuotta tilikauden päättymisestä noudattaen muutoin, mitä kirjanpitoaineiston säilytysajasta säädetään kirjanpitoaissa.

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä tositteiden, muistiinpanojen ja palkkakirjanpidon säilyttämisestä.

5 luku

Sivullisen tiedonantovelvollisuus

29 §

Sivullisen yleinen tiedonantovelvollisuus

Sivullisen yleiseen tiedonantovelvollisuuteen sovelletaan, mitä verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 15, 15 a—15 d, 16, 17, 17 a ja 18 §:ssä säädetään.

Koronmaksajan on annettava Verohallinnolle vuosittain tiedot korkotulon lähdeverosta annettussa laissa säädetyn lähdeveron piiriin kuuluvista koroista ja niistä peritystä lähdeverosta. Joukkovelkakirjalainan liikkeeseenlaskijan on lisäksi ilmoitettava liikkeeseen laskemansa joukkovelkakirjalainan ehdot sekä huoltokonttoritalletukselle korkoa maksavan työnantajan talletustoiminnassa noudatettavat tiliehdot.

Työnantajan on annettava Verohallinnolle vuosittain työnantajan sairausvakuutusmaksua koskevat tiedot.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

Viranomaisen, joka myöntää luvan arpajaisten toimeenpanemiseen, on ilmoitettava antamastaan luvasta Verohallinnolle.

Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskuksen on toimitettava Verohallinnolle kuukausittain luettelo apteekkiveroa suorittavista verovelvollisista sekä tieto verovelvollisuuden alkamisesta ja päättymisestä.

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä annettavista tiedoista, tietojen antamisen ajankohdasta ja tavasta tai rajoittaa tiedonantovelvollisuutta tilanteissa, joiden merkitys on taloudellisesti tai verovalvonnallisesti vähäinen.

30 §

Sivullisen erityinen tiedonantovelvollisuus

Sivullisen erityiseen tiedonantovelvollisuuteen sovelletaan, mitä verotusmenettelystä annetun lain 19 ja 20 §:ssä säädetään.

Koronmaksajan on annettava Verohallinnon kehotuksesta tiedot niistä verovelvollisista, joiden saamista korkotulon lähdeverosta annetun lain 3 §:ssä tarkoitetuista koroista ei ole peritty lähdeveroa, samoin kuin heille maksetuista koroista.

Sijoituskullan myyjän on Verohallinnon kehotuksesta esitettävä arvonlisäverolain 209 t §:ssä tarkoitettu aineisto tarkastettavaksi ja annettava sitä koskevia tietoja.

Postilaissa (415/2011) säädettyyn yleispalveluun velvoitetun postiyrityksen on Verohallinnon kehotuksesta annettava tiedot asiakkaalle saapuneista postiosoituksista ja postiennakko-osoituksista sekä muusta postin välityksellä tapahtuneesta rahaliikkeestä.

31 §

Erityisiä sivullisen tiedonantovelvollisuutta koskevia säännöksiä

Mitä 20 §:ssä säädetään ilmoittamisvelvollisuudesta vastuussa olevista, koskee myös tässä luvussa tarkoitettuja tiedonantovelvollisia.

Sivullisen tiedonantovelvollisuuteen sovelletaan lisäksi, mitä verotusmenettelystä annetun lain 21, 22, 22 a, 23 ja 25 §:ssä säädetään.

6 luku

Veron maksaminen

32 §

Verokauden veron maksaminen

Verovelvollisen on maksettava verokauden vero viimeistään verokautta seuraavan kalenterikuukauden yleisenä eräpäivänä, jollei 2 tai 3 momentissa toisin säädetä.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

Arvonlisäverotuksessa verovelvollisen, 12 §:n 1 momentissa tarkoitettua verokautta soveltavan suorituksen maksajan ja arpajaisverovelvollisen on maksettava verokauden vero viimeistään verokautta seuraavan toisen kalenterikuukauden yleisenä eräpäivänä.

Jos verovelvollisen verokausi on kalenterivuosi, verokauden vero on maksettava viimeistään verokautta seuraavan helmikuun viimeisenä päivänä.

Kunta, seurakunta ja Kansaneläkelaitos maksavat verokaudelta toimittamansa ennakonpidätyksen, perimänsä lähdeveron ja työnantajan sairausvakuutusmaksun siten, että ne vähennetään määristä, jotka näille veronsaajille verokautta seuraavana kalenterikuukautena verontilityslain (532/1998) mukaan tilitetään.

33 §

Veron maksaminen verokauden muuttuessa

Jos verovelvollisen verokausi muuttuu 13 §:ssä tai 15 §:n 2 momentissa tarkoitettulla tavalla lyhyemmäksi kesken verokauden, vero on maksettava muutosta edeltäneeltä verokauden osalta viimeistään muutosta edeltäneen verokauden osan viimeistä kalenterikuukautta seuraavan toisen kalenterikuukauden yleisenä eräpäivänä.

Jos 11 §:n 2 tai 4 momentissa tai 12 §:n 2 momentissa tarkoitettua verokautta soveltava verovelvollinen lopettaa toimintansa kesken kalenterivuoden, verokauden katsotaan päättyvän lopettamispäivään. Verokauden vero on maksettava viimeistään lopettamiskuukautta seuraavan toisen kalenterikuukauden yleisenä eräpäivänä.

34 §

Verohallinnon määräämän veron maksaminen

Vero, veronkorotus, laiminlyöntimaksu ja myöhästymismaksu on maksettava viimeistään päätöksessä mainittuna yleisenä eräpäivänä.

Valtiovarainministeriön asetuksella säädetään tarkemmin eräpäivän määräytymisestä.

7 luku

Seuraamusmaksut

35 §

Myöhästymismaksu

Verohallinto määrää verovelvollisen maksettavaksi myöhästymismaksun, jos veroilmoitus annetaan säädetyn ajankohdan jälkeen.

Myöhästymismaksua määrätään maksettavaksi verokausittain kultakin myöhässä ilmoitetulta verolajilta.

Poiketen siitä, mitä 2 momentissa säädetään, myöhästymismaksua määrättäessä yhdeksi verolajiksi katsotaan;

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

1) ennakonpidätys, joka on toimitettu muusta kuin osingosta, osuuskunnan maksamasta ylijäämästä, voitto-osuudesta, puun myyntitulosta, yhteisölle, osuuskunnalle tai muulle yhteisölle maksetusta työkorvauksesta tai ennakonpidätyksen alaisesta korosta;

2) työnantajan sairausvakuutusmaksu; ja

3) lähdevero, joka on peritty muusta kuin rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetussa laissa tarkoitettusta korosta, osingosta tai rojaltista tai korkotulon lähdeverosta annetun lain nojalla.

Verovelvolliselle on varattava tilaisuus selvityksen antamiseen 7 §:ssä säädetyllä tavalla ennen myöhästymismaksun määräämistä, jos se on erityisestä syystä tarpeen.

Myöhästymismaksu voidaan jättää määräämättä, jos veroilmoituksen myöhässä antaminen johtuu yleisessä tietoverkossa tai Verohallinnon sähköisessä asiointipalvelussa olevasta toimintahäiriöstä. Myöhästymismaksua ei määrätä, jos myöhässä ilmoitetulle verolle määrätään veronkorotus.

Myöhästymismaksu ei ole tuloverotuksessa vähennyskelpoinen meno.

Myöhästymismaksu tilitetään veronsaajille samassa suhteessa kuin vero, joka on ilmoitettu myöhässä.

36 §

Myöhästymismaksun määrä

Myöhästymismaksun määrä on kolme euroa jokaiselta veroilmoituksen antamisen määräpäivää seuraavalta päivältä ilmoituksen antamisajankohtaan saakka, kuitenkin enintään 135 euroa. Jos ilmoitus annetaan yli 45 päivää ilmoituksen antamisen määräpäivän jälkeen, myöhästymismaksun määrä on kuitenkin edellä mainittu määrä lisättynä kahdella prosentilla myöhässä ilmoitetun maksettavan veron määrästä.

Edellä 1 momentissa säädetyistä poiketen verokaudelta annettavan oikaisuilmoituksen perusteella määrättävän myöhästymismaksun määrä on kaksi prosenttia myöhässä ilmoitetun maksettavan veron määrästä. Jos oikaisuilmoitus annetaan enintään 45 päivää ilmoituksen antamisen määräpäivän jälkeen, myöhästymismaksua ei kuitenkaan määrätä.

Veron määrän perusteella määräytyvä myöhästymismaksu on verolajilta enintään 15 000 euroa verokaudessa.

Veron määrän perusteella määräytyvää myöhästymismaksua oikaistaan, jos maksettavan veron määrä pienenee oikaisuilmoituksen, veron määräämisen, päätöksen oikaisun, muutoksenhaun tai muun vastaavan syyn seurauksena.

37 §

Veronkorotus

Verohallinto määrää verovelvolliselle veronkorotuksen, jos:

1) veroilmoitus tai muu ilmoitus taikka muu säädetty tieto tai selvitys on annettu puutteellisenä tai virheellisenä taikka on jätetty kokonaan antamatta;

2) ennakonpidätys on jätetty toimittamatta tai lähdevero perimättä säädetyssä ajassa.

Veronkorotus voidaan jättää määräämättä, jos laiminlyönti on vähäinen tai laiminlyönnille on pätevä syy.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

Jos verovelvollinen antaa veroilmoituksen tai oikaisee veron määrää ilmeisesti siinä tarkoituksessa, että myöhästymismaksusta tai veronkorotuksesta vapauduttaisiin, myöhästymismaksun sijaan verovelvolliselle määrätään veronkorotus.

Jos veronkorotuksen yhteydessä ei määrätä veroa, veronkorotus tilitetään valtiolle.

38 §

Veronkorotuksen määrä

Veronkorotus on 10 prosenttia verovelvollisen vahingoksi määrätystä verosta.

Veronkorotus on kuitenkin vähintään 15 prosenttia ja enintään 50 prosenttia verovelvollisen vahingoksi määrätystä verosta, jos:

- 1) 37 §:ssä tarkoitettu laiminlyönti on toistuvaa; tai
- 2) verovelvollisen toiminta osoittaa ilmeistä piittaamattomuutta verotusta koskevista velvoitteista.

Arvioidusta veron määrästä veronkorotus on 25 prosenttia.

Jos kyse on 6 §:ssä tarkoitettulla tavalla tulkinnanvaraisesta tai epäselvästä asiasta tai 1 momentin mukainen veronkorotus olisi muusta erityisestä syystä kohtuuton, veronkorotus on 3 prosenttia verovelvollisen vahingoksi määrätystä verosta.

Edellä 37 §:n 3 momentin perusteella määrätty veronkorotus on 1 ja 2 momentin mukainen määrä myöhässä ilmoitetun maksettavan veron määrästä.

Jos veroa ei määrätä, veronkorotus on enintään 200 euroa.

39 §

Laiminlyöntimaksu

Verohallinto määrää verovelvolliselle enintään 5 000 euron suuruisen laiminlyöntimaksun, jos tämä jättää Verohallinnon kehotuksesta huolimatta täyttämättä

1) arvonlisäverolain 130 §:n 4 momentissa tai 130 a §:n 5 momentissa säädetyn ilmoittamisvelvollisuuden;

2) arvonlisäverolain 133 f, 133 m, 134 a, 161 §:n 1 tai 2 momentissa tai ennakkoperintälain 31 § säädetyn rekisteröintiä koskevan ilmoittamisvelvollisuuden;

3) arvonlisäverolain 209 b §:ssä tai ennakkoperintälain 35 §:ssä säädetyn velvollisuuden antaa tosite;

4) arvonlisäverolain 134 e §:ssä tai tämän lain 26 §:ssä säädetyn verotusta koskevan kirjanpitovelvollisuuden taikka 27 §:ssä säädetyn verotusta koskevan muistiinpanovelvollisuuden;

5) arvonlisäverolain 209 e tai 209 f §:ssä säädetyn laskumerkintöjen tekemistä koskevan velvollisuuden.

Laiminlyöntimaksu voidaan jättää määräämättä, jos laiminlyönti on vähäinen tai laiminlyönnille on pätevä syy.

Laiminlyöntimaksu ei ole tuloverotuksessa vähennyskelpoinen meno.

Laiminlyöntimaksu tilitetään valtiolle.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

8 luku

Veron määrääminen ja päätöksen oikaisu

40 §

Veron määrääminen ja oikaisu verovelvollisen vahingoksi

Jos veroa on ilmoitettu liian vähän tai sitä on muusta syystä tullut liian vähän maksettavaksi, Verohallinto määrää veron tai oikaisee päätöstä verovelvollisen vahingoksi.

Veroa ei määrätä eikä oikaisua tehdä, jos Verohallinto on selvittänyt ja nimenomaisesti ratkaissut asian. Vero voidaan kuitenkin määrätä ja oikaisu tehdä, jos ratkaisu asiassa on perustunut virheelliseen tai puutteelliseen selvitykseen tai asiassa on ilmennyt sellaista uutta selvitystä, joka olisi voinut vaikuttaa asian ratkaisuun. Kirjoitusvirhe, laskuvirhe tai muu niihin verrattava erehdys voidaan oikaista.

Veroa ei määrätä eikä oikaisua tehdä, jos asia on valitukseen annetulla päätöksellä ratkaistu.

41 §

Veron määrääminen ja oikaisu verovelvollisen hyväksi

Jos veroa on tullut virheellisesti liikaa maksettavaksi tai verotuksessa on muu virhe verovelvollisen vahingoksi, Verohallinto määrää veron tai oikaisee päätöstä verovelvollisen hyväksi.

Jos Verohallinto havaitsee 45—47 §:n nojalla suorittamaansa valvontatoimeen liittyvässä asiassa virheen verovelvollisen vahingoksi, Verohallinto määrää veron tai oikaisee päätöstä verovelvollisen hyväksi.

Veroa ei määrätä eikä oikaisua tehdä, jos asia on valitukseen annetulla päätöksellä ratkaistu.

42 §

Veron määräämisessä käytettävät tiedot

Vero määrätään verovelvollisen ilmoitusten, sivulliselta tiedonantovelvolliselta saatujen tietojen ja asiasta saadun muun selvityksen perusteella.

43 §

Veron määrääminen arvioimalla

Jos verovelvollinen on laiminlyönyt veron ilmoittamisen kokonaan tai on ilmoittanut sitä ilmeisesti liian vähän eikä ole kehotuksesta huolimatta antanut veron määräämistä varten tarvittavia tietoja, Verohallinto määrää maksettavan veron määrän arvioimalla.

Verohallinnon lähettämä kehoitus sisältää arvion 1 momentissa tarkoitetun veron määrästä. Veron määrää arvioitaessa otetaan huomioon verovelvollisen toiminta, vertailutiedot tai muut vastaavat käytettävissä olevat tiedot.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

Jos verovelvollinen antaa veroilmoituksen sen jälkeen, kun verokauden vero on määrätty arvioimalla, Verohallinto voi poistaa päätöksen. Veroilmoitusta pidetään tällöin myöhässä annettuna veroilmoituksena.

Päätös poistetaan noudattaen, mitä päätöksen oikaisusta 40 ja 41 §:ssä säädetään.

Päätöksen poistamiseen ei saa hakea muutosta.

44 §

Veron määräämisen ja oikaisun määräaika

Vero on määrättävä tai päätös on oikaistava kolmen vuoden kuluessa 4 §:ssä tarkoitetusta ajankohdasta.

45 §

Veron määräämisen ja oikaisun määräajan jatkaminen

Verohallinto voi jatkaa veron määräämiselle tai oikaisulle verovelvollisen vahingoksi 44 §:ssä säädettyä määräaikaa yhdellä vuodella, jos:

1) valvontatoimi on alkanut toisen viranomaisen antaman tai muualta saadun tiedon perusteella poikkeuksellisen myöhään taikka se vaatii viranomaisyhteistyötä;

2) verovelvollinen on antanut asiaa koskevan ilmoituksen tai muun selvityksen poikkeuksellisen myöhään taikka valvontatoimen kohteena oleva verovelvollinen vaikeuttaa olennaisesti valvontatoimen suorittamista.

Päätös määräajan jatkamisesta on tehtävä ennen 44 §:ssä säädetyn määräajan päättymistä ja annettava tiedoksi 56 §:ssä säädetyllä tavalla. Jos Verohallinto on saanut 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetun tiedon tai 2 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen tai muun selvityksen ennen 44 §:ssä säädetyn määräajan päättymistä, päätös voidaan kuitenkin tehdä 60 päivän kuluessa siitä, kun tieto, ilmoitus tai muu selvitys on saatu.

Edellä 2 momentissa tarkoitettuun päätökseen ei saa erikseen hakea muutosta.

46 §

Pidennetty veron määräämisen ja oikaisun määräaika

Veroa voidaan määrätä tai päätöstä oikaista verovelvollisen vahingoksi 44 §:ssä säädetyn määräajan estämättä kuuden vuoden kuluessa 4 §:ssä tarkoitetusta ajankohdasta siltä osin kuin veron määräämisen tai oikaisun perusteena on sellainen verovelvollisen verotukseen vaikuttava tieto, joka on saatu kansainvälisessä tietojenvaihdossa muutoin kuin automaattisessa tietojenvaihdossa.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

47 §

Rikosperusteinen veron määrääminen ja oikaisu

Vero voidaan määrätä tai päätöstä oikaista verovelvollisen vahingoksi 44 §:ssä säädetyn määräjän estämättä vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jonka aikana syyttäjä on nostanut syytteen rikoslain (39/1889) 29 luvun 1—3 §:ssä tarkoitetussa rikosasiassa.

Verohallinto oikaisee 1 momentissa tarkoitetun päätöksen siltä osin kuin syyttäjä on peruuttanut syytteen taikka syyte on lainvoimaisella tuomiolla tai päätöksellä hylätty tai jätetty tutkimatta. Menettelyssä noudatetaan, mitä päätöksen oikaisusta verovelvollisen hyväksi säädetään 41 §:ssä.

Rikosperusteinen veron määrääminen tai oikaisu voidaan kohdistaa oikeushenkilöön, jos 1 momentissa tarkoitetusta rikoksesta syytetään oikeushenkilön puolesta toiminutta luonnollista henkilöä.

48 §

Veron määräämistä ja oikaisua koskevia erityisiä säännöksiä

Kun vero määrätään tai oikaisu tehdään verovelvollisen vahingoksi, verovelvollisen suoritettavaksi on määrättävä viivästyskorko. Verovelvolliselle voidaan määrätä myös veronkorotus.

Vero on määrätty ja oikaisu tehty määräajassa, jos Verohallinnon päätös on tehty ennen tässä laissa säädettyjen määräaikojen päättymistä.

49 §

Kuolinpesään kohdistettu veron määrääminen ja oikaisu

Verovelvollisen kuoltua vero määrätään kuolinpesälle tai päätöksen oikaisu kohdistetaan kuolinpesään. Veroa ei määrätä eikä päätöstä oikaista, jos 44 §:ssä säädetty määräaika on päättynyt.

50 §

Veron määräämättä tai oikaisematta jättäminen

Vero voidaan jättää määräämättä tai oikaisu tekemättä verovelvollisen vahingoksi silloin, kun veroa on pidettävä vähäisenä eikä verotuksen tasapuolisuus tai verovelvollisen laiminlyöntien laatu tai toistuvuus vaadi veron määräämistä tai oikaisua.

Arvonlisävero voidaan jättää määräämättä tai oikaisu tekemättä, jos veroa on tullut liian vähän maksettavaksi sellaisen virheen vuoksi, jonka johdosta toisen arvonlisäverotuksessa verovelvollisen maksettavaksi on tullut veroa liikaa eikä verotuksen tasapuolisuus tai muu syy vaadi veron määräämistä tai oikaisun tekemistä. Edellytyksenä on, että verovelvollinen esittää palautukseen oikeutetun antaman sitoumuksen, jossa tämä luopuu oikeudestaan palautukseen. Sitoumuksen antaneella ei ole oikeutta palautukseen.

Verohallinto antaa tarkemmat määräykset siitä, milloin veroa on pidettävä 1 momentissa tarkoitetulla tavalla vähäisenä.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

51 §

Suorituksen maksajaa koskevia erityisiä säännöksiä

Suorituksen maksajalle määrättävä ennakonpidätys on enintään 40 prosenttia maksetuista suorituksista.

Suorituksen maksajalle vero voidaan jättää määräämättä tai oikaisu tekemättä osittain tai kokonaan, kun olosuhteet huomioon ottaen on todennäköistä, että veron määräämistä tai oikaisua ei tarvita veron turvaamiseksi tai muusta vastaavasta erityisestä syystä. Veronkorotus ja viivästyskorko voidaan tällöin kuitenkin määrätä maksettavaksi. Viivästyskorko lasketaan sitä kalenterivuotta seuraavan vuoden loppuun, jona ennakonpidätys olisi ollut toimitettava.

Jos Verohallinto on jo määrännyt veron suorituksen maksajalle, vero poistetaan viran puolesta, jos suorituksen saaja on maksanut suorituksesta maksettavat verot ja maksut tai niitä ei ole ollut maksettava. Suorituksen maksajalle määrättyä veronkorotusta tai viivästyskorkoa ei poisteta, jos erityisestä syystä ei muuta johdu.

Jos ennakonpidätyksen toimittamiseen velvollinen on jättänyt ennakonpidätyksen toimittamatta, mutta tulosta on peritty lähdevero, ennakonpidätyksen toimittamiseen velvollisen suoritettavaksi määrätystä veron määrästä on vähennettävä lähdeveron määrä. Vastaavasti menetellään myös tilanteessa, jossa lähdeveron perimiseen velvollinen on jättänyt lähdeveron perimättä, mutta tulosta on toimitettu ennakonpidätys.

9 luku

Verohallinnon päätös

52 §

Päätöksen antaminen

Verohallinnon on annettava verovelvolliselle päätös, kun veroa määrätään tai päätöstä oikaistaan verovelvollisen hyväksi tai vahingoksi taikka verovelvolliselle määrätään veronkorotusta, myöhästymismaksua tai laiminlyöntimaksua.

Verohallinnon on annettava verovelvolliselle päätös 15 §:n 5 ja 6 momentissa tarkoitetussa asiassa.

Verohallinnon on annettava tiedonantovelvolliselle päätös, jos tämä kieltäytyy antamasta 5 luvussa tarkoitettuja tietoja, jotka Verohallinto on kehottanut antamaan.

Verohallinnon on annettava päätös 45 §:ssä tarkoitettussa veron määräämisen tai päätöksen oikaisun määräajan jatkamista koskevassa asiassa.

53 §

Päätös verovelvollisen pyynnöstä

Verohallinnon on annettava verovelvollisen pyynnöstä tälle päätös 12 §:ssä ja 15 §:n 3 momentissa tarkoitetussa asiassa.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

54 §

Päätös Veronsaajien oikeudenvallontayksikön pyynnöstä

Verohallinnon on annettava Veronsaajien oikeudenvallontayksikön pyynnöstä päätös silloin, kun yksikkö katsoo, että verovelvolliselle olisi määrättävä veroa, sen viivästysseuraamusta tai muuta seuraamusta.

55 §

Päätöksen sisältö

Päätöksestä on käytävä ilmi päätöksen tehnyt viranomainen yhteystietoineen, verovelvollisen yksilöintitiedot, päätöksen perustelut ja tieto siitä, miten asia on ratkaistu.

Päätös voidaan jättää perustelematta silloin, kun perusteleminen on ilmeisen tarpeetonta.

Päätöksen tai muun asiakirjan allekirjoittamatta jättämisestä säädetään valtioneuvoston asetuksella.

56 §

Tiedoksi antaminen verovelvolliselle

Verotusta koskeva päätös tai muu asiakirja on annettava verovelvolliselle tiedoksi. Tiedoksianto on kuitenkin toimitettava verovelvollisen lailliselle edustajalle tai valtuutetulle, jos asianhoitajasta on ilmoitettu Verohallinnon asiakasrekisteriin.

Todisteellinen tiedoksianto yhteisölle, yhteisetuudelle ja yhtymälle toimitetaan sen ilmoittamaan osoitteeseen.

Verohallinnon tai verotuksen oikaisulautakunnan päätös, jonka tiedoksisaannista alkaa kulua muutoksenhakuaja, sekä muut Verohallinnon asiakirjat voidaan antaa tiedoksi hallintolain 59 §:ssä tarkoitettuna tavallisena tiedoksiantona.

Päätös myöhästymismaksusta ja 43 §:n 3 momentissa tarkoitettu arvioverotuksen poistamisesta merkitään veronkantolain 14 §:ssä tarkoitettuun yhteenvetoon, jonka tiedoksiannosta säädetään veronkantolaissa.

57 §

Tiedoksi antaminen Veronsaajien oikeudenvallontayksikölle

Veronsaajien oikeudenvallontayksikölle päätös annetaan tiedoksi siten, että sille varataan tilaisuus tutustua verotusasiakirjoihin, jollei muualla verolainsäädännössä toisin säädetä.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

10 luku

Muutoksenhaku

58 §

Oikaisuviranomainen

Verotuksen oikaisulautakunta ratkaisee tässä laissa tarkoitetut oikaisuvaatimukset. Verohallinto voi kuitenkin ratkaista oikaisuvaatimuksen siltä osin kuin esitetty vaatimus hyväksytään, jos muutoksenhakijana on muu kuin Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö.

59 §

Oikeus muutoksenhakuun

Verohallinnon päätökseen saa hakea muutosta verovelvollinen, verosta vastuussa oleva ja muu asianomaisen verolain mukaan muutoksenhakuun oikeutettu.

Veronsaajan puolesta oikeus muutoksenhakuun on Veronsaajien oikeudenvallontayksiköllä.

60 §

Oikaisuvaatimus

Muutosta haetaan verotuksen oikaisulautakunnalta kirjallisella oikaisuvaatimuksella. Muutosta ei saa hakea, jos asia on valitukseen annetulla päätöksellä ratkaistu.

Oikaisuvaatimus on toimitettava määräajassa Verohallinnolle.

Oikaisuvaatimus on käsiteltävä ilman aiheutonta viivytystä.

Muutoksenhausta Verohallinnon antamaan ennakkoratkaisuun säädetään 64 §:ssä.

61 §

Oikaisuvaatimuksen määräaika

Oikaisuvaatimus on tehtävä kolmen vuoden kuluessa 4 §:ssä tarkoitetusta ajankohdasta.

Oikaisuvaatimus voidaan kuitenkin aina tehdä 60 päivän kuluessa päivästä, jona verovelvollinen on saanut päätöksestä tiedon.

Veronsaajien oikeudenvallontayksikön määräaika on 60 päivää päätöksen tekemisestä.

62 §

Eräitä Verohallinnon päätöksiä koskeva muutoksenhaku

Rekisteröintiä koskevaa päätöstä pyytänyt verovelvollinen, muu muutoksenhakuun oikeutettu ja Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö saavat hakea muutosta asianomaisen verolain mukais-

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

ta rekisteröintiä koskevaan Verohallinnon päätökseen. Suorituksen maksajan rekisteröintiä koskevaan asiaan ei kuitenkaan saa hakea muutosta.

Tiedonantovelvollinen saa hakea muutosta Verohallinnon päätökseen, joka koskee velvollisuutta antaa 5 luvussa tarkoitettuja tietoja. Tiedonantovelvollinen ja Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö saavat hakea muutosta 31 §:n nojalla määrättyä laiminlyöntimaksua koskevaan Verohallinnon päätökseen.

Verovelvollinen ja Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö saavat hakea muutosta 39 §:ssä tarkoitettua laiminlyöntimaksua koskevaan Verohallinnon päätökseen.

Edellä 52 §:n 2 momentissa ja 53 §:ssä tarkoitettuun Verohallinnon päätökseen haetaan muutosta siten kuin 5 momentissa säädetään.

Muutosta haetaan verotuksen oikaisulautakunnalta kirjallisella oikaisuvaatimuksella. Oikaisuvaatimus on tehtävä 60 päivän kuluessa siitä, kun muutoksenhakija on saanut tiedon Verohallinnon päätöksestä. Veronsaajien oikeudenvallontayksikön määräaika lasketaan kuitenkin päätöksen tekemisestä. Muutoksenhaussa noudatetaan muutoin, mitä tässä luvussa säädetään.

63 §

Oikaisulautakunnan päätökseen liitettävä valitusosoitus

Oikaisulautakunnan päätökseen on liitettävä hallintolain (434/2003) 47 §:ssä tarkoitettu valitusosoitus, josta ilmenee, miten ratkaisuun tyytymättömän on meneteltävä saattaakseen asian hallinto-oikeuden tutkittavaksi tai hakeakseen muutosta tämän lain 68 §:n mukaisella ennakkopäätösvalituksella.

Valitusosoituksessa on myös selostettava menettely ennakkopäätösvalitusta koskevassa lupaasiassa pääpiirteittäin.

64 §

Valitus hallinto-oikeuteen

Verohallinnon antamaan ennakkoratkaisuun ja tässä laissa tarkoitetun oikaisuvaatimuksen johdosta annettuun päätökseen saa hakea muutosta valittamalla siihen hallinto-oikeuteen, jonka tuomiopiirissä verovelvollisen tai tiedonantovelvollisen kotikunta Verohallinnon päätöstä tehdessä oli.

Arvonlisäveroa ja vakuutusmaksuveroa koskevaan päätökseen haetaan muutosta valittamalla Helsingin hallinto-oikeuteen.

Jos mikään hallinto-oikeus ei ole toimivaltainen käsittelemään valitusta, muutosta haetaan valittamalla Helsingin hallinto-oikeuteen.

Verohallinnon päätökseen, jolla on päätetty olla antamatta ennakkoratkaisua, ei saa hakea muutosta.

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

65 §

Valitusaika

Valitus on tehtävä 60 päivän kuluessa oikaisuvaatimukseen annetun päätöksen tiedoksisaannista.

Ennakkoratkaisua koskeva valitus on tehtävä 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaannista. Veronsaajien oikeudenvalvontayksikön valitusaika lasketaan päätöksen tekemisestä.

66 §

Kuuleminen valitusta käsiteltäessä

Hallintotuomioistuimen on varattava verovelvollisen tekemästä valituksesta Veronsaajien oikeudenvalvontayksikölle ja Veronsaajien oikeudenvalvontayksikön tekemästä valituksesta verovelvolliselle tilaisuus vastineen antamiseen sekä tarvittaessa muutoksenhakijalle tilaisuus vastselityksen antamiseen.

Sen lisäksi, mitä hallintolainkäyttölain (586/1996) 34 §:n 2 momentissa säädetään asian ratkaisemisesta asianosaista kuulematta, hallintotuomioistuin voi ratkaista valituksen kuulematta Veronsaajien oikeudenvalvontayksikköä, jos veron määrä voi verovelvollisen vaatimuksesta muuttua enintään 6 000 euroa, eikä asia ole tulkinnanvarainen tai epäselvä.

67 §

Valitus korkeimpaan hallinto-oikeuteen

Hallinto-oikeuden antamaan päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

Muutoksenhaussa noudatetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä annetun lain 71 §:ssä säädetään, kuitenkin niin, että valitusaika hallinto-oikeuden ennakkoratkaisua koskevasta päätöksestä on 30 päivää päätöksen tiedoksisaannista.

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

68 §

Ennakkopäätösvalitus korkeimpaan hallinto-oikeuteen

Verovelvollinen ja muu muutoksenhakuun oikeutettu sekä Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö saavat hakea muutosta verotuksen oikaisulautakunnan päätökseen hallinto-oikeuden asemesta korkeimmalta hallinto-oikeudelta, jos korkein hallinto-oikeus myöntää ennakkopäätösvalitusta koskevan valitusluvan. Muutoksenhaussa noudatetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä annetun lain 71 a—71 d §:ssä säädetään.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

69 §

Muutoksenhaku rekisteröintiä koskevaan päätökseen

Rekisteröintiä koskeva muutoksenhaku on käsiteltävä Verohallinnossa, verotuksen oikaisulautakunnassa, hallinto-oikeudessa ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

Jos muutoksenhakuviranomainen on Veronsaajien oikeudenvalvontayksikön muutoksenhaun johdosta muuttanut rekisteröintiä koskevaa päätöstä, sen on samalla määrättävä ajankohta, josta alkaen ratkaisua on sovellettava.

70 §

Äänestys

Jos asia ratkaistaan verotuksen oikaisulautakunnassa, hallinto-oikeudessa tai korkeimmassa hallinto-oikeudessa äänestäen, päätökseksi tulee se mielipide, jota useampi on kannattanut. Jos äänet jakautuvat tasan, päätökseksi tulee se mielipide, joka on verovelvolliselle edullisempi, tai jollei tätä perustetta voida soveltaa, se mielipide, jota puheenjohtaja on kannattanut.

71 §

Erityissäännöksiä muutoksenhausta ja muutoksenhaun johdosta tehtävistä muutoksista

Verovelvollinen ja muu verosta vastuussa oleva on muutoksenhausta huolimatta velvollinen maksamaan määrätyn veron, sen viivästysseuraamuksen ja muun seuraamuksen.

Jos vero on muutoksenhakuviranomaisen päätöksellä poistettu tai sitä on alennettu, asianomaisella on oikeus saada palautuksena liikaa maksettavaksi määrätty vero korkoseuraamuksineen.

Jos muutoksenhakuviranomainen on muutoksenhaun johdosta katsonut jonkun verovelvolliseksi ja korottanut maksettavan veron määrää, Verohallinto määrää veron verovelvollisen maksettavaksi korkoseuraamuksineen.

72 §

Oikeudenkäyntikulut

Oikeudenkäyntikulujen korvauksesta säädetään hallintolainkäyttölain 13 luvussa.

73 §

Seurannaismuutos

Jos verovelvollisen joltakin verokaudelta suoritettavan tai vähennettävän veron määrä on muuttunut Verohallinnon tai muutoksenhakuviranomaisen antaman päätöksen taikka verovelvollisen antaman veroilmoituksen tai oikaisuilmoituksen johdosta samalta tai toiselta verokaudelta suoritettavan tai vähennettävän veron määrään vaikuttavalla tavalla, Verohallinto määrää tai oi-

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

kaisee viimeksi mainitulta verokaudelta suoritettavan tai vähennettävän veron muutosta vastaavaksi.

Jos verovelvollisen suoritettavan tai vähennettävän veron määrä on Verohallinnon tai muutoksenhakuviranomaisen päätöksen taikka verovelvollisen antaman veroilmoituksen tai oikaisuilmoituksen johdosta muuttunut toisen verovelvollisen suoritettavan tai vähennettävän veron määrään vaikuttavalla tavalla, Verohallinto määrää tai oikaisee viimeksi mainitun veron muutosta vastaavaksi.

Verohallinto voi tehdä seurannaismuutoksen silloinkin, kun tämän lain tai muun lain mukaista toisen verolajin verotusta on muutettu toisen verolajin veron määrään vaikuttavalla tavalla.

Edellä 2 momentissa tarkoitettu seurannaismuutos verovelvollisen eduksi edellyttää verovelvollisen vaatimusta.

Seurannaismuutos voidaan jättää tekemättä, jos muutoksen tekeminen on erityisestä syystä kohtuutonta.

74 §

Muutosten toteuttaminen

Muutoksenhakuviranomaisen tai Verohallinnon päätöksen perusteella uudelleen käsiteltävä asia, seurannaismuutos ja muutoksenhaun johdosta tehtävät muut muutokset verotukseen toteutetaan noudattaen, mitä veron määräämisestä ja päätöksen oikaisusta säädetään 40 ja 41 §:ssä. Tehtyihin päätöksiin haetaan muutosta sen mukaan, mitä muutoksen hakemisesta veron määräämistä tai päätöksen oikaisua koskevaan päätökseen tässä luvussa säädetään.

Verohallinnon on määrättävä, jollei erityisestä syystä muuta johdu, omasta aloitteestaan saatavan täytäntöönpano keskeytettäväksi siltä osin kuin muutoksenhakuviranomaisen on kumonnut verotusta koskevan päätöksen ja palauttanut asian Verohallinnolle uudelleen käsiteltäväksi. Keskeytysmääräys on tehtävä viipymättä sen jälkeen, kun muutoksenhakuviranomaisen päätös on annettu Verohallinnolle tiedoksi. Keskeytysmääräyksen tekemisessä noudatetaan, mitä verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetussa laissa (706/2007) säädetään.

Tässä pykälässä tarkoitettut muutokset verotukseen tehdään, vaikka veron määräämisen tai oikaisun määräaika on päättynyt tai muut veron määräämisen tai oikaisun edellytykset puuttuvat.

75 §

Perustevalitus

Tässä laissa tarkoitettuihin asioihin ei sovelleta verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetun lain perustevalitusta koskevia säännöksiä.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

11 luku

Erinäiset säännökset

76 §

Veropetos ja verorikkomus

Rangaistus veropetoksesta säädetään rikoslain 29 luvun 1—3 §:ssä.

Rangaistus verorikkomuksesta säädetään rikoslain 29 luvun 4 §:ssä.

Jos 1 ja 2 momentissa mainittu rikos on veron määrä ja muut olosuhteet huomioon ottaen vähäinen, voi Verohallinto, ottaen huomioon myös mahdollisesti määrätyn veronkorotuksen, jättää tekemättä asiassa rikosilmoituksen.

77 §

Asiakirjojen tuhoutuminen

Jos Verohallinnolle annettu veroilmoitus tai muu asiakirja on tuhoutunut, se on annettava uudelleen.

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä ilmoittamisvelvollisuuden uudelleen täyttämisestä sekä veron määrittämisestä siinä tapauksessa, että veroilmoitus tai muu asiakirja on tuhoutunut.

78 §

Vastuu verosta

Verovastuusta säädetään asianomaisissa verolaeissa ja veronkantolaissa.

Verovastuun toteuttamisesta säädetään veronkantolain 57 ja 67 §:ssä.

79 §

Virka-apu

Aluehallintovirasto ja poliisi ovat toimivaltansa puitteissa velvollisia antamaan vero- ja muutoksenhakuviranomaisille tarpeellista virka-apua.

80 §

Allekirjoittaminen ja sähköinen asiointi

Verovelvollisen on allekirjoitettava veroilmoitus sekä muut ilmoitukset ja asiakirjat.

Veroilmoitukset sekä muut ilmoitukset ja asiakirjat, jotka voidaan toimittaa Verohallinnolle sähköisesti ja jotka on allekirjoitettava, on varmennettava vahvasta sähköisestä tunnistamisesta ja

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

~~sähköisistä allekirjoituksista annetussa laissa (617/2009) tarkoitetulla kehittyneellä sähköisellä allekirjoituksella tai muulla hyväksyttävällä tavalla.~~

Verohallinto antaa tarkemmat määräykset siitä, mitä sähköistä menettelyä käyttäen ja millä tavoin varmennettuina veroilmoituksia sekä muita ilmoituksia ja asiakirjoja voidaan toimittaa sähköisesti.

81 §

Todistus asiakirjan vastaanottamisesta

Verohallinnon on pyynnöstä annettava todistus asiakirjan vastaanottamisesta.

12 luku

Voimaantulo

82 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran lain voimaantulopäivänä ja sen jälkeen alkavan verokauden sekä lain voimaantulopäivän jälkeen päättyvän 11 §:n 3 momentissa tarkoitetun verokauden verotusmenettelyyn ja muutoksenhakuun.

83 §

Siirtymäsäännökset

Ennen lain voimaantuloa päättyneen verokauden verotusmenettelyyn ja muutoksenhakuun sekä muutoksenhakuun ennen tämän lain voimaantuloa annettuun muuhun Verohallinnon päätökseen sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä, jollei jäljempänä toisin säädetä.

Muutoksenhaussa lain voimaantulon jälkeen annettuun ennen lain voimaantuloa päättynyttä verokautta koskevaan sekä tämän lain voimaantulon jälkeen annettuun muuhun Verohallinnon päätökseen sovelletaan tämän lain säännöksiä.

Lain voimaantulon jälkeen tehdyn ennen lain voimaantuloa päättynyttä verokautta koskevan tai muun päätöksen tiedoksiantoon sovelletaan tämän lain säännöksiä.

Ennen lain voimaantuloa päättyneeltä verokaudelta liikaa maksettua veroa ei voida vähentää lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen alkavilta verokausilta tai hakea takaisin palautuksena lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

Ennen lain voimaantuloa päättyvän verokauden arvioimalla määrätyn veron poistamista koskevaan menettelyyn sovelletaan tämän lain säännöksiä. Tällöin veroilmoituksen antamisen laininlyönnin seuraamuksiin sovelletaan kuitenkin tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

Verovelvollisen verokautena pidetään tämän lain voimaan tullessa voimassa ollutta verokautta, kunnes verokausi muuttuu tämän lain säännösten mukaisesti.

Sellaisen verovelvollisen, jonka verokautena voidaan hakemuksesta pitää tämän lain 11 §:n 2 momentissa tai 12 §:n 1 tai 2 momentissa tarkoitettua verokautta, verokautena pidetään kuitenkin lain voimaantulopäivästä lukien mainituissa lainkohdissa tarkoitettua pidempää verokautta edellyttäen, että verovelvollinen on tehnyt hakemuksen tästä kolmen kuukauden kuluessa lain voimaantulosta.

Ennen lain voimaantuloa tehtyihin 39 §:ssä tarkoitettuihin laiminlyönteihin sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Ennen lain voimaantuloa pyydettyihin sivullisen tiedonantovelvollisuutta koskevien tietojen laiminlyönnin seuraamuksiin sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Lain voimaantulovuonna päättyvältä verokaudelta maksettava apteekkivero on maksettava viimeistään verokauden päättymisvuotta seuraavan kesäkuun yleisenä eräpäivänä.

Verohallinto voi antaa 16 §:n 2 momentissa tarkoitettuja rajoittavia määräyksiä koskien verokautta, joka on päättynyt ennen tämän lain voimaantuloa, mutta jolta ilmoitus on annettava lain voimaantulon jälkeen.

2.

Veronkantolaki

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan verotusmenettelystä annetussa laissa (1558/1995) ja oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetussa laissa (/) tarkoitettujen verojen ja maksujen maksamisessa, palauttamisessa ja perimisessä noudatettavaan menettelyyn. Lakia sovelletaan ennakkoprinttälaisissa (1118/1996) ja arvonlisäverolaissa (1501/1993) tarkoitettuihin veroihin siltäkin osin kuin niihin ei sovelleta oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annettua lakia, jollei asianomaisessa laissa toisin säädetä.

Lakia sovelletaan lisäksi muiden verojen ja maksujen kannossa, jos niin erikseen säädetään.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

2 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

- 1) *verolla* 1 §:ssä tarkoitettuja veroja, maksuja ja muita suorituksia, jotka Verohallinto kantaa ja tilittää, sekä sellaista ulkomaan veroa, joka vieraan valtion kanssa virka-avusta veroasioissa tehdyn sopimuksen (*virka-apusopimus*) tai keskinäisestä avunannosta veroihin, maksuihin ja muihin toimenpiteisiin liittyvien saatavien perinnässä annetun neuvoston direktiivin 2010/24/EU nojalla voidaan periä Suomessa;
- 2) *verovelvollisella* 1 §:ssä mainittujen lakien mukaan verovelvollisia ja 1 §:ssä tarkoitetun veron suorittamiseen velvollisia;
- 3) *veronkannolla* verovarojen kantamiseen ja palauttamiseen kuuluvia toimenpiteitä sekä verovaroista pidettävää kirjanpitoa;
- 4) *veron perinnällä* Verohallinnon perintätoimia sekä muuta verovelkojen perintää tässä ja muussa laissa säädettyjä perintäkeinoja käyttäen;
- 5) *palautuksella* verovelvolliselle palautettavaa määrää ja sille laskettuja korkoja sekä vieraasta valtiosta Suomeen siirrettyä veroa tai veron ennakkoa, jota ei ole käytetty verovelvollisen verojen suoritukseksi.

3 §

Toimivaltainen viranomainen

Toimivaltainen viranomainen on Verohallinto.

4 §

Yhdessä kannettavat verot

Verotusmenettelystä annetussa laissa tarkoitetuista veroista valtionvero, kunnallisvero, kirkollisvero, vakuutetun sairausvakuutusmaksu ja henkilön yleisradiovero kannetaan yhdessä yhtenä verovuoteen kohdistuvana verona. Yhteisön tulovero ja yhteisön yleisradiovero kannetaan samoin yhdessä yhtenä verovuoteen kohdistuvana verona.

5 §

Verovarojen maksuliike

Verot kannetaan sekä palautukset ja muut suoritukset maksetaan käyttäen valtion maksuliikepankeissa tätä tarkoitusta varten olevia Verohallinnon tilejä.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

6 §

Kirjanpito verovaroista

Verohallinto pitää verovarojen kirjanpitoa, jonka tulee sisältää tiedot kertyneistä ja palautetuista veroista sekä muista suorituksista. Verovarojen kirjanpidosta on käytävä ilmi valtion talousarviosta annetussa laissa (423/1988) ja sen nojalla annetuissa säännöksissä edellytetyt tiedot samoin kuin veronsaajille tehtävien tilitysten edellyttämät tiedot.

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä verovarojen kirjanpito- ja kirjaamismenettelystä.

2 luku

Eräitä veroja koskevat erityissäännökset

7 §

Erytyssäännösten soveltamisala

Tämän luvun säännöksiä sovelletaan oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetussa laissa tarkoitettujen verojen sekä verotusmenettelystä annetun lain 22 a §:ssä tarkoitetun laiminlyöntimaksun kantamiseen.

Tämän luvun säännöksiä ei sovelleta:

- 1) ennakoperintälain 2 §:n 2 momentissa tarkoitettuun ennakon täydennysmaksuun eikä mainitun lain 23 §:ssä tarkoitettuun ennakonkantoon;
- 2) korkotulon lähdeverosta annetun lain (1341/1990) 12 §:ssä tarkoitettuun koronsaajalle maksumpantavaan lähdeveroon;
- 3) rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain (627/1978) 2 luvun 11 §:n 2 momentissa tarkoitettuun tulonsaajalle maksettavaan lähdeveron palautukseen eikä mainitun lain 3 luvussa säädetyistä tuloista suoritettaviin veroihin ja maksuihin, jotka määrätään verotusmenettelystä annetun lain mukaisessa järjestyksessä;
- 4) arvonnäisäveroon, johon sovelletaan arvonnäisäverolain 12 a luvussa tarkoitettua erityisjärjestelmää;
- 5) Pohjoismaiden Investointipankin, Pohjoismaiden projektivientirahaston, Pohjoismaiden kehitysrachaston ja Pohjoismaiden ympäristörahoitusyhtiön palveluksessa olevien henkilöiden verottamisesta annetun lain (1562/1976) 6 §:ssä tarkoitettuun lopullisen palkkaveron palauttamiseen.

8 §

Maksun tai palautuksen käyttäminen verojen suorituksiksi

Verovelvollisen tai verosta vastuussa olevan 7 §:ssä tarkoitettua veroa koskeva maksu tai palautus käytetään mainitussa pykälässä tarkoitettujen verojen suorituksiksi. Maksu käytetään erääntymättömien verojen suorituksiksi kuitenkin aikaisintaan oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 32 ja 34 §:ssä tarkoitettuna eräpäivänä.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

Palautus on käytettävissä erääntyneen veron suorituksiksi seuraavasti:

1) arvonlisäverolain 147 a §:ssä ja 149 b §:n 3 momentissa tarkoitettu palautukseen oikeuttava arvonlisävero sinä päivänä, jona veroilmoitus tai sen oikaisuilmoitus on annettu, kuitenkin aikaisintaan oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 2 §:ssä tarkoitettuna verokautta seuraavan kuukauden yleisenä eräpäivänä;

2) muu kuin 1 kohdassa tarkoitettu oikaisuilmoitukseen perustuva palautus sinä päivänä, jona oikaisuilmoitus on annettu, kuitenkin aikaisintaan verokauden veron eräpäivänä;

3) veron määräämistä tai päätöksen oikaisua verovelvollisen hyväksi koskevaan päätökseen tai muutoksenhakuun perustuva palautus sinä päivänä, jona oikaisu tai muutosverotus toimitetaan, kuitenkin aikaisintaan alkuperäisellä päätöksellä määrätyn määrän eräpäivänä;

4) verosta vapauttamiseen tai veron perimättä jättämiseen perustuva palautus sinä päivänä, jona verosta vapauttamista tai perimättä jättämistä koskeva päätös on tehty;

5) 16 §:n mukaiseen virheen korjaamiseen perustuva palautus sinä päivänä, jona korjaus on tehty.

Maksut ja palautukset käytetään verojen suorituksiksi vanhimmasta uusimpaan. Jos maksu on suoritettu samana päivänä kuin palautus olisi 2 momentissa tarkoitettulla tavalla käytettävissä veron suorituksiksi, maksu käytetään ensin.

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä maksujen ja palautusten käyttöjärjestyksestä.

9 §

Käyttö- ja suoritusjärjestys

Edellä 7 §:ssä tarkoitettujen veron maksu tai palautus käytetään mainitussa pykälässä tarkoitettujen verojen suorituksiksi niiden vanhentumispäivän mukaisessa järjestyksessä vanhimmasta uusimpaan. Samana päivänä vanhentuvat verot suoritetaan eräpäivien mukaisessa järjestyksessä vanhimmasta uusimpaan.

Verot, joilla on sama eräpäivä, suoritetaan seuraavassa järjestyksessä:

1) ennakoperintälaissa tarkoitettujen ennakonpidätykset ja muut oma-aloitteisesti maksettavat verot, joilla on useita veronsaajia, sekä niihin liittyvät veronkorotukset ja myöhästymismaksut;

2) työnantajan sairausvakuutusmaksusta annetun lain (/) mukaiset maksut sekä niihin liittyvät veronkorotukset ja myöhästymismaksut;

3) arvonlisäverot ja muut yksin valtiolle tulevat verot sekä niihin liittyvät veronkorotukset ja myöhästymismaksut;

4) verotusmenettelystä annetun lain 22 a §:ssä ja oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 39 §:ssä tarkoitettujen laiminlyöntimaksut;

5) 34 §:n nojalla takaisin perittävä palautus.

Suoritusjärjestyksestä voidaan poiketa verovelvollisen esittämän perustellun pyynnön vuoksi.

Kustakin verosta suoritetaan ensin verolle lasketut viivästyskorot.

Maksua tai palautusta ei ilman verovelvollisen vaatimusta käytetä sellaisen veron tai sen osan suorituksiksi, jonka täytäntöönpano on kielletty tai keskeytetty.

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä 7 §:ssä tarkoitettujen verojen käyttö- ja suoritusjärjestyksestä.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

10 §

Palautuksen säilyttäminen

Verovelvollisen pyynnöstä Verohallinto voi säilyttää palautuksen tulevien maksuvelvoitteiden suoritukseksi.

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä palautusten säilyttämiseen liittyvistä aikarajoituksista ja euromääräisistä rajoituksista sekä muusta palautuksen säilyttämiseen liittyvästä menettelystä.

11 §

Maksun tai palautuksen käyttäminen Verohallinnon muiden saatavien suoritukseksi

Jos 7 §:ssä tarkoitettuja veroja ei ole suorittamatta, voidaan näiden verojen maksu tai palautus käyttää Verohallinnon muiden erääntyneiden saatavien suoritukseksi.

Maksu tai palautus käytetään tällöin ensin perintöveron, lahjaveron ja tulonsaajalle maksettavasta rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain 3 §:ssä tarkoitettua korosta, osingosta ja rojaltista perityn lähdeveron liikaa palautetun määrän suoritukseksi vanhentumisjärjestyksessä vanhimmaasta uusimpaan. Samana päivänä vanhentuvien verojen suoritukseksi palautus käytetään eräpäivien mukaisessa järjestyksessä vanhimmaasta uusimpaan. Tämän jälkeen maksu tai palautus käytetään Verohallinnon muiden saatavien kuin edellä tässä momentissa mainittujen verojen suoritukseksi siten kuin 40 §:ssä säädetään.

Maksu käytetään muiden kuin 7 §:ssä tarkoitettujen verojen suoritukseksi aikaisintaan sen kalenterikuukauden viimeisenä päivänä, jona maksu on suoritettu. Jos verovelvollinen pyytää maksun palauttamista, maksu palautetaan siten kuin 5 luvussa säädetään.

Edellä 10 §:n nojalla säilytetty palautus käytetään muun Verohallinnon saatavan kuin 7 §:ssä tarkoitettujen verojen taikka perintöveron, lahjaveron tai tulonsaajalle maksettavasta rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain 3 §:ssä tarkoitettua korosta, osingosta ja rojaltista perityn lähdeveron liikaa palautetun määrän suoritukseksi aikaisintaan kalenterikuukauden lopussa.

12 §

Hyvityskorko

Jos 7 §:ssä tarkoitettua veroa koskeva maksu käytetään veron suoritukseksi myöhemmin kuin maksupäivänä, sille lasketaan hyvityskorkoa maksupäivää seuraavasta päivästä siihen päivään, jona se käytetään veron suoritukseksi. Jos maksua palautetaan tai käytetään 38 §:n 1 momentissa tarkoitettuun tavoin, hyvityskorko lasketaan siihen päivään, jona palautettava määrä veloitetaan Verohallinnon tililtä.

Jos veron määrä alenee oikaisuilmoituksen, veron määräämistä tai päätöksen oikaisua koskevan päätöksen tai muutoksenhaun johdosta, palautukselle lasketaan hyvityskorkoa 1 momentissa tarkoitettuun päivään alkaen seuraavasti:

1) verolle oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 32 ja 34 §:ssä tarkoitettua eräpäivää seuraavasta päivästä;

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

2) jos vero on suoritettu 1 kohdassa tarkoitetun eräpäivän jälkeen, veron suorittamispäivää seuraavasta päivästä;

3) jos veron suoritukseksi on käytetty palautukseen oikeuttavaa arvonlisäveroa, aikaisintaan suoritukseksi käytetyn palautukseen oikeuttavan arvonlisäveron verokauden eräpäivää seuraavasta päivästä.

Verosta vapauttamista tai veron perimättä jättämistä koskevan päätöksen johdosta syntyvälle palautukselle lasketaan hyvityskorkoa päätöspäivästä 1 momentissa tarkoitettuun päivään.

Hyvityskorko lasketaan 32 §:n mukaisena vuotuisena korkona.

Hyvityskorosta vastaa valtio. Verovelvolliselta takaisin peritty hyvityskorko tuloutetaan valtiolle. Hyvityskorko ei ole tuloverotuksessa veronalaista tuloa.

13 §

Palautukseen oikeuttavan arvonlisäveron korko

Arvonlisäverolain 147 a §:ssä ja 149 b §:n 3 momentissa tarkoitettulle palautukseen oikeutavalle arvonlisäverolle lasketaan hyvityskorkoa oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 32 §:ssä tarkoitettua eräpäivää seuraavasta päivästä tämän lain 12 §:n 1 momentissa säädettyyn päivään.

Jos palautukseen oikeuttavan arvonlisäveron määrä suurenee oikaisuilmoituksen, veron määräämistä tai päätöksen oikaisua koskevan päätöksen tai muutoksenhaun johdosta, lisämäärälle lasketaan hyvityskorkoa siten kuin 1 momentissa säädetään.

Jos palautukseen oikeuttavan arvonlisäveron määrä pienenee oikaisuilmoituksen, veron määräämistä tai päätöksen oikaisua koskevan päätöksen tai muutoksenhaun johdosta, liikaa palautettavaksi ilmoitetulle määrälle on maksettava veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain (1556/1995) 5 a §:n mukaista viivästyskorkoa verokauden veron eräpäivää seuraavasta päivästä. Jos liikaa palautettavaksi ilmoitettu määrä on kuitenkin käytetty veron suoritukseksi tai maksettu palautuksena ennen eräpäivää, viivästyskorkoa on maksettava veron käyttämistä tai Verohallinnon tililtä veloittamista seuraavasta päivästä. Viivästyskorko lasketaan siihen päivään, jona liikaa palautettavaksi ilmoitettu määrä on tullut suoritetuksi tai jona vero on vanhentunut. Hyvityskorko oikaistaan vastaamaan muuttunutta tilannetta.

14 §

Verovelvolliselle annettavat tiedot

Verovelvollisella on oikeus saada säännöllisesti seuraavat 7 §:ssä tarkoitettuja veroja koskevat tiedot:

- 1) minkä verojen suoritukseksi maksut ja palautukset on käytetty;
- 2) suorittamatta olevat verot ja 45 §:ssä tarkoitettu maksukehoitus;
- 3) tämän lain nojalla yhteenvedolla tiedoksi annettavat päätökset, oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 35 §:n nojalla tehty myöhästymismaksua koskeva päätös, mainitun lain 43 §:n 3 momentin nojalla tehty arvioverotuksen poistamista koskeva päätös sekä veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain 7 §:n nojalla tehty viivästyskoron perimättä jättämistä koskeva päätös perusteineen.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

Edellä 1 momentissa tarkoitetuista tiedoista muodostetaan kalenterikuukauden jaksolta yhteenveto viimeistään viidentenä päivänä kalenterikuukauden päättymisestä.

Lisäksi yhteenvedolle voidaan merkitä myös muita tietoja.

Yhteenvedo voidaan erityisistä syistä muodostaa verovelvolliselle harvemmin kuin kerran kuukaudessa.

15 §

Yhteenvedon tiedoksianto

Edellä 14 §:ssä tarkoitettuun yhteenvedoon sisältyvät tiedot annetaan verovelvolliselle yleisessä tietoverkossa olevan sähköisen asiointipalvelun välityksellä. Verovelvollisen katsotaan saaneen tiedot seitsemäntenä päivänä sen kalenterikuukauden päättymisestä, jolta yhteenvedo on muodostettu. Verovelvollisen pyynnöstä tiedot voidaan lisäksi lähettää postitse.

Jos yhteenvedoa ei voida tietoliikennehäiriön tai muun vastaavan teknisen häiriön vuoksi antaa tiedoksi sähköisen asiointipalvelun välityksellä, se annetaan tiedoksi hallintolain (434/2003) 59 §:ssä tarkoitettuna tavallisena tiedoksiantona.

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä verovelvolliselle toimitettavan yhteenvedon antamisesta ja yhteenvedoon merkittävistä tiedoista.

16 §

Virheen korjaaminen

Jos asiaa ei ole valitukseen annetulla päätöksellä ratkaistu, Verohallinto korjaa omasta aloitteestaan taikka verovelvollisen tai verosta vastuussa olevan pyynnöstä kantomenettelyssä tapahtuneen virheen viipymättä virheen havaitsemisen jälkeen, jollei 34 §:stä muuta johdu.

Verovelvolliselle varataan tilaisuus selvityksen antamiseen ennen virheen korjaamista, jos se on erityisestä syystä tarpeen.

Korjausta koskeva päätös annetaan tiedoksi verovelvolliselle 14 §:ssä tarkoitettulla yhteenvedolla. Erillisen pyynnön perusteella Verohallinto toimittaa päätöksen korjauspyyntöön oikeutetulle asianosaiselle tai Veronsaajien oikeudenvallontayksikölle.

Virhe voidaan jättää korjaamatta, jos se on vähäinen eikä siitä aiheudu verovelvolliselle vahinkoa tai jos verovelvollisen perusteetta hyväkseen saama määrä on vähäinen, eikä verovelvollisten tasapuolinen kohtelu tai muu syy edellytä korjauksen tekemistä.

17 §

Määräaika virheen korjaamiselle

Edellä 16 §:ssä tarkoitetun virheen korjaaminen voidaan tehdä kolmen vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jolloin on muodostettu yhteenvedo, johon korjattavaksi vaadittu toimenpide tai tieto on merkitty tai olisi pitänyt merkitä.

Korjaaminen voidaan tehdä 1 momentissa tarkoitetun määräajan jälkeenkin, jos korjaamista koskeva pyyntö on saapunut Verohallinnolle määräajan kuluessa.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

3 luku

Veron maksaminen

18 §

Maksupaikat

Tässä laissa tarkoitetut verot maksetaan rahalaitoksiin. Maksaja vastaa maksamisesta aiheutuvista kuluista. Valtiovarainministeriön asetuksella säädetään niistä maksupaikoista, jotka ottavat suorituksia vastaan perimättä suorittamisesta aiheutuvista kuluista maksua.

Maksun yhteydessä on ilmoitettava maksun yksilöinnissä tarvittavat tiedot. Verohallinto antaa tarkempia määräyksiä maksun yhteydessä ilmoitettavista tiedoista.

Verojen maksamisesta ulosottoviranomaiselle säädetään erikseen.

19 §

Veron maksamisen ajankohta

Maksuunpantu vero on maksettava viimeistään maksuunpanon yhteydessä määrättynä veron eräpäivänä.

Oma-aloitteisten verojen maksamisen ajankohdasta säädetään oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 6 luvussa.

Muu kuin 7 §:ssä tarkoitettu oma-aloitteinen vero on maksettava lain tai asetuksen mukaan määräytyvänä maksupäivänä.

20 §

Maksun suorittamisen ajankohta

Vero katsotaan maksetuksi Verohallinnolle sinä päivänä, jona:

- 1) maksu on veloitettu maksajan tililtä; tai
- 2) maksu on maksettu käteisenä rahalaitokseen tai erikseen säädettyyn verojen maksupaikkaan.

Jos tietoa maksu- tai veloituspäivästä ei ole välitetty maksun mukana, vero katsotaan maksetuksi sinä päivänä, jona se on kirjattu Verohallinnon tilille.

21 §

Maksaminen maksu- tai eräpäivän jälkeen

Maksupäivän tai eräpäivän jälkeen maksetulle verolle laskettavista viivästysseuraamuksista säädetään veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

22 §

Maksujen siirtoajankohta

Valtion maksuliikepankit siirtävät kunakin päivänä vastaanottamansa verovarot Verohallinnon tilille siten kuin valtion maksuliikkeen hoitamisesta tehdyn sopimuksen yhteydessä on sovittu.

Muut kuin 1 momentissa tarkoitetut rahalaitokset siirtävät kunakin päivänä vastaanottamansa verovarot päivittäin Verohallinnon tilille viimeistään maksamista seuraavana sellaisena arkipäivänä, jona rahalaitos on yleisölle avoinna. Jos rahalaitos ei ole yleisölle avoinna maksupäivänä, varat on siirrettävä asianomaiselle tilille viimeistään tätä seuraavana toisena rahalaitoksen aukio-lopäivänä.

Valtiovarainministeriön asetuksella säädetään ajankohdasta, jolloin muut veronmaksuja vastaanottavat maksupaikat siirtävät vastaanottamansa verovarot Verohallinnon tilille.

23 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset veron maksamisesta

Valtiovarainministeriön asetuksella säädetään verojen kanto- ja maksuajat tai eräpäivät sekä kantoerien lukumäärän ja eräajan perusteet, jollei muussa laissa tai sen nojalla muuta säädetä.

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä maksamisessa noudatettavasta menettelystä.

4 luku

Maksun tai muun suorituksen käyttäminen veron suorituksiksi

24 §

Veron suoritusjärjestys

Maksu tai palautus käytetään ensin verolle laskettujen ja kertyneiden viivästysseuraamusten suorituksiksi, sitten veronkorotuksen ja sen jälkeen veron pääoman suorituksiksi. Viimeisenä maksu ja palautus käytetään jäännösveron koron tai maksettavan yhteisökoron suorituksiksi. Jos vero kannetaan useammassa kuin yhdessä erässä, varat käytetään ensisijaisesti ensiksi erääntyneen maksamatta olevan erän suorituksiksi, jollei ole ilmeistä, että verovelvollinen tai verosta vastuussa oleva on tarkoittanut ne muun erän maksuksi.

Poiketen siitä, mitä 1 momentissa säädetään, maksu tai palautus käytetään 7 §:ssä tarkoitettuihin veroille 9 §:ssä säädetyllä tavalla. Muulle oma-aloitteiselle verolle maksu tai palautus käytetään ensin veron ja sen jälkeen veronlisäyksen suorituksiksi. Perintöverolle, lahjaverolle ja tulonsaajalle maksettavalle rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain 3 §:ssä tarkoitettua korosta, osingosta ja rojaltista perityn lähdeveron palautukselle määrätyn veronkorotuksen suorituksiksi maksu tai palautus käytetään veron pääoman jälkeen.

Jos veroveljan perintään sovellettavassa muussa laissa säädetään suorituksen käyttämisestä 1 ja 2 momentista poikkeavasti, noudatetaan näin perityn määrän käsittelyssä asianomaisen lain sään-

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

nöksiä. Muut kuin tässä momentissa tarkoitettut samaa veroa koskevat maksut ja palautukset voidaan käyttää 1 ja 2 momentin mukaisesti.

25 §

Yksilöimätön tai tunnistamaton maksu

Veron suoritukseksi tarkoitettu yksilöimätön maksu käytetään samassa järjestyksessä kuin 40 §:ssä tarkoitettu palautus. Mainittua säännöstä sovelletaan myös silloin, kun verovelvolliselta peritään samalla kertaa useita veroja tai veroeriä.

Maksu, jota puutteellisten tunnistetietojen vuoksi ei ole voitu käyttää verojen suoritukseksi eikä palauttaa maksajalle, tuloutetaan valtiolle. Jos tarvittavat tiedot saadaan tuloutuksen jälkeen, maksu käytetään maksajan verojen suoritukseksi tai palautetaan maksajalle.

26 §

Ulkomailta Suomeen siirretyn veron käyttäminen

Kun Suomeen on vieraasta valtiosta siirretty sellaista veroa tai veron ennakkoa, jota ei ole käytetty verovelvollisen verotusmenettelystä annetun lain mukaisten verojen vähennykseksi vastaavasta tulosta toimitetussa verotuksessa, siirretyt varat käytetään tässä verotuksessa jäännösveron tai muun kannossa maksettavaksi jääneen määrän suoritukseksi. Verolle ei peritä siirrettyjä varoja vastaavalta osalta verotusmenettelystä annetussa laissa tarkoitettua jäännösveron korkoa eikä maksettavaa yhteisökorkoa. Korkoja ei peritä myöskään myöhemmin maksun yhteydessä.

Ulkomailta siirretty vero käytetään jäännösveron suoritukseksi ennen 37 §:ssä tarkoitettua palautuksen käyttämistä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu toimenpide tehdään päivänä, jona verotus päättyy. Jos veroja käytetään verovuotta seuraavan vuoden jälkeen Verohallinnon määräämien verojen suoritukseksi, 1 momentissa tarkoitettu toimenpide tehdään kuitenkin veron määräämiskuukautta seuraavan kuukauden viimeisenä päivänä.

27 §

Tarkemmat määräykset maksun tai suorituksen käyttämisestä

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä menettelystä, jota noudatetaan maksun tai veron suoritukseksi luettavan muun määrän käyttämisessä verovelvollisen veron suoritukseksi.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

5 luku

Veron palauttaminen

28 §

Palautuksen maksaminen

Verohallinto maksaa verovelvolliselle palautettavan määrän viivytyksettä sen jälkeen, kun oikeus palautuksen saantiin on selvitetty eikä palautusta ole käytettävä veron tai muun saatavan suorituksiksi.

Palautettava määrä maksetaan euromääräisenä verovelvollisen ilmoittamalle pankkitilille. Jos verovelvollinen on ilmoittanut palautuksen maksamista varten ulkomailla sijaitsevan pankin tilin, verovelvollinen vastaa kuluista, jotka ulkomailla sijaitseva pankki perii palautuksen maksamisesta.

Palautus voidaan maksaa erityisestä syystä muulla tavoin kuin pankkitilille.

29 §

Ilmoittamisvelvollisuuden laiminlyönti palauttamisen esteenä

Jos verovelvollinen on laiminlyönyt tämän lain soveltamisalaan kuuluvaan lakiin perustuvan ilmoittamisvelvollisuuden taikka antanut ilmoituksen tai muun selvityksen olennaisesti puutteellisenä, palautus maksetaan siltä osin kuin sitä ei ole käytettävä veron suorituksiksi sen jälkeen, kun veron määrä on selvitetty. Verohallinto voi kuitenkin maksaa palautuksen tai osan siitä ennen veron määrän selvittämistä, jos puute on vähäinen ja on todennäköistä, että palautusta ei tarvita tai siitä tarvitaan vain osa selvittävänä olevan veron suorituksiksi.

30 §

Palautuksen maksamista koskevat rajoitukset

Palautus maksetaan, jos palautettava määrä on vähintään viisi euroa. Edellä 7 §:ssä tarkoitettujen verojen pienin palautettava yhteismäärä on 20 euroa.

Palautus voidaan jättää maksamatta, jos se säilytetään 10 §:n nojalla tulevien maksuvelvoitteiden suorituksiksi.

Palautusta, joka on siirrettävä vieraalle valtiolle kansainvälisen verojen siirtämistä koskevan sopimuksen nojalla, ei palauteta.

31 §

Aiheettoman suorituksen palauttaminen

Verohallinto palauttaa suoritettua määrää verovelvollisen pyynnöstä, jos se on maksettu erehdyksessä tai aiheettomasti. Jos maksun palauttamista koskevaa pyyntöä ei hyväksytä, Verohallinto antaa asiasta kirjallisen päätöksen muutoksenhakuosoituksineen. Verohallinto voi palauttaa ai-

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

heottomasti maksetun määrän myös oma-aloitteisesti varattuaan tarvittaessa verovelvolliselle tilaisuuden selvityksen antamiseen.

Pienimpään palautettavaan määrään sovelletaan 30 §:n 1 momenttia.

32 §

Korkokanta palautusta maksettaessa

Jos veroa palautettaessa on lain mukaan maksettava korkoa tai tämän lain 12 §:ssä tarkoitettua hyvityskorkoa ja jos asianomaisessa verolaissa ei toisin säädetä, korko lasketaan vuotuisena korkona, joka on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain (633/1982) 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä. Korko on kuitenkin vähintään 0,5 prosenttia. Palautukselle maksettu korko ei ole tuloverotuksessa veronalaista tuloa.

Korko lasketaan tässä pykälässä säädetyn mukaisesti myös silloin, kun palautettava vero on peritty verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetun lain (706/2007) perusteella ulosottotoimin.

33 §

Palautuksen siirtäminen

Verovelvollinen ei voi Verohallintoa sitovasti siirtää toiselle oikeuttaan palautukseen.

34 §

Virheellisen palautuksen takaisin periminen

Jos palautus on maksettu virheellisesti, Verohallinto määrää palautuksen perittäväksi takaisin. Päätös takaisin perimisestä on tehtävä kolmen vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jona palautus on maksettu virheellisesti. Asianosaiselle varataan tilaisuus selvityksen antamiseen ennen päätöksen tekemistä, jollei se ole ilmeisen tarpeetonta.

Palautus voidaan jättää perimättä takaisin, jos:

- 1) palautuksen määrä on vähäinen, eikä verovelvollisten tasapuolinen kohtelu tai muu syy edellytä sen takaisin perimistä; tai
- 2) palautuksen periminen olisi ilmeisen kohtuutonta.

Takaisin perittävän palautuksen erääntymisajankohdasta säädetään valtiovarainministeriön asetuksella.

Takaisin perittävä palautus on maksettava muutoksenhausta huolimatta, jollei Verohallinto tai muutoksenhakuviranomainen toisin määrää, ja sen maksamisessa ja perimisessä noudatetaan, mitä tässä laissa säädetään verosta.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

35 §

Viranomaisaloitteinen pyyntö täytäntöönpanoa koskevasta määräyksestä

Hakiessaan muutosta Verohallinnon, verotuksen oikaisulautakunnan tai hallinto-oikeuden päätökseen Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö voi pyytää muutoksenhakuviranomaiselta hallintolainkäyttölain (586/1996) 32 §:ssä tarkoitettua päätöksen täytäntöönpanon kieltoa tai keskeyttämistä.

Veronsaajien oikeudenvalvontayksikön on seitsemän päivän kuluessa päätöksen tekemisestä ilmoitettava Verohallinnolle ja verovelvolliselle aikomuksestaan tehdä 1 momentissa tarkoitettu pyyntö.

Kun Verohallinto on saanut tiedon Veronsaajien oikeudenvalvontayksikön 2 momentissa tarkoitettua ilmoituksesta, Verohallinto ei palauta veroa ennen kuin muutoksenhakuviranomainen on ratkaissut oikeudenvalvontayksikön täytäntöönpanon kieltoa tai keskeyttämistä koskevan vaatimuksen. Verohallinto palauttaa veron siltä osin kuin muutoksenhakuviranomainen hylkää oikeudenvalvontayksikön täytäntöönpanon kieltoa tai keskeyttämistä koskevan pyynnön, oikaisuvaatimuksen, valituksen tai valituslupahakemuksen.

36 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset veron palauttamisesta

Ennakkonpalautusten maksuajankohdista säädetään valtiovarainministeriön asetuksella.

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä palautuksen maksamisesta noudatettavasta menettelystä sekä palautus- ja hyvityskoron laskemisesta.

6 luku

Palautuksen käyttäminen saatavien suorituksiksi

37 §

Palautuksen käyttäminen Verohallinnon saatavan suorituksiksi

Verohallinto käyttää vähintään viiden euron suuruisen palautuksen maksamatta jääneiden verojen tai muiden Verohallinnon saatavien suorituksiksi.

Jos kyse kuitenkin on 7 §:ssä tarkoitettua veroa, perintöveroa tai lahjaveroa koskevasta palautuksesta tai tulonsaajalle maksettavasta rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain 3 §:ssä tarkoitettua korosta, osingosta tai rojaltista perityn lähdeveron palautuksesta, myös alle viiden euron määrää käytetään näiden verojen suorituksiksi.

Palautus voidaan käyttää myös niiden verojen suorituksiksi, joista palautuksen saaja on vastuussa.

38 §

Palautuksen käyttäminen muun viranomaisen saatavan suorituksesi

Jos palautusta ei käytetä Verohallinnon saatavien suorituksesi ja se muutoin maksettaisiin verovelvolliselle, se voidaan käyttää palautuksen saajan muiden erääntyneiden ja maksamattomien valtion verojen, julkisoikeudellisten maksujen sekä niiden viivästysseuraamusten ja lykkäyskorkeiden suorituksesi, jos asianomainen viranomainen on pyytänyt sitä Verohallinnolta ennen palautuksen maksamista. Tämän lain 8 luvun nojalla tehdyn päätöksen perusteella syntyneitä palautusta ei kuitenkaan voida käyttää toisen viranomaisen saatavien suorituksesi. Maksuvelvollisen toiselta viranomaiselta oleva palautus voidaan vastaavasti Verohallinnon pyynnöstä käyttää Verohallinnon saatavien suorituksesi soveltaen tämän luvun säännöksiä.

Jos palautusta ei käytetä Suomen viranomaisten saatavien suorituksesi, palautus voidaan käyttää virka-apusopimuksen tai keskinäisestä avunannosta veroihin, maksuihin ja muihin toimenpiteisiin liittyvien saatavien perinnässä annetun neuvoston direktiivin 2010/24/EU nojalla Suomessa perittävänä olevan veron suorituksesi.

39 §

Palautuksen käyttämisen esteet

Palautusta ei käytetä:

- 1) vanhentuneen velan suorituksesi;
- 2) sellaisen velan tai sen osan suorituksesi, jonka täytäntöönpano on kielletty tai keskeytetty. Saatavan suorituksesi ei käytetä palautusta, joka on aiheutunut:
 - 1) myöhästyneenä suoritettusta ennakon täydennysmaksusta;
 - 2) erehdyksessä suoritettusta verosta;
 - 3) määrästä, jota vastaavat varat on suoritettu jako-osuutena konkurssipesästä;
 - 4) veronpalautuksesta tai sen osasta, joka siirretään vieraalle valtiolle;
 - 5) verotusmenettelystä annetun lain 22 a §:ssä tai oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 39 §:ssä tarkoitetusta laiminlyöntimaksusta.

Palautuksen saajan konkurssi tai palautuksen ulosmittaus eivät estä palautuksen käyttämistä Verohallinnon saatavan suorituksesi.

Mitä 1 momentin 2 kohdassa säädetään, sovelletaan myös maksuun.

40 §

Palautuksen käyttöjärjestys

Muiden kuin 7 §:ssä tarkoitettujen verojen, perintöveron, lahjaveron ja tulonsaajalle maksettavasta rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain 3 §:ssä tarkoitetusta korosta, rojaltista tai osingosta perityn lähdeveron palautus käytetään ensin kyseisten muiden verojen suorituksesi niiden vanhentumispäivän mukaisessa järjestyksessä vanhimmasta uusimpaan.

Samana vuonna vanhentuvien verojen ja saatavien kesken noudatetaan seuraavaa palautuksen käyttöjärjestystä:

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

1) verotusmenettelystä annetun lain 1 §:n 2 momentissa tarkoitetut verot ja maksut sekä ennakokoperintälain ja sairausvakuutuslain (1224/2004) nojalla määrätty ennakko tai muu määrä;

2) kiinteistövero;

3) muut yksin valtiolle tulevat verot;

4) suhdannetalletus;

5) muut Verohallinnon saatavat.

Jos palautusta on vielä käyttämättä, se käytetään erääntyneiden 7 §:ssä tarkoitettujen verojen, perintöveron, lahjaveron sekä tulonsaajalle maksettavasta rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain 3 §:ssä tarkoitettua korosta, rojaltista tai osingosta perityn lähdeveron liikaa palautetun määrän suoritukseksi vanhentumispäivän mukaisessa järjestyksessä vanhimmaasta uusimpaan. Samana päivänä vanhentuvien verojen suoritukseksi palautus käytetään eräpäivien mukaisessa järjestyksessä vanhimmaasta uusimpaan. Samana päivänä erääntyneiden verojen suoritukseksi palautus käytetään 9 §:n 2 momentissa säädetyssä järjestyksessä.

Perintöveron ja lahjaveron sekä tulonsaajalle maksettavasta rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain 3 §:ssä tarkoitettua korosta, rojaltista tai osingosta perityn lähdeveron palautus käytetään ensin näiden verojen sekä 7 §:ssä tarkoitettujen verojen suoritukseksi vanhentumispäivän mukaisessa järjestyksessä vanhimmaasta uusimpaan. Samana päivänä vanhentuvien verojen suoritukseksi palautus käytetään eräpäivien mukaisessa järjestyksessä vanhimmaasta uusimpaan. Samana päivänä erääntyneiden verojen suoritukseksi palautus käytetään 9 §:n 2 momentissa säädetyssä järjestyksessä. Jos edellä tässä momentissa tarkoitettuja veroja ei ole suoritettamatta, palautus käytetään Verohallinnon muiden saatavien suoritukseksi siten kuin 1 ja 2 momentissa säädetään.

41 §

Korkojen laskeminen

Kun palautusta käytetään Verohallinnon saatavan suoritukseksi, palautus- tai hyvityskorko sekä viivästysseuraamukset lasketaan saatavan suorittamispäivään.

Kun Verohallinnon saatavan suoritukseksi käytetään palautettavaa ennakkoa tai ennakonpidätystä, korot lasketaan siihen päivään, jona verotus on päättynyt.

Palautukseen oikeuttavalle arvonlisäverolle laskettavaa hyvitys- ja viivästyskorkoa koskevista poikkeuksista säädetään 13 §:ssä.

42 §

Ilmoitus palautuksen käyttämisestä

Verohallinto ilmoittaa palautuksen käyttämisestä verovelvolliselle tai vastuuvolliselle, jonka palautus on käytetty verojen suoritukseksi. Ilmoitukseen on liitettävä muutoksenhakuosoitus. Lain 7 §:ssä tarkoitettujen verojen osalta ilmoitus palautuksen käyttämisestä annetaan tiedoksi 14 §:ssä tarkoitettulla yhteenvedolla.

Jos erityiset syyt niin vaativat, asianosaiselle on varattava tilaisuus selvityksen esittämiseen ennen palautuksen käyttämistä.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

43 §

Tarkemmat määräykset palautusten käyttämisestä

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä palautusten käyttämisessä noudatettavasta menettelystä.

7 luku

Verojen perintä

44 §

Perintäkeinot

Selvitettyään verovelvollisen maksukykyä ja tarkoituksenmukaista perintäkeinoa Verohallinto voi verojen perimiseksi:

- 1) lähettää maksamatta jätetyn veron ulosottotoimin perittäväksi;
- 2) ryhtyä verojen maksujärjestelyyn;
- 3) hakea verovelvollisen konkurssiin;
- 4) käyttää puhevaltaa konkurssissa, sulautumisessa, jakautumisessa, kiinteistön pakkohuuto-kaupassa, julkisessa haasteessa, yrityksen saneerausmenettelyssä ja yksityishenkilön velkajärjestelyssä sekä muissa näihin rinnastettavissa tilanteissa;
- 5) ryhtyä tarvittaviin oikeudenkäynteihin;
- 6) ryhtyä turvaamistoimiin;
- 7) pyytää ja antaa kansainvälistä virka-apua siitä erikseen säädetyllä tavalla;
- 8) ilmoittaa verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta annetun lain (1346/1999) 21 §:n mukaisesti maksamatta jätettyjä veroja koskevia tietoja julkaistaviksi.

Jollei tässä laissa toisin säädetä, verojen perimisen ulosottotoimin ja perimisen turvaamiseen sovelletaan, mitä verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetussa laissa sekä verojen ja maksujen perimisen turvaamisesta annetussa laissa (395/1973) säädetään.

45 §

Maksukehotus

Verohallinto toimittaa ennen perintätoimiin ryhtymistä maksamatta jätetystä verosta verovelvolliselle maksukehotuksen.

Vero voidaan lähettää ulosottotoimin perittäväksi tai tieto verovelasta voidaan merkitä verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta annetun lain 20 a §:ssä tarkoitettuun verovelkarekisteriin tai mainitun lain 21 §:ssä tarkoitettulla tavalla julkaista vasta sen jälkeen, kun verovelvolliselle on lähetetty sellainen maksukehotus, jossa ilmaistaan veron ulosottoa ja julkaisemista koskeva uhka ja määräaika, jonka kuluessa vero voidaan suorittaa näiden toimenpiteiden välttämiseksi.

Jos veroa peritään siitä vastuuseen määrättyltä, hänelle toimitetaan maksukehotus ennen kuin saatava lähetetään ulosottotoimin perittäväksi.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

Erityisestä syystä Verohallinto voi käyttää 44 §:ssä tarkoitettuja perintäkeinoja ilman, että maksamatta jätetystä verosta toimitetaan maksukehoitus.

46 §

Maksujärjestelyyn ryhtymisen edellytykset

Verohallinto voi ryhtyä 44 §:ssä tarkoitettuun maksujärjestelyyn, jos verovelvollisen veronmaksukyky on tilapäisesti alentunut elatusvelvollisuuden, työttömyyden, sairauden tai heikentyneen maksuvalmiuden taikka muun erityisen syyn vuoksi.

Maksujärjestely tehdään ehdolla, että se ei estä palautusten käyttämistä maksujärjestelyn kohteena olevan määrän sekä sille mahdollisesti perittävän koron suoritukseksi.

Maksujärjestely on erittäin painavista kohtauksista mahdollista tehdä myös siten, että korkoa ei peritä.

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä maksujärjestelyyn ryhtymisestä, maksuajasta, maksujärjestelyn turvaavasta vakuudesta sekä muusta maksujärjestelyssä noudatettavasta menettelystä.

47 §

Suostumuksen antaminen ulkomailla toimeenpantavaan velkajärjestelyyn tai yrityssaneeraukseen

Silloin kun Verohallinto on pyytänyt virka-apua veron perimiseksi ulkomailla Suomen ja vieraan valtion välillä virka-avusta veroasioissa tehdyn kansainvälisen sopimuksen, Euroopan yhteisön antaman säädöksen tai muun säädöksen nojalla, Verohallinnolla on oikeus muun säännöksen estämättä suostua virka-apua antavan valtion säännösten mukaiseen tai vapaaehtoiseen velkajärjestely- tai yrityssaneerausmenettelyyn, jos virka-apua antavan valtion veroihin voidaan soveltaa tällaista menettelyä.

48 §

Perintätoimenpiteistä luopuminen

Verohallinto voi olla ryhtymättä verojen perintään tai keskeyttää perinnän, jos perinnän ei arvioida johtavan tulokseen tai jos saavutettava tulos arvioidaan vähäiseksi. Perintä kuitenkin aloitetaan tai keskeytettyä perintää jatketaan tilanteessa, jossa sen voidaan olettaa johtavan tulokseen.

49 §

Tarkemmat määräykset verojen perinnästä

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä verojen perintään liittyvästä menettelystä ja perintätoimenpiteiden täytäntöönpanosta.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

8 luku

Verosta vapauttaminen

50 §

Verosta vapauttaminen

Verohallinto voi hakemuksesta myöntää vapautuksen tämän lain nojalla kannettavasta verosta tai maksusta sekä niiden viivästysseuraamuksista ja muista seuraamuksista. Vapautusta ei kuitenkaan voi myöntää tuloveron ennakosta eikä korkotulon lähdeverosta. Vapautus voi olla osittainen tai täydellinen.

Vapautus voidaan myöntää:

1) jos vero- tai maksuvelvollisen veronmaksukyky on sairauden, työttömyyden, elatusvelvollisuuden tai muun vastaavan syyn vuoksi olennaisesti alentunut tai jos siihen on verovelvollisen velkajärjestelyn vuoksi erityisiä syitä; tai

2) jos veron periminen on muusta erityisestä syystä ilmeisesti kohtuutonta.

Sen lisäksi, mitä 2 momentissa säädetään, vapautus perintö- ja lahjaverosta voidaan myöntää:

1) jos veron periminen ilmeisesti vaarantaisi maa- tai metsätalouden tai muun yritystoiminnan jatkuvuuden tai työpaikkojen säilyvyyden; tai

2) jos pesäosuuden tai lahjan arvo on verovelvollisuuden alkamisen jälkeen olennaisesti vähentynyt ja vapautuksen myöntämiselle on olemassa siihen liittyviä erityisiä syitä.

Sen lisäksi, mitä 2 momentissa säädetään, vapautus kiinteistöverolain (654/1992) 12 a §:n mukaan määrätystä kiinteistöverosta voidaan myöntää, jos rakennushanke on viivästynyt muusta syystä kuin rakennuspaikan omistajan omasta menettelystä.

Jos verosta on myönnetty vapautusta, vapautuspäätös koskee myös viivästysseuraamuksia ja muita seuraamuksia. Verohallinto voi erikseen myöntää vapautuksen viivästysseuraamuksista ja muista seuraamuksista silloinkin, kun ne on tilitettävä muulle veronsaajalle kuin valtiolle, sekä silloin, kun kunta on 51 §:n mukaisesti ilmoittanut ratkaisevansa kunnallisveron tai kiinteistöveron vapauttamista koskevat asiat.

Valtiovarainministeriö voi ottaa Verohallinnossa käsiteltävän periaatteellisesti tärkeän verosta vapauttamista koskevan asian ratkaistavakseen.

Mitä tässä pykälässä säädetään verovelvollisesta, sovelletaan vastaavasti verosta vastuussa olevaan.

Tämän pykälän nojalla annettuun päätökseen ei saa hakea muutosta.

51 §

Kunnan ratkaisuvaltta

Kunta voi tehdä Verohallinnolle kunnallisveron ja kiinteistöveron ratkaisuvalttaa koskevan ilmoituksen, jolloin ilmoituksensa mukaisesti kunta ratkaisee kunnallisverosta tai kiinteistöverosta taikka kummastakin verosta vapauttamista koskevat asiat noudattaen, mitä 50 §:ssä säädetään.

Kunnan ratkaisuvaltta on voimassa kolme kalenterivuotta. Kunnan on tehtävä ilmoitus Verohallinnolle ennen kolmen vuoden ajanjakson alkua. Ilmoituksen antamisen ajankohdasta määrä-

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

tään Verohallinnon päätöksellä. Kunnan ratkaisulta koskee niitä kunnallis- tai kiinteistöveroa koskevia hakemuksia, jotka ovat tulleet vireille ajanjakson aikana.

Jos valtioneuvosto on kuntajakolain (1698/2009) 21 §:n nojalla päättänyt 2 momentissa tarkoitetun kolmen vuoden ajanjakson aikana tapahtuvasta kuntajaon muuttamisesta, jossa kunnat yhdistetään perustamalla uusi kunta, Verohallinto varaa tarvittaessa uudelle kunnalle tilaisuuden tehdä ratkaisultaan koskeva ilmoitus jäljellä olevaksi ajanjaksoksi.

52 §

Erityinen verosta vapauttaminen

Verohallinto voi vero- tai maksuvelvollisen hakemuksesta tai hakemuksetta myöntää verosta tai maksusta sekä veronkorotuksesta ja viivästysseuraamuksesta tai muusta seuraamuksesta osittaisen tai täydellisen vapautuksen, jos:

1) Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö on hakenut muutosta vero- tai maksuvelvollisen verotukseen tai muutoksenhakuelimen päätökseen tulkinnanvaraisessa asiassa, josta ei ole vakiintunutta oikeuskäytäntöä;

2) muutoksenhaun johdosta kyseiselle vero- tai maksuvelvolliselle on määrätty veroa tai maksua;

3) asiassa on saatu korkeimman hallinto-oikeuden päätös; ja

4) verosta vapauttaminen on vero- tai maksuvelvollisten yhdenvertaisen kohtelun turvaamiseksi tärkeää.

Jos kunta ratkaisee kunnallisveroa koskevat asiat 51 §:ssä tarkoitetulla tavalla, Verohallinto ratkaisee kuitenkin tässä pykälässä tarkoitetut asiat kuultuaan asianomaista kuntaa ja seurakuntaa.

9 luku

Vanhentuminen

53 §

Vanhentuminen

Verojen ja niiden liitännäiskustannusten vanhentumiseen sovelletaan verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetun lain 20 ja 20 a §:ää sekä 21 §:n 1 ja 2 momenttia.

Jos oma-aloitteisia veroja koskeva veroilmoitus annetaan myöhässä, se osa verokauden verosta, jota ilmoitus koskee, vanhentuu 1 momentissa säädetystä poiketen viiden vuoden kuluttua ilmoituksen antamista seuraavaa yleistä eräpäivää seuraavan kalenterivuoden alusta.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

54 §

Takaisin perittävän palautuksen vanhentuminen

Edellä 34 §:n nojalla määrätty takaisin perittävä palautus vanhentuu viiden vuoden kuluttua eräpäivää seuraavan vuoden alusta.

55 §

Palautuksen ja maksun sekä niille maksettavan koron vanhentuminen

Palautus ja sille maksettava korko vanhentuvat viiden vuoden kuluttua sitä seuranneen vuoden alusta, jona palautusta koskeva päätös on tehty.

Jos edellä 31 §:ssä tarkoitettua aiheetonta suoritusta ei ole puutteellisten maksutietojen vuoksi voitu palauttaa verovelvolliselle, suoritus ja sille maksettava korko vanhentuvat viiden vuoden kuluttua sen kalenterivuoden päättymisestä, jolloin maksu on suoritettu.

Verohallinto voi erityisistä syistä asianosaisen pyynnöstä palauttaa vanhentuneen palautuksen tai maksun.

Vanhentuneet palautukset ja maksut tuloutetaan korkoineen valtiolle.

10 luku

Vastuu verosta

56 §

Vastuuvollinen

Verovelvolliselta tämän lain nojalla kannettavasta verosta ovat kuin omasta verostaan vastuussa:

- 1) avoimen yhtiön yhtiömies;
- 2) kommandiittiyhtiön vastuunalainen yhtiömies;
- 3) kuolinpesän osakas;
- 4) yhteisöyhtiön osakas osuuttaan vastaavalta osalta.

Kuolinpesä vastaa kuolinpesään kuuluvilla varoilla vainajan verosta. Jos kuolinpesä on jaettu, osakas on vastuussa pesäosuutensa määrällä osuuttaan vastaavasta osasta vainajan verosta.

Konkurssipesä vastaa konkurssipesän varallisuuteen kuuluvasta kiinteistöstä määrätystä kiinteistöverosta konkurssin alkamisvuotta seuraavilta vuosilta.

Jos kiinteistö on hankittu yhtiön tai muun perustettavan yhteisön lukuun, yhtiö tai muu yhteisö vastaa kiinteistöstä määrätystä kiinteistöverosta siltä vuodelta, jona yhteisö on merkitty asianomaiseen rekisteriin.

Osakeyhtiö ja osuuskunta vastaavat niin kuin omasta verostaan ennen sen rekisteröimistä harjoitetusta toiminnasta sen puolesta toimineille määrätystä verosta.

Edellä 1—5 momenteissa tarkoitettuja vastuusäännöksiä sovelletaan, jollei verolainsäädännössä vastuusta toisin säädetä.

57 §

Vastuuseen määrittäminen

Verohallinto määrää veron verovelvollisen ja verosta vastuussa olevien yhteisvastuullisesti maksettavaksi. Vastuussa olevat merkitään Verohallinnon verotuspäätökseen, 14 §:ssä tarkoitettuun yhteenvedoon tai suorittamatta jääneistä veroista verovelvolliselle toimitettuun muuhun ilmoitukseen.

Jollei 1 momentissa tarkoitettua merkintää vastuusta ole tehty, Verohallinnon on varattava vastuuseen määrättävälle tilaisuus selvityksen antamiseen ja tehtävä erillinen päätös siitä, että tämä määrätään yhteisvastuullisesti vero- tai maksuvelvollisen kanssa vastuuseen veron maksamisesta. Päätös vastuuseen määrittämisestä on annettava tiedoksi vastuuseen määrätylle viimeistään 60 päivää ennen verotusmenettelyä annetun lain 64 §:n 1 momentissa tai oma-aloitteisten verojen verotusmenettelyä annetun lain 61 §:n 1 momentissa säädetyn muutoksenhakuajan päättymistä.

Jos muualla verolaissa säädetään 1 ja 2 momentissa säädetystä poikkeavasti, noudatetaan kyseisen lain säännöksiä.

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä vastuuseen määrittämisessä noudatettavasta menettelystä.

11 luku

Kansainvälinen verovarojen siirtäminen

58 §

Toimivalta kansainväliseen verovarojen siirtämiseen

Verohallinto voi siirtää ennakkoja tai muita verovaroja vieraalle valtiolle sellaisen kansainvälisen sopimuksen määräysten nojalla, jonka tarkoituksena on välttää veron ennakon periminen useammassa kuin yhdessä valtiossa tai säännellä verovarojen siirtäminen valtioiden kesken (*veronkantososopimus*).

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä verovarojen siirtämistä koskevasta menettelystä.

59 §

Siirrettävät verovarot

Seuraavia verovaroja voidaan siirtää vieraaseen valtioon:

- 1) ennakoperintälain nojalla ennakonpidätyksinä kertyneet varat;
- 2) verotusmenettelyä annetun lain 50 §:ssä tarkoitettu ennakonpalautus ja 76 §:ssä tarkoitettu verotuksen muutoksen johdosta palautettava määrä;
- 3) rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain mukainen lähdeveron palautus;
- 4) veron määrä silloin, kun Suomi luopuu tulon verottamisesta Suomen ja vieraan valtion välillä kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehdyn kansainvälisen sopimuksen nojalla.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

60 §

Palautusilmoitus ja maksamisen lykkääminen

Jos 59 §:n 1—3 kohdassa tarkoitettu palautus ilmeisesti aiheutuu veronkantosopimuksen tai verosopimuksen soveltamisesta, palautuksesta on ilmoitettava asianomaisen vieraan valtion viranomaiselle. Sen maksattamista on lykättävä siten kuin veronkantosopimuksessa määrätään.

Jos verosopimuksen nojalla tulon verottamisesta luovutaan Suomessa, palautusta on lykättävä siten kuin veronkantosopimuksessa määrätään.

61 §

Verovarojen siirtämisen edellytykset

Varojen siirtämisen edellytyksenä on, ettei siirrettäviä varoja ole verosopimuksen nojalla käytetty Suomessa toimitetussa verotuksessa verovelvollisen verojen suoritukseksi ja että ne voidaan käyttää verovelvollisen verojen suoritukseksi toisessa sopimusvaltiossa.

Ennakonpidätyksinä kertyneet varat voidaan siirtää toisen sopimusvaltion viranomaisen pyynnöstä verotusmenettelystä annetun lain 49 §:ssä tarkoitettua verotuksen päättymistä odottamatta silloin, kun on ilmeistä, että veronkantosopimuksessa ja verosopimuksessa määrätty edellytykset varojen siirtämiselle ovat olemassa ja ennakonpidätykset voitaisiin verotusmenettelystä annetussa laissa tarkoitetuin tavoin lukea verovelvollisen hyväksi Suomessa.

Jos 1 momentissa säädetyt edellytykset ovat olemassa, verotusmenettelystä annetun lain 50 §:ssä tarkoitettu ennakonpalautus ja 76 §:ssä tarkoitettu verotuksen muutoksen johdosta palautettava määrä, rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain mukainen lähdeveron palautus sekä tämän lain 59 §:n 4 kohdassa mainitusta syystä aiheutuva palautus on siirrettävä vieraan valtion viranomaisen pyynnöstä asianomaiselle viranomaiselle.

62 §

Suomeen siirretyn veron palauttaminen verovelvolliselle

Verovelvolliselle palautetaan vieraasta valtiosta Suomeen siirretty vero tai veron ennakko, jota ei ole käytetty verovelvollisen verojen tai maksamatta jätettyjen määrien suoritukseksi.

12 luku

Muutoksenhaku

63 §

Oikaisuvaatimus verotuksen oikaisulautakunnalle

Verovelvollinen, verosta vastuussa oleva ja Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö saavat hakea muutosta tämän lain nojalla annettuun päätökseen. Verosta vastuussa oleva saa hakea muu-

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

tosta palautuksen käyttämistä koskevaan päätökseen vain, jos hänelle tulevaa palautusta on käytetty niiden verojen suoritukseksi, joista hän on vastuussa.

Muutosta haetaan verotuksen oikaisulautakunnalta kirjallisella oikaisuvaatimuksella. Oikaisuvaatimus on tehtävä 60 päivän kuluessa siitä, kun muutoksenhakija on saanut tiedon Verohallinnon päätöksestä. Veronsaajien oikeudenvallontayksikön määräaika lasketaan päätöksen tekemisestä.

Muutoin sovelletaan, mitä oikaisuvaatimusta koskevasta menettelystä verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään.

64 §

Valitus hallinto-oikeuteen

Verovelvollinen, verosta vastuussa oleva ja Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö saavat hakea oikaisuvaatimukseen annettuun päätökseen muutosta valittamalla siihen hallinto-oikeuteen, jonka tuomiopiiriin verovelvollisen tai verosta vastuussa olevan kotikunta Verohallinnon päätöstä tehtäessä kuului. Muutoksenhakuun sovelletaan, mitä verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään.

65 §

Valitus korkeimpaan hallinto-oikeuteen

Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhakuun sovelletaan, mitä verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään.

66 §

Ennakkopäätösvalitus korkeimpaan hallinto-oikeuteen

Verovelvollinen, verosta vastuussa oleva ja Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö saavat hakea muutosta verotuksen oikaisulautakunnan päätökseen hallinto-oikeuden asemesta korkeimmalta hallinto-oikeudelta, jos korkein hallinto-oikeus myöntää ennakkopäätösvalitusta koskevan valitusluvan. Muutoksenhakuun sovelletaan, mitä verotusmenettelystä annetun lain 71 a—71 d §:ssä säädetään.

67 §

Muutoksenhaku vastuumääräykseen ja vastuumääräyksen oikaiseminen

Vastuumääräyksen oikaisemiseen ja muutoksenhakuun sovelletaan, mitä verotusta koskevasta oikaisusta ja muutoksenhausta säädetään. Edellä 57 §:n 2 momentissa tarkoitettuun vastuuta koskevaan päätökseen haetaan kuitenkin muutosta siten kuin 63—65 §:ssä säädetään.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

68 §

Päätöksen muuttaminen muutoksenhaun johdosta

Jos muutoksenhaun johdosta annetun päätöksen perusteella vero on poistettava tai sitä on alennettava, Verohallinto palauttaa takaisin liikaa maksetun veron korkoineen.

Jos muutoksenhaun johdosta annetun päätöksen perusteella veroa on korotettava, Verohallinto perii maksamattoman veron korkoineen.

69 §

Perustevalitus

Tässä laissa tarkoitettuihin Verohallinnon tehtäväalaaan kuuluviin asioihin ei sovelleta verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetun lain perustevalitusta koskevia säännöksiä.

70 §

Muut muutoksenhakua koskevat säännökset

Tässä laissa tarkoitettu vero on maksettava muutoksenhausta huolimatta.

13 luku

Erinäiset säännökset

71 §

Pienin kannettava määrä

Jos kannettava tai perittävä määrä on pienempi kuin 10 euroa, sitä ei kanneta tai peritä. Jos maksuvelvolliselle alle 20 euron määrän kantamiseksi tulisi lähettää erikseen verotuspäätös, määrä jätetään kantamatta.

Jos viranomaiselle tai maksuvelvolliselle taikka jollekin muulle asianosaiselle sattuneen las-kuvirheen tai muun erehdyksen johdosta tai muusta syystä veroa on peritty vähemmän tai palaut-tettu enemmän kuin mitä olisi pitänyt ja erotus on 1 momentissa säädettyä määrää pienempi, se jätetään perimättä. Perimiseen voidaan kuitenkin ryhtyä, jos saman maksuvelvollisen virhesuori-tukset ovat lukuisia tai perimiseen on muutoin erityistä aihetta.

Tämän pykälän säännöksiä ei sovelleta 7 §:ssä tarkoitettuihin veroihin.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

72 §

Myöhästymismaksun perimättä jättäminen

Verohallinto voi jättää myöhästymismaksun kokonaan tai osittain perimättä, jos oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 16 §:ssä tarkoitetun veroilmoituksen antaminen on viivästynyt verovelvollisesta riippumattomasta syystä tai muusta erityisestä syystä.

Päätös perimättä jättämisestä merkitään verovelvolliselle annettavaan 14 §:ssä tarkoitettuun yhteenvedoon. Erillisen pyynnön perusteella Verohallinto toimittaa päätöksen verovelvolliselle tai Veronsaajien oikeudenvalvontayksikölle.

Valtiovarainministeriön asetuksella voidaan säätää, että myöhästymismaksuja ei peritä ajalta, jolta veroilmoituksen antaminen on viivästynyt verovelvollisista riippumattomien esteiden vuoksi.

73 §

Päätöksestä ilmenevät tiedot

Tämän lain nojalla annetusta päätöksestä on käytävä ilmi päätöksen tehnyt viranomainen yhteystietoineen, verovelvollisen yksilöintitiedot, päätöksen perustelut ja tieto siitä, miten asia on ratkaistu.

Päätös voidaan jättää perustelematta silloin, kun perusteleminen on ilmeisen tarpeetonta.

74 §

Määräaikojen laskeminen

Jos veron erä- tai maksupäivä tai palautuksen maksupäivä on pyhäpäivä, vapunpäivä tai arki-lauantai, maksettavan tai palautettavan määrän saa suorittaa ensimmäisenä arkipäivänä sen jälkeen. Edellä säädettyä sovelletaan myös silloin, kun eräpäivä tai maksupäivä on päivä, jona pankkien yleisesti keskinäisissä maksuissaan käyttämät maksujärjestelmät Suomen säädöskokoelmassa julkaistavan Suomen Pankin ilmoituksen mukaan eivät ole käytössä.

75 §

Tiedoksianto

Tämän lain nojalla annettava päätös tai muu asiakirja on annettava tiedoksi verovelvolliselle. Jos asia koskee 56 §:ssä tarkoitettua vastuuvollista, tiedoksianto on toimitettava vastuuvolliselle.

Tiedoksiantoon sovelletaan, mitä verotusmenettelystä annetun lain 26 c ja 26 d §:ssä säädetään. Tämän lain 14 §:ssä tarkoitetun yhteenvedon tiedoksiannosta säädetään 15 §:ssä.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

14 luku

Voimaantulo

76 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .
Tällä lailla kumotaan veronkantolaki (609/2005).

77 §

Siirtymäsäännökset

Muutoksenhaussa ennen tämän lain voimaantuloa annettuun Verohallinnon päätökseen sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Ennen lain voimaantuloa verotilillä tapahtuneen virheen korjaamista ja virheellisesti maksetun hyvityksen takaisinperimistä koskevaan menettelyyn sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Jos muualla lainsäädännössä viitataan kumottuun veronkantolakiin, sillä tarkoitetaan viittausta tämän lain säännöksiin.

3.

Apteekkiverolaki

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Soveltamisala

Verovelvollisen on suoritettava harjoittamastaan apteekkiliikkeestä apteekkiveroa valtiolle.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

2 §

Muiden lakien soveltaminen

Sen lisäksi, mitä tässä laissa säädetään, apteekkiveron verotusmenettelystä ja muutoksenhausta säädetään oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetussa laissa (/) ja veronkannosta veronkantolaissa (/).

3 §

Verovelvollisuus

Velvollisia suorittamaan apteekkiveroa ovat apteekkarit, Helsingin yliopisto ja Itä-Suomen yliopisto.

4 §

Verovuosi

Apteekkiveron verovuosi on kalenterivuosi.

5 §

Veron peruste

Verovuoden apteekkiveron määrää laskettaessa apteekin, sivuapteekin, apteekin palvelupistein, apteekin verkkopalvelun sekä lääkekaapin liikevaihdosta vähennetään arvonlisävero.

Arvonlisäverottomasta liikevaihdosta vähennetään lisäksi seuraavat arvonlisäverottomat osuudet:

- 1) lääkelain (395/1987) 12 §:n 2 momentissa tarkoitetun sopimusvalmistuksen myynnin arvo sekä sosiaali- ja terveydenhuollon laitoksille tapahtuva lääkemyynti;
- 2) sellaisten nikotiinikorvaushoitoon tarkoitettujen lääkevalmisteiden myynnin arvo, joita lääkelain mukaan saa myydä myös muualla kuin apteekissa;
- 3) muiden tuotteiden kuin lääkkeiden myynti, kuitenkin enintään 20 prosenttia liikevaihdosta, josta on tehty 1 ja 2 kohdan mukaiset vähennykset.

6 §

Veroasteikko

Apteekkivero lasketaan liikevaihtoryhmittäin seuraavasti:

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

Liikevaihto, euroa	Apteekkivero liikevaihdon alarajan kohdalla, euroa	Veroprosentti alarajan ylimenevästä liikevaihdosta, %
871 393—1 016 139	0	6,10
1 016 139—1 306 607	8 830	7,15
1 306 607—1 596 749	29 598	8,15
1 596 749—2 033 572	53 245	9,20
2 033 572—2 613 212	93 432	9,70
2 613 212—3 194 464	149 657	10,20
3 194 464—3 775 394	208 945	10,45
3 775 394—4 792 503	269 652	10,70
4 792 503—6 243 857	378 483	10,95
6 243 857—	537 406	11,20

7 §

Veron määrän laskeminen

Apteekkivero lasketaan kunkin verovelvollisen osalta erikseen.

Jos apteekilla ei ole sivuapteekkia, apteekkivero lasketaan apteekin, apteekin palvelupisteiden, apteekin verkkopalvelun ja lääkekaapin yhteenlasketun veron perusteen mukaan 6 §:ssä säädetyn veroasteikon perusteella.

Jos apteekilla on yksi tai useampi sivuapteekki ja apteekin ja sen sivuapteekkien, palvelupisteiden, verkkopalvelun ja lääkekaappien 5 §:n mukaan määräytyvä yhteenlaskettu veron peruste on alle 2 600 000 euroa, apteekkivero lasketaan apteekin ja sen palvelupisteiden, verkkopalvelun ja lääkekaappien yhteenlasketusta veron perusteesta sekä erikseen kunkin sivuapteekin veron perusteesta 6 §:ssä säädetyn veroasteikon perusteella.

Jos apteekilla on yksi tai useampi sivuapteekki ja apteekin ja sen sivuapteekkien, palvelupisteiden, verkkopalvelun ja lääkekaappien 5 §:n mukaan määräytyvä yhteenlaskettu veron peruste on yli 3 500 000 euroa, apteekkivero lasketaan mainitusta yhteisestä veron perusteesta 6 §:ssä säädetyn veroasteikon perusteella. Tällöin sivuapteekin 5 §:n mukaan lasketusta veron perusteesta vähennetään lisäksi kolmasosa, kuitenkin vähintään 50 500 euroa ja, jos sivuapteekin veron peruste jää alle 50 500 euron, koko veron peruste ennen sivuapteekin veron perusteen lisäämistä yh-

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

teiseen veron perusteeseen. Vähennystä ei kuitenkaan tehdä, jos sivuapteekin perustamisesta on verovuoden päättyessä kulunut vähintään viisi vuotta ja sivuapteekin verovuoden liikevaihto vastaa vähintään puolta yksityisten apteekkien verovuotta edeltäneen vuoden liikevaihdon keskiarvosta, johon ei lasketa mukaan sivuapteekkien liikevaihtoa. Verohallinto vahvistaa vuosittain yksityisten apteekkien liikevaihdon keskiarvon.

Jos apteekin ja sen sivuapteekkien, palvelupisteiden, verkkopalvelun ja lääkekaappien 5 §:n mukaan määräytyvä yhteenlaskettu veron peruste on vähintään 2 600 000 euroa, mutta enintään 3 500 000 euroa, apteekkivero lasketaan painotettuna keskiarvona siten kuin 6 ja 7 momentissa säädetään.

Painotettua keskiarvoa laskettaessa määritetään laskennallinen apteekkivero 3 momentissa säädetyllä tavalla 6 §:ssä säädetyn veroasteikon perusteella. Lisäksi määritetään erikseen laskennallinen apteekkivero 4 momentissa säädetyllä tavalla 6 §:n veroasteikon perusteella.

Laskennallisten apteekkiverojen määrittämisen jälkeen apteekkiveron määrä lasketaan niiden painotettuna keskiarvona apteekkitoiminnan yhteenlasketun veron perusteen mukaan määräytyvien painokertoimien avulla seuraavasti:

Liikevaihto, euroa	Kerroin 3 momentin mukaan laskettavalle verolle	Kerroin 4 momentin mukaan laskettavalle verolle
—2 699		
999	0,90	0,10
2 700 000—2 799 999	0,80	0,20
2 800 000—2 899 999	0,70	0,30
2 900 000—2 999 999	0,60	0,40
3 000 000—3 099 999	0,50	0,50
3 100 000—3 199 999	0,40	0,60
3 200 000—3 299 999	0,30	0,70
3 300 000—3 399 999	0,20	0,80
3 400 000—3 500 000	0,10	0,90

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

8 §

Ennakkoratkaisu

Verohallinto voi verovelvollisen kirjallisesta hakemuksesta antaa ennakkoratkaisun apteekki-verosta.

Hakemuksessa on ilmoitettava yksilöitynä kysymys, johon ennakkoratkaisua haetaan, ja esitettävä asian ratkaisemiseksi tarvittava selvitys.

Lainvoiman saanutta ennakkoratkaisua on hakijan vaatimuksesta sitovana noudatettava siten kuin ennakkoratkaisussa määrätään.

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä Verohallinnossa kiireellisenä.

9 §

Voimaantulo ja siirtymäsäännös

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Tällä lailla kumotaan apteekkimaksusta annettu laki (148/1946).

Vuodelta 2016 ja sitä aikaisemmilta vuosilta maksettavaan apteekkimaksuun sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

4.

Laki

työnantajan sairausvakuutusmaksusta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Soveltamisala

Tässä laissa säädetään työnantajan sairausvakuutusmaksun maksamisesta.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

2 §

Muiden lakien soveltaminen

Sen lisäksi, mitä tässä laissa säädetään, työnantajan sairausvakuutusmaksun verotusmenettelystä ja muutoksenhausta säädetään oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetussa laissa (/) ja veronkannosta veronkantolaissa (/).

3 §

Työnantaja

Työnantajalla tarkoitetaan tässä laissa:

- 1) ennakoperintälain (1118/1996) 14 §:ssä tarkoitettua työnantajaa;
- 2) Pohjoismaiden investointipankkia, Pohjoismaiden projektivientirahastoa, Pohjoismaiden kehitysrahastoa ja Pohjoismaiden ympäristörahoitusyhtiötä;
- 3) rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetussa laissa (627/1978) ja ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta annetussa laissa (1551/1995) tarkoitettua lähdeveron perimiseen velvollista;
- 4) suomalaista työnantajaa, joka lähettää työntekijän ulkomaille samaan taloudelliseen kokonaisuuteen kuuluvan ulkomaisen emo-, tytär- tai sisäyrityksen palvelukseen taikka sellaisen ulkomaisen yrityksen palvelukseen, jossa suomalaisella työnantajalla on määräämisvalta.

Mitä tässä laissa säädetään työnantajasta, sovelletaan myös vakuutuskassalaissa (1164/1992) tarkoitettuun sairauskassaan sen maksaessa täydennyspäivärahaa.

4 §

Työnantajan sairausvakuutusmaksu

Työnantaja on velvollinen maksamaan työnantajan sairausvakuutusmaksun, jos työntekijä on sairausvakuutuslain (1224/2004) mukaan Suomessa vakuutettu.

Työnantaja ei ole kuitenkaan velvollinen maksamaan työnantajan sairausvakuutusmaksua:

- 1) ajalta ennen sitä seuraavaa kalenterikuukautta, jona työntekijä täyttää 16 vuotta;
- 2) sen kalenterikuukauden jälkeen, jona työntekijä täyttää 68 vuotta;
- 3) jos luonnollisen henkilön tai kuolinpesän samalle henkilölle maksamien, maksajan elinkeino- tai muuhun tulonhankkimistoimintaan liittymättömien suoritusten määrä on vähäinen;
- 4) jos yksittäisen, satunnaisesti maksettavan suorituksen määrä on vähäinen.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään 2 momentin 3 ja 4 kohdassa tarkoitettua vähäisenä pidettävän suorituksen enimmäismäärästä.

Edellä 3 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettu suomalainen työnantaja on velvollinen maksamaan työnantajan sairausvakuutusmaksun ulkomaisen työnantajan puolesta.

Jos ennakoperintälain 9 §:n 2 momentissa tarkoitettu sijaismaksaja maksaa palkkasaatavan, työnantaja on velvollinen maksamaan työnantajan sairausvakuutusmaksun.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

5 §

Työnantajan sairausvakuutusmaksun peruste

Työnantaja maksaa työnantajan sairausvakuutusmaksun työntekijöille maksettavien palkkojen yhteismäärän perusteella.

Palkalla tarkoitetaan tässä laissa:

1) ennakoperintälain 13 §:ssä tarkoitettua ennakonpidätyksen alaista palkkaa, palkkiota ja korvausta, vakuutuskassalaissa tarkoitettua sairauskassan maksamaa täydennyspäivärahaa ja työsuhteessa saatuja palvelurahoja;

2) tuloverolain (1535/1992) 77 §:ssä tarkoitettua ulkomaantyöskentelystä saatua ennakoperintälain 13 §:ssä tarkoitettua ennakonpidätyksen alaista palkkaa;

3) rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain 4 §:ssä tarkoitettua palkkaa ja 3 §:ssä tarkoitettua taiteilijan henkilökohtaiseen toimintaan perustuvaa korvausta;

4) ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta annetun lain 10 §:ssä tarkoitettua palkkaa;

5) Pohjoismaiden Investointipankin, Pohjoismaiden projektivientirahaston, Pohjoismaiden kehitysrahaston ja Pohjoismaiden ympäristörahoitusyhtiön palveluksessa olevien henkilöiden verottamisesta annetun lain (562/1976) 2 §:ssä tarkoitettua palkkaa.

Palkkana ei pidetä sairausvakuutuslain 11 luvun 2 §:n 4 momentissa mainittuja eriä.

Jos vakuutettu työskentelee lähetettynä työntekijänä tai muutoin ulkomailla ja hän saa tuloverolain 77 §:ssä tarkoitettua verovapaata ulkomaantyötuloa tai hän on rajoitetusti verovelvollinen, työnantajan sairausvakuutusmaksun perusteena käytetään 2 momentin 2 kohdassa tarkoitettua ulkomaantyötulon ja 2 momentin 3 kohdassa tarkoitettua palkan ja korvauksen sijasta sitä työeläkelaeissa tarkoitettua palkkaa, jota ulkomaantyössä pidetään eläkepalkkaan luettavan työansion ja eläkemaksujen perusteena (*vakuutuspalkka*), edellyttäen, että vakuutetun eläketurva on järjestetty joko pakollisesti tai vapaaehtoisesti työeläkelakien perusteella.

6 §

Työnantajan sairausvakuutusmaksun kohdistaminen

Työnantajan sairausvakuutusmaksu kohdistetaan sille kalenterikuukaudelle, jonka aikana sairausvakuutusmaksun perusteena olevan palkan ennakonpidätys on toimitettu tai vero on peritty.

7 §

Urheilijatulosta maksettava työnantajan sairausvakuutusmaksu

Jos työnantaja maksaa urheilijalle palkkaa tuloverolain 116 a §:n mukaisena urheilutulona mainitun lain 116 c §:ssä tarkoitettuun urheilijarahastoon, työnantaja on velvollinen maksamaan työnantajan sairausvakuutusmaksun rahastoon maksamansa palkan perusteella.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

8 §

Vastuu työnantajan sairausvakuutusmaksusta

Työnantaja on valtiolle vastuussa sairausvakuutusmaksusta, jonka hän tämän lain mukaan on velvollinen maksamaan.

9 §

Työnantajan sairausvakuutusmaksun palauttaminen

Työnantajalla on oikeus saada Verohallinnolta takaisin sairausvakuutusmaksu, joka on maksettu sairausvakuutuslain 14 luvun 1 §:ssä tarkoitetun vuosilomapalkan tai lomakorvauksen perusteella.

Työnantajalla, joka on maksamansa palkan perusteella hakemuksesta saanut sairausvakuutuslain nojalla päivärahaetuutta tai lakisääteisen pakollisen tai vapaaehtoisen tapaturma- tai liikennevakuutuksen mukaista päivärahaa taikka työeläkelakien mukaista työeläkettä, kuntoutusrahaa tai työkyvyttömyyseläkettä ja siihen liittyvää kuntoutuskorotusta, on oikeus saada Verohallinnolta takaisin maksamansa sairausvakuutusmaksu siltä osin kuin se vastaa työnantajalle maksettua päivärahaa, eläkettä, kuntoutusrahaa tai kuntoutuskorotusta.

Sairausvakuutusmaksun palauttamiseen sovelletaan, mitä oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 25 §:ssä säädetään virheen korjaamisesta. Työnantaja voi oikaista maksamaansa työnantajan sairausvakuutusmaksua myös vähentämällä liikaa maksetun määrän samalta kalenterivuodelta maksettavasta työnantajan sairausvakuutusmaksusta.

10 §

Ennakkoratkaisu

Työnantajan sairausvakuutusmaksua koskevaan ennakkoratkaisuun sovelletaan ennakkopäätöslain ennakkoratkaisua koskevia säännöksiä.

11 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Tällä lailla kumotaan työnantajan sosiaaliturvamaksusta annettu laki (366/1963).

Lakia sovelletaan lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen alkavan verokauden verotusmenettelyyn ja muutoksenhakuun.

Ennen lain voimaantuloa päättyneen verokauden verotusmenettelyyn ja muutoksenhakuun sekä muutoksenhaussa ennen tämän lain voimaantuloa annettuun muuhun Verohallinnon päätökseen sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Muutoksenhaussa lain voimaantulon jälkeen annettuun ennen lain voimaantuloa päättynyttä verokautta koskevaan sekä tämän lain voimaantulon jälkeen annettuun muuhun Verohallinnon päätökseen sovelletaan tämän lain säännöksiä.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

Jos muualla lainsäädännössä viitataan työnantajan sosiaaliturvamaksusta annettuun lakiin, sillä tarkoitetaan viittausta tähän lakiin.

5.

Laki

verotusmenettelystä annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 23 a ja 23 b § sekä 77 §:n 3 ja 4 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 23 a ja 23 b § laissa 875/2012 ja 77 §:n 3 momentti laissa 1079/2015,

muutetaan 1 §:n 3 momentti, 9 §, 11 a §:n 1 momentti, 12 §:n 2 momentti, 14 §:n 3 momentti, 22 a §:n 1 ja 7 momentti, 26 §:n 2 momentti, 53, 55, 56, 58 ja 59 §, 61 §:n 1 momentti, 62 §:n 1 ja 2 momentti, 63 §:n 1 ja 2 momentti, 64, 66 § ja 67 §, 69 §:n otsikko ja 1 momentti, 70 §, 71 a §:n 1 momentti, 71 c §:n 1 momentti, 71 e, 71 f ja 78 § sekä 85 a §:n 1 momentti,

sellaisina kuin niistä ovat 1 §:n 3 momentti, 53 §, 61 §:n 1 momentti, 69 §:n otsikko ja 1 momentti, 71 a §:n 1 momentti, 71 c §:n 1 momentti, 71 e ja 71 f § laissa 875/2012, 11 a §:n 1 momentti ja 78 § laissa 1079/2005, 12 §:n 2 momentti, 22 a §:n 1 momentti ja 63 §:n 2 momentti laissa 520/2010, 22 a §:n 7 momentti laissa 565/2004, 26 §:n 2 momentti laissa 477/1998, 55 ja 56 § laeissa 1079/2005 ja 520/2010, 58 § laissa 1145/2005, 59 § laissa 1252/2009, 62 §:n 2 momentti ja 67 § laissa 238/2008, 64 § laeissa 238/2008 ja 520/2010 sekä 66 ja 70 § ja 85 a §:n 1 momentti laissa 942/2015, sekä

lisätään 14 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laissa 520/2010, uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2 ja muutettu 3 momentti siirtyvät 3 ja 4 momentiksi, 26 c §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 1067/2003 ja 520/2010, uusi 3 momentti sekä lakiin uusi 56 a - 56 c, 65 a ja 71 g § seuraavasti:

1 §

Lain soveltamisala

Verovelvollisuudesta säädetään erikseen. Verojen suoritukseksi toimitetaan verovuoden aikana ennakoperintä sen mukaan kuin tässä laissa ja ennakoperintälaissa (1118/1996) säädetään. Verot kannetaan siten kuin tässä laissa ja veronkantolaissa (/) säädetään.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

9 §

Ilmoittamisvelvollisuudesta vastuussa olevat

Ilmoittamisvelvollisuuden täyttämisestä on vastuussa yhteisön hallitus tai hallinto, yhtymän osakas, yhteismetsän hoitokunta, edunvalvoja, kuolinpesän osakas tai se, jolla on pesä hallussaan, sekä ulkomaalaisen puolesta täällä oleva edustaja tai sivukonttorin johtaja.

11 a §

Tositteiden säilyttäminen

Verovelvollisen, joka ei ole kirjanpitovelvollinen eikä muistiinpanovelvollinen, on säilytettävä kuusi vuotta verovuoden päättymistä seuraavan vuoden alusta tositteet, jotka kohdistuvat veroilmoituksessa ilmoitettuihin tuloihin, vähennyksiin, varoihin, velkoihin tai muihin tietoihin.

— — — — —

12 §

Muistiinpanovelvollisuus

— — — — —

Muistiinpanojen on perustuttava tositteisiin. Verovelvollisen on säilytettävä muistiinpanot ja tositteet kuusi vuotta verovuoden päättymistä seuraavan vuoden alusta. Verohallinto antaa muistiinpanojen ja tositteiden säilyttämisvelvollisuutta koskevia tarkempia määräyksiä.

14 §

Verotarkastus

— — — — —

Verotarkastuksen aloittamisajankohdasta ja tarkastuspaikasta on ilmoitettava verovelvolliselle etukäteen, jollei erityisestä syystä ole aihetta muuhun menettelyyn.

— — — — —

Verotarkastuksessa noudatettavasta menettelystä sekä esitettävästä aineistosta ja omaisuudesta säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

22 a §

Laiminlyöntimaksu

Tiedonantovelvolliselle voidaan määrätä enintään 2 000 euron suuruinen laiminlyöntimaksu, jos:

1) tiedonantovelvollisuuden täyttämiseksi annettavassa ilmoituksessa, muussa tiedossa tai asiakirjassa on vähäinen puutteellisuus tai virhe eikä tiedonantovelvollinen ole noudattanut todistettavasti lähetettyä kehotusta sen korjaamiseksi;

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

2) tiedonantovelvollinen on ilman pätevää syytä antanut ilmoituksen, tiedon tai asiakirjan myöhässä; taikka

3) tiedonantovelvollinen on antanut tiedot muulla tavalla kuin Verohallinto on määrännyt.

Laiminlyöntimaksu ei ole verotuksessa vähennyskelpoinen meno. Laiminlyöntimaksu tilite-
tään valtiolle. Maksuunpannulle ja maksettavaksi erääntyneelle maksamattomalle laiminlyönti-
maksulle peritään veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain (1556/1995) 5 a §:n mukaista vii-
västyskorkoa.

26 §

Verotuksessa noudatettavat yleiset periaatteet

Jos asia on tulkinnanvarainen tai epäselvä ja jos verovelvollinen on toiminut vilpittömässä
mielessä viranomaisen noudattaman käytännön tai ohjeiden mukaisesti, on asia ratkaistava tältä
osin verovelvollisen eduksi, jos ei erityisistä syistä muuta johdu. Jos vero kuitenkin maksuunpan-
naan, veroon liittyvät korkoseuraamukset voidaan jättää perimättä ja veronkorotus määräämättä
kokonaan tai osittain, jos korkoseuraamusten perintä ja veronkorotuksen määrääminen olisivat
asian tulkinnanvaraisuuden tai epäselvyyden vuoksi kohtuuttomia.

26 c §

Tiedoksianto

Verohallinnon tai verotuksen oikaisulautakunnan päätös, jonka tiedoksisaannista alkaa kulua
muutoksenhakuaja, sekä muut Verohallinnon asiakirjat voidaan antaa tiedoksi hallintolain (434/
2003) 59 §:ssä tarkoitettuna tavallisena tiedoksiantona.

53 §

Verovastuun toteuttaminen ja muutoksenhaku

Verovastuun toteuttamisesta ja muutoksenhausta säädetään veronkantolaissa.

55 §

Verotuksen oikaisu verovelvollisen hyväksi

Jos verotuksessa on virhe, jonka johdosta verovelvolliselle on määrätty liikaa veroa, Verohal-
linto oikaisee verotusta verovelvollisen hyväksi.

Verotuksen oikaisu verovelvollisen hyväksi on tehtävä kolmen vuoden kuluessa verovuoden
päättymistä seuraavan vuoden alusta.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

Jos Verohallinto havaitsee 56 a—56 c §:n nojalla suorittamaansa valvontatoimeen liittyvässä asiassa virheen verovelvollisen vahingoksi, Verohallinto oikaisee verotusta verovelvollisen hyväksi.

Verotusta ei oikaista, jos asia on valitukseen annetulla päätöksellä ratkaistu.

56 §

Verotuksen oikaisu verovelvollisen vahingoksi

Jos verovelvollinen on jäänyt osaksi tai kokonaan verottamatta tai hänelle on muuten jäänyt määräämättä säädetty vero, Verohallinto oikaisee verotusta verovelvollisen vahingoksi.

Verotuksen oikaisu verovelvollisen vahingoksi on tehtävä kolmen vuoden kuluessa verovuoden päättymistä seuraavan vuoden alusta.

Verotusta ei oikaista, jos Verohallinto on selvittänyt ja nimenomaisesti ratkaissut asian. Verotusta voidaan kuitenkin oikaista, jos ratkaisu asiassa on perustunut virheelliseen tai puutteelliseen selvitykseen taikka asiassa on ilmennyt sellaista uutta selvitystä, joka olisi voinut vaikuttaa asian ratkaisuun. Kirjoitusvirhe, laskuvirhe tai muu niihin verrattava erehdys voidaan oikaista.

Verotusta ei oikaista, jos asia on valitukseen annetulla päätöksellä ratkaistu.

56 a §

Verotuksen oikaisuajan jatkaminen

Verohallinto voi jatkaa 56 §:ssä säädettyä verotuksen oikaisuaikaa yhdellä vuodella, jos:

1) valvontatoimi on alkanut toisen viranomaisen antaman tai muualta saadun tiedon perusteella poikkeuksellisen myöhään taikka se vaatii viranomaisyhteistyötä;

2) verovelvollinen on antanut asiaa koskevan ilmoituksen tai muun selvityksen poikkeuksellisen myöhään taikka valvontatoimen kohteena oleva verovelvollinen vaikeuttaa olennaisesti valvontatoimen suorittamista.

Päätös verotuksen oikaisuajan jatkamisesta on tehtävä ennen 56 §:ssä säädetyn oikaisuajan päättymistä ja annettava tiedoksi 26 c §:ssä säädettyllä tavalla. Jos Verohallinto on saanut 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetun tiedon tai 2 kohdassa tarkoitetun ilmoituksen tai muun selvityksen ennen 56 §:ssä säädetyn oikaisuajan päättymistä, päätös voidaan kuitenkin tehdä 60 päivän kuluessa siitä, kun tieto, ilmoitus tai muu selvitys on saatu.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua jatkettua oikaisuaikaa voidaan soveltaa ennakoperintälaisissa, korkotulon lähdeverosta annetussa laissa, rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetussa laissa (627/1978) sekä ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta annetussa laissa (1551/1995) tarkoitettuihin suorituksen saajiin sen estämättä, mitä 2 momentissa säädetään päätöksen tekemisestä ja tiedoksiantamisesta, jos päätös on annettu suorituksen maksajalle tiedoksi, eikä suorituksen saaja päätöstä tehtäessä ollut selvillä.

Edellä 2 momentissa tarkoitettuun päätökseen ei saa erikseen hakea muutosta.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

56 b §

Pidennetty verotuksen oikaisuaika

Verotusta voidaan oikaista verovelvollisen vahingoksi 56 §:ssä säädetyn oikaisuajan estämättä kuuden vuoden kuluessa verovuoden päättymistä seuraavan vuoden alusta siltä osin kuin verotuksen oikaisun perusteena on:

- 1) 31 §:ssä säädetty siirtohinnoitteluoikaisu;
- 2) 31 §:ssä tarkoitetussa etuyhteydessä olevien osapuolten välinen yritys- tai rahoitusrakenteita koskeva järjestely; tai
- 3) sellainen verovelvollisen verotukseen vaikuttava tieto, joka on saatu kansainvälisessä tietojenvaihdossa muutoin kuin automaattisessa tietojenvaihdossa.

56 c §

Rikosperusteinen verotuksen oikaisu

Verotusta voidaan oikaista verovelvollisen vahingoksi 56 §:ssä säädetyn oikaisuajan estämättä vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jonka aikana syyttäjä on nostanut syytteen rikoslain (39/1889) 29 luvun 1—3 §:ssä tarkoitetussa rikosasiassa.

Verohallinto oikaisee 1 momentissa tarkoitetun päätöksen siltä osin, kuin syyttäjä on peruuttanut syytteen taikka syyte on lainvoimaisella tuomiolla tai päätöksellä hylätty tai jätetty tutkimatta. Menettelyssä noudatetaan, mitä verotuksen oikaisusta verovelvollisen hyväksi säädetään 55 §:ssä.

Rikosperusteinen verotuksen oikaisu voidaan kohdistaa oikeushenkilöön, jos 1 momentissa tarkoitetusta rikoksesta syytetään oikeushenkilön puolesta toiminutta luonnollista henkilöä.

58 §

Verotuksen oikaisun jättäminen toimittamatta

Verohallinto voi jättää verotuksen oikaisun verovelvollisen vahingoksi toimittamatta, jos verottamatta jäänyt tulo on vähäinen eikä verotuksen tasapuolisuus taikka verovelvollisen laiminlyöntien laatu tai toistuvuus edellytä verotuksen oikaisun toimittamista.

Verohallinto antaa tarkemmat määräykset siitä, milloin verottamatta jäänyttä tuloa on pidettävä 1 momentissa tarkoitetulla tavalla vähäisenä.

59 §

Verotuksen oikaisun kohdistaminen kuolinpesään

Verovelvollisen kuoltua toimitettava verotuksen oikaisu kohdistetaan kuolinpesään. Verotusta ei oikaista, jos 56 §:ssä säädetty määräaika on päättynyt.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

5 luku

Muutoksenhaku

61 §

Oikaisuviranomainen

Verotuksen oikaisulautakunta ratkaisee tässä laissa tarkoitetut oikaisuvaatimukset. Verohallinto voi kuitenkin ratkaista oikaisuvaatimuksen siltä osin kuin esitetty vaatimus hyväksytään, jos muutoksenhakijana on muu kuin 62 §:n 2 momentissa tarkoitettu viranomainen.

62 §

Oikeus muutoksenhakuun

Verotukseen saavat hakea muutosta verovelvollinen itse sekä jokainen muu, jonka oman veron määrään verotus välittömästi saattaa vaikuttaa tai joka on veron suorittamisesta vastuussa. Myös yhtymä saa hakea muutosta yhtymän tulon vahvistamiseen ja sen jakoon osakkaille.

Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö ja kunta saavat hakea muutosta verotukseen sekä yhtymän tulon vahvistamiseen ja sen jakoon. Seurakunta saa hakea muutosta kirkollisverotukseen ja Kansaneläkelaitos vakuutetun sairausvakuutusmaksuun.

63 §

Oikaisuvaatimus verotuksen oikaisulautakunnalle

Muutosta haetaan verotuksen oikaisulautakunnalta kirjallisella oikaisuvaatimuksella. Muutosta ei saa hakea, jos asia on valitukseen annetulla päätöksellä ratkaistu.

Oikaisuvaatimus on toimitettava määräajassa Verohallinnolle.

64 §

Oikaisuvaatimuksen määräaika

Oikaisuvaatimus on tehtävä kolmen vuoden kuluessa verovuoden päättymistä seuraavan vuoden alusta. Veronsaajien oikeudenvallontayksikön, kunnan, seurakunnan ja Kansaneläkelaitoksen on tehtävä oikaisuvaatimus neljän kuukauden kuluessa verovelvollisen verotuksen päättymisestä.

Oikaisuvaatimus voidaan kuitenkin aina tehdä 60 päivän kuluessa päivästä, jona muutoksenhakuun oikeutettu on saanut päätöksestä tiedon. Veronsaajien oikeudenvallontayksikön, kunnan, seurakunnan ja Kansaneläkelaitoksen määräaika lasketaan päätöksen tekemisestä.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

65 a §

Eräitä Verohallinnon päätöksiä koskeva muutoksenhaku

Nimeämispäätöksen hakija ja Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö saavat hakea muutosta tuloverolain 57 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettuun Verohallinnon nimeämispäätökseen.

Päätöksen hakija ja Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö saavat hakea muutosta tuloverolain 122 §:n 3 tai 4 momentissa sekä elinkeinotulon verottamisesta annetun lain (360/1968) 43 §:n 5 momentissa tarkoitettuun Verohallinnon päätökseen.

Päätöksen hakija ja Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö saavat hakea muutosta tonnistoverolain (476/2002) mukaiseen Verohallinnon päätökseen, joka koskee tonnistoverovelvolliseksi hyväksymistä tai hyväksymisen peruuttamista.

Hakijana oleva yhteisö ja Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö saavat hakea muutosta Verohallinnon päätökseen, joka on tehty eräiden yleishyödyllisten yhteisöjen veronhuojennuksista annetun lain (680/1976) 4 tai 7 §:n nojalla.

Verovelvollinen ja jokainen muu, jonka oman veron määrään päätös välittömästi saattaa vaikuttaa tai joka on veron suorittamisesta vastuussa sekä Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö saavat hakea muutosta:

1) ennakoperintälain 18 §:ssä tarkoitettuun ennakonpidätyksen uudelleen määräämistä ja 24 §:ssä tarkoitettuun ennakon muuttamista koskevaan muutoksenhakukelpoiseen päätökseen;

2) ennakoperintälain 22 §:ssä tarkoitettuun ennakonpidätyksen tai ennakon palauttamista koskevaan päätökseen;

3) ennakoperintälain 25—27 §:ssä tarkoitettuun ennakoperintärekisteriin merkitsemistä tai siitä poistamista koskevaan päätökseen;

4) rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain 5 §:ssä ja 16 §:n 4 momentissa tarkoitettuun lähdeverokorttia, verokorttia tai ennakoveroa koskevaan muutoksenhakukelpoiseen päätökseen;

5) rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain 11 §:n 2 momentissa tarkoitettuun lähdeveron palauttamista koskevaan päätökseen;

6) Pohjoismaiden Investointipankin, Pohjoismaiden projektivientirahaston, Pohjoismaiden kehitysrahaston ja Pohjoismaiden ympäristörahoitusyhtiön palveluksessa olevien henkilöiden verottamisesta annetun lain (562/1976) 6 §:ssä tarkoitettuun lopullisen palkkaveron palauttamista koskevaan päätökseen.

Tiedonantovelvollinen saa hakea muutosta Verohallinnon päätökseen, joka koskee velvollisuutta antaa 3 luvussa tarkoitettuja tietoja. Tiedonantovelvollinen ja Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö saavat hakea muutosta 22 a §:ssä tarkoitettua laiminlyöntimaksua koskevaan Verohallinnon päätökseen.

Muutosta haetaan verotuksen oikaisulautakunnalta kirjallisella oikaisuvaatimuksella. Oikaisuvaatimus on tehtävä 60 päivän kuluessa siitä, kun muutoksenhakija on saanut tiedon Verohallinnon päätöksestä. Veronsaajien oikeudenvallontayksikön määräaika lasketaan päätöksen tekemisestä. Muutoin sovelletaan, mitä tässä luvussa säädetään.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

66 §

Valitus hallinto-oikeuteen

Oikaisuvaatimuksen johdosta annettuun päätökseen saa hakea muutosta valittamalla siihen hallinto-oikeuteen, jonka tuomiopiirissä verovelvollisen tai yhtymän kotikunta 5 §:n mukaan on. Jos henkilöillä, joihin sovelletaan puolisoita koskevia tuloverolain säännöksiä, on kotikunta eri hallinto-oikeuksien tuomiopiirissä, oikaisulautakunnan päätökseen haetaan muutosta siltä hallinto-oikeudelta, jonka tuomiopiiriin kuuluu henkilöistä vanhemman kotikunta. Jos henkilöt ovat samankäisiä, toimivaltainen hallinto-oikeus määräytyy sen mukaan, kumman henkilötunnuksen yksilönumero on pienempi.

Edellä 65 a §:ssä tarkoitettu päätöksen hakija, tiedonantovelvollinen, verovelvollinen ja muu muutoksenhakuun oikeutettu sekä Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö saavat hakea muutosta valittamalla siihen hallinto-oikeuteen, jonka tuomiopiiriin hakijan, tai tiedonantovelvollisen tai verovelvollisen kotikunta Verohallinnon päätöstä tehtäessä kuului.

Jos mikään hallinto-oikeus ei olisi toimivaltainen käsittelemään valitusta, muutosta haetaan valittamalla Helsingin hallinto-oikeuteen.

67 §

Valitusaika

Valitus on tehtävä 60 päivän kuluessa oikaisuvaatimukseen annetun päätöksen tiedoksisaanista.

Veronsaajien oikeudenvalvontayksikön, kunnan, seurakunnan ja Kansaneläkelaitoksen valitusaika lasketaan päätöksen tekemisestä.

69 §

Veronsaajien oikeudenvalvontayksikön ja verovelvollisen kuuleminen valitusta käsiteltäessä

Hallintotuomioistuimen on varattava verovelvollisen tekemästä valituksesta Veronsaajien oikeudenvalvontayksikölle ja Veronsaajien oikeudenvalvontayksikön tekemästä valituksesta verovelvolliselle tilaisuus vastineen antamiseen sekä tarvittaessa muutoksenhakijalle tilaisuus vastalivityksen antamiseen.

70 §

Valitus korkeimpaan hallinto-oikeuteen

Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

71 a §

Ennakkopäätösvalitus korkeimpaan hallinto-oikeuteen

Verovelvollinen, muu 62 §:n 1 momentissa tarkoitettu ja 65 a §:n nojalla muutoksenhakuun oikeutettu sekä Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö (*osapuolet*) saavat hakea muutosta verotuksen oikaisulautakunnan päätökseen hallinto-oikeuden asemesta korkeimmalta hallinto-oikeudelta vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää ennakkopäätösvalitusta koskevan valitusluvan (*ennakkopäätösvalitus*).

— — — — —

71 c §

Menettely ennakkopäätösvalitusta koskevassa lupa-asiaassa

Ennakkopäätösvalitusta koskevaa lupaa haetaan korkeimmalta hallinto-oikeudelta valituskirjelmällä, joka sisältää lupahakemuksen ja valituksen. Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa Verohallintoon. Määräaika valituskirjelmän jättämiselle on 60 päivää siitä, kun muutoksenhakija on saanut oikaisulautakunnan päätöksestä tiedon siten kuin 26 c §:ssä säädetään. Veronsaajien oikeudenvallontayksikön määräaika on 60 päivää, ja se lasketaan oikaisulautakunnan päätöksen tekemisestä.

— — — — —

71 e §

Menettely eräitä Verohallinnon päätöksiä koskevassa muutoksenhaussa

Edellä 65 a §:n 5 momentin 1, 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuja päätöksiä koskeva muutoksenhaku on käsiteltävä Verohallinnossa, verotuksen oikaisulautakunnassa, hallinto-oikeudessa ja korkeimmassa hallinto-oikeudessa kiireellisenä.

71 f §

Oikaisulautakunnan päätökseen liitettävä valitusosoitus

Oikaisulautakunnan päätökseen on liitettävä hallintolain (434/2003) 47 §:ssä tarkoitettu valitusosoitus, josta ilmenee, miten ratkaisuun tyytymättömän on meneteltävä saattaakseen asia hallinto-oikeuden tutkittavaksi tai hakeakseen muutosta 71 a §:n mukaisella ennakkopäätösvalituksella.

Valitusosoituksessa on myös selostettava menettely ennakkopäätösvalitusta koskevassa lupa-asiaassa pääpiirteittäin.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

71 g §

Perustevalitus

Tässä laissa tarkoitettuihin asioihin ei sovelleta verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetun lain (706/2007) perustevalitusta koskevia säännöksiä.

78 §

Muutosten toteuttaminen

Muutoksenhakuviranomaisen tai Verohallinnon päätöksen perusteella uudelleen toimitettava verotus, seurannaismuutos ja muutoksenhaun johdosta tehtävät muut muutokset verotukseen toteutetaan noudattaen, mitä verotuksen oikaisusta 55 ja 56 §:ssä säädetään. Tehtyihin päätöksiin haetaan muutosta sen mukaan, mitä muutoksen hakemista verotuksen oikaisua koskevaan päätökseen 5 luvussa säädetään.

Verohallinnon on määrättävä, ellei erityisestä syystä muuta johdu, omasta aloitteistaan saatavan täytäntöönpanon keskeytettäväksi siltä osin kuin muutoksenhakuviranomaisen on kumonnut verotusta koskevan päätöksen ja palauttanut asian Verohallinnolle uudelleen toimitettavaksi. Keskeytysmääräys on tehtävä viipymättä sen jälkeen, kun muutoksenhakuviranomaisen päätös on annettu Verohallinnolle tiedoksi. Keskeytysmääräykseen sovelletaan muutoin, mitä verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetussa laissa säädetään.

Tässä pykälässä tarkoitettut muutokset verotukseen tehdään, vaikka verotuksen oikaisun edellytykset puuttuvat.

85 a §

Muutoksenhaku Verohallinnon antamaan ennakkoratkaisuun

Verovelvollinen ja muu 62 §:n 1 momentissa tarkoitettu sekä Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö saavat hakea muutosta Verohallinnon antamaan ennakkoratkaisuun hallinto-oikeudelta. Valitus tehdään siihen hallinto-oikeuteen, jonka tuomiopiiriin verovelvollisen kotikunta päätöstä tehtäessä kuului. Jos mikään hallinto-oikeus ei olisi toimivaltainen käsittelemään valitusta, muutosta haetaan Helsingin hallinto-oikeudelta. Muutoksenhaussa noudatetaan tällöin, mitä 69 §:ssä säädetään. Valitusaika on 30 päivää päätöksen tiedoksisaannista. Veronsaajien oikeudenvallontayksikön määräaika lasketaan päätöksen tekemisestä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran verovuodelta 2017 toimitettavassa verotuksessa ja sitä koskevassa muutoksenhaussa.

Verovuodelta 2016 ja sitä aikaisemmilta verovuosilta toimitettavassa verotuksessa ja sitä koskevassa muutoksenhaussa sekä muutoksenhaussa ennen lain voimaantuloa annettuun muuhun Verohallinnon päätökseen sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

Muutoksenhaussa lain voimaantulon jälkeen annettuun verovuotta 2016 tai sitä aikaisempaa verovuotta koskevaan sekä tämän lain voimaantulon jälkeen annettuun muuhun Verohallinnon päätökseen sovelletaan tämän lain säännöksiä. Verovuoden 2016 säännönmukaista verotusta koskevan Verohallinnon päätöksen muutoksenhakuun sovelletaan kuitenkin tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

6.

Laki

arvonlisäverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan arvonlisäverolain (1501/1993) 13 c §:n 4 momentti, 129 b §:n edellä oleva väliotsikko, 134 m §:n 2 momentti, 134 o §:n 2 momentti, 146 b ja 149 §, 152 §:n 2 momentti, 153 ja 154 §, 156 j §, 157 §:n 2 momentti, 158 ja 162 a—162 e §, 166 §:n 4 momentti, 169, 169 a, 170, 170 a, 171 ja 171 a §, 19 ja 21 luku sekä 209, 218, 219 ja 219 a §,

sellaisina kuin niistä ovat 13 c §:n 4 momentti sekä 149, 162 a, 162 b ja 162 d § laissa 605/2009, 129 b §:n edellä oleva väliotsikko ja 146 b § laissa 1392/2010, 134 m §:n 2 momentti ja 134 o §:n 2 momentti laissa 505/2014, 152 §:n 2 momentti ja 156 c §:n 2 momentti laissa 1359/2009, 154 § osaksi laissa 1767/1995, 157 §:n 2 momentti sekä 158 ja 171 § laissa 529/2010, 162 c § laeissa 605/2009 ja 529/2010, 162 e § laeissa 605/2009 ja 886/2009, 166 §:n 4 momentti laissa 250/2001, 169 § laeissa 325/2003, 529/2010 ja 399/2012, 169 a § laeissa 350/1995 ja 1413/2010, 170 § osaksi laeissa 529/2010 ja 877/2012, 170 a § laissa 399/2012, 171 a § laeissa 350/1995 ja 529/2010, 209 § laeissa 325/2003 ja 529/2010, 218 § osaksi laeissa 250/2001, 399/2012 ja 785/2013, 218 § osaksi laeissa 250/2001, 399/2012 ja 785/2013, 219 ja 219 a § laissa 877/2012,

muutetaan 13 b §, 13 c §:n 3 momentti, 72 f §, 79 k §:n 1 momentti, 102 a §:n 2 momentti, 128 §:n 1 ja 4 momentti, 129 §:n edellä oleva väliotsikko, 133 §:n 4 ja 6 momentti, 133 c §:n 2 momentti, 133 q §:n 2 momentti, 134 f §, 134 h §:n 1 momentti, 134 j ja 134 l § ja 134 m §:n 5 momentti, 134 p §:n 2 momentti, 134 r §, 13 a luvun otsikko, 146 a ja 147 §, 14 luvun otsikko, 149 a §:n 2 momentti, 149 b §:n 1, 2 ja 4 momentti, 149 c—149 e §, 149 f §, 151 §:n 2 momentti, 156 §, 156 c §:n 2 momentti, 156 i § 1 mom., 156 l §, 156 m §:n 5 momentti, 157 §:n 1 momentti, 17 luvun otsikko, 161 §:n 3 momentti, 162 §, 163 §:n 2 ja 3 momentti, 164 ja 165 §, 166 §:n 2 ja 3 momentti, 168, 168 a ja 172 §, 173 a §:n 2 momentti, 20 luvun otsikko, 190 §:n 4 momentti, 22 luvun otsikko, 209 n §:n 2 momentti, 209 r, 209 s ja 216 §,

sellaisina kuin niistä ovat 13 b § laissa 377/1994, 13 c §:n 3 momentti, 133 c §:n 2 momentti ja 13 a luvun otsikko laissa 1486/1994, 72 f § laeissa 1486/1994, 1767/1995 ja 1071/2002, 79 k §:n 1 momentti, 149 §, 149 b §:n 1, 2 ja 4 momentti sekä 149 f ja 162 § laissa 605/2009, 102 a §:n 2 momentti laissa 507/2014, 128 §:n 1 momentti, 149 c §:n 1 momentti, 157 §:n 1 momentti, 164 §

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

sekä 190 §:n 4 momentti laissa 529/2010, 128 §:n 4 momentti laissa 1767/1995, 129 §:n edellä oleva väliotsikko laissa 1392/2010, 133 §:n 4 ja 6 momentti laissa 1457/2001, 133 q §:n 2 momentti, 134 f §, 134 h §:n 1 momentti, 134 j ja 134 l §, 134 m §:n 5 momentti, 134 p §:n 2 momentti ja 134 r § laissa 505/2014, 146 a § laissa 542/1996, 147 § laeissa 605/2009 ja 529/2010, 149 a §:n 2 momentti ja 149 e § laissa 1301/2003, 149 c § laeissa 605/2009 ja 529/2010, 149 d § sekä 163 §:n 2 ja 3 momentti laissa 886/2009, 154 § osaksi laissa 1767/1995, 156 c §:n 2 momentti, 156 j ja 156 l § sekä 156 m §:n 5 momentti laissa 1359/2009, 161 §:n 3 momentti sekä 166 §:n 2 ja 3 momentti laissa 250/2001, 165 § laeissa 605/2009, 886/2009 ja 529/2010, 168 § osaksi laissa 529/2010, 168 a § laeissa 1486/1994 ja 529/2010, 172 § laeissa 1486/1994 ja 1347/1999, 173 a §:n 2 momentti, 209 n §:n 2 momentti, 209 r ja 209 s § laissa 399/2012, 22 luvun otsikko laissa 325/2003 ja 216 § laissa 1432/2009, sekä

lisätään lakiin uusi 101 e §, lakiin uusi 129 c ja 129 d §, 133 c §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 1486/1994 ja 529/2010, uusi 3—5 momentti, 134 b §:ään, sellaisena kuin se on laissa 505/2014, uusi 2 momentti, lakiin uusi 147 a §, siitä lailla 605/2009 kumotun 148 §:n tilalle uusi 148 §, lakiin uusi 148 a ja 148 b §, 151 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laissa 1359/2009, uusi 3 momentti, jolloin nykyinen 3 momentti siirtyy 4 momentiksi, ja 172 §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 1486/1994 ja 1347/1999, siitä lailla 1347/1999 kumotun 2 momentin tilalle uusi 2 momentti ja lakiin uusi 209 t § seuraavasti:

13 b §

Verovelvollisuusryhmän tulee ilmoittaa keskuudestaan ryhmään kuuluva elinkeinonharjoittaja, joka on velvollinen täyttämään ryhmän oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain (/) 4 luvussa tarkoitetun ilmoittamisvelvollisuuden ja 6 luvussa tarkoitetun maksuvelvollisuuden.

13 c §

Paliskunta on velvollinen täyttämään paliskuntaryhmän oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 4 luvussa tarkoitetun ilmoittamisvelvollisuuden ja 6 luvussa tarkoitetun maksuvelvollisuuden.

72 f §

Tavarán yhteisöhankinnasta ei suoriteta veroa, jos:

- 1) tavarán maahantuonnista ei olisi suoritettava veroa;
- 2) tavarán myynnistä ei olisi 61 §:n taikka 72 h §:n 1 momentin 1 tai 2 kohdan nojalla suoritettava veroa, jos myynti tapahtuisi Suomessa;
- 3) hankkija olisi oikeutettu saamaan hankinnasta suoritettavan veron 122 §:n nojalla kokonaan takaisin ja hän on täyttänyt oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 16 §:ssä säädetyn ilmoittamisvelvollisuutensa.

79 k §

Verovelvollinen jälleenmyyjä saa käyttää voittomarginaalina oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 11 ja 12 §:ssä tarkoitetun verokauden voittomarginaalia.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

9 luku

Tavaran maahantuonti

101 e §

Tullin antamaan ennakkoratkaisuun ei saa vaatia tullilain 37 §:ssä tarkoitettua oikaisua, vaan siihen haetaan muutosta valittamalla siten kuin tullilaissa säädetään. Valitusaika on 30 päivää ennakkoratkaisua koskevan päätöksen tiedoksisaannista. Päätökseen, jolla ennakkoratkaisu on jätetty antamatta, ei saa vaatia oikaisua eikä hakea muutosta valittamalla.

102 a §

Jos kyse on ostosta 2 a, 8 a—8 d tai 9 §:n nojalla suoritettavan veron taikka yhteisöhankinnasta suoritettavan veron vähentämisestä, vähennysoikeuden edellytyksenä on lisäksi, että verovelvollinen on täyttänyt oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 16 §:ssä säädetyn ilmoittamisvelvollisuutensa tai että vero on määrätty maksettavaksi. Jos verovelvollinen ei saa myyjältä 1 momentissa tarkoitettua laskua, vähennysoikeuden edellytyksenä on verovelvollisen itse laatima tosite, josta ilmenevät soveltuvin osin 209 e §:n 1 momentissa tarkoitettut tiedot sekä ostosta tai yhteisöhankinnasta suoritettava vero ja verokanta.

128 §

Hakemus verojen palauttamisesta on tehtävä ulkoasiainministeriölle kalenterivuoden neljännekseltä ja viimeistään vuoden kuluessa laskun maksupäivästä. Ulkoasiainministeriö vahvistaa, onko hakijalla vastavuoroisuuden, hakijan aseman sekä tavaran tai palvelun käyttötarkoituksen perusteella oikeus palautukseen. Verohallinto tarkistaa muut palautuksen edellytykset ja palauttaa veron.

Tämän pykälän nojalla annettuun päätökseen ei saa hakea muutosta.

Euroopan unioni ja muut kansainväliset järjestöt

129 c §

Jos veroa on palautettu 129, 129 a tai 129 b §:n perusteella liikaa, voidaan liikaa palautetun veron määrä vähentää myöhemmin palautettavan veron määrästä.

129 d §

Mitä oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 59 §:ssä säädetään verovelvollisesta, sovelletaan myös 129, 129 a ja 129 b §:ssä tarkoitettuun palautukseen oikeutettuun.

Haettaessa muutosta 129, 129 a ja 129 b §:n nojalla tehtyyn päätökseen oikaisuvaatimuksen tekemisen määräaika lasketaan sen kalenterivuoden päättymisestä, johon kuuluvaa ajanjaksoa päätös koskee.

133 §

Mitä 13—23 luvussa ja oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään verovelvollisesta, sovelletaan myös 130, 131 ja 131 a §:ssä tarkoitettuun palautukseen oikeutettuun sekä tavaran yhteisöhankkijaan, jonka ei ole 72 f §:n nojalla suoritettava veroa.

Mitä 13—22 luvussa ja oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään vähennettävästä verosta ja verovelvollisesta, sovelletaan myös 130 a §:ssä tarkoitettuun palautettavaan veroon ja palautukseen oikeutettuun.

133 c §

Jos 133 a tai 133 b §:n perusteella liikaa palautetulle määrälle tulee maksettavaksi viivästyskorkoa, korkoa on maksettava sitä päivää seuraavasta päivästä, jona palautus on maksettu.

Palautukseen sovelletaan muutoin, mitä arvonlisäverosta tämän lain II-osassa, oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetussa laissa tai muussa laissa säädetään.

Mitä oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 37, 40, 41, 50 ja 59 §:ssä säädetään verovelvollisesta, sovelletaan myös 133 a ja 133 b §:ssä tarkoitettuun palautukseen oikeutettuun.

Oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 44 ja 61 §:ssä tarkoitettu määräaika lasketaan sen kalenterivuoden päättymisestä, johon kuuluvaa ajanjaksoa päätös koskee.

133 q §

Jos verovelvollinen harjoittaa Suomessa myös erityisjärjestelmän piiriin kuulumatonta toimintaa, josta hän on velvollinen rekisteröitymään arvonlisäverovelvolliseksi, hän saa tehdä erityisjärjestelmän piiriin kuuluvaan verolliseen toimintaansa liittyvistä hankinnoista 10 luvussa tarkoitettua vähennyksen oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 16 §:ssä tarkoitetussa ilmoituksessa.

134 b §

Verohallinto antaa yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY täytäntöönpanotoimenpiteistä annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) n:o 282/2011 58 artiklassa säädetyn päätöksen järjestelmän ulkopuolelle sulkemisesta sähköisesti tiedoksi. Päätös katsotaan saadun tiedoksi seitsemäntenä päivänä siitä, kun se on asetettu noudettavaksi Verohallinnon osoittamalta palvelimelta.

134 f §

Jollei tässä luvussa toisin säädetä, erityisjärjestelmää käyttävään verovelvolliseen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on Suomi, sovelletaan soveltuvin osin, mitä 13—22 luvussa ja oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään verovelvollisesta. Sama koskee verovelvollista, jonka tunnistamisjäsenvaltio on toinen jäsenvaltio, siltä osin kuin kysymys on Suomeen suoritettavasta verosta.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

134 h §

Erityisjärjestelmää käyttävän verovelvollisen erityisjärjestelmän piiriin kuuluviin liiketoimiin ei sovelleta, mitä oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 32 ja 33 §:ssä säädetään veron maksamisesta.

— — — — —

134 j §

Erityisjärjestelmää käyttävään verovelvolliseen ei sovelleta, mitä 161 §:ssä ja oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 3 luvussa sekä 16—18, 22, 23 ja 25 §:ssä säädetään verokaudesta ja ilmoittamisvelvollisuudesta.

134 l §

Erityisjärjestelmää käyttävään verovelvolliseen, jonka tunnistamisjäsenvaltio on Suomi, ei sovelleta, mitä oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 8 luvussa säädetään veron määräämisestä siltä osin kuin kysymys on erityisjärjestelmän piiriin kuuluvista liiketoimista toiseen jäsenvaltioon suoritettavasta verosta.

134 m §

Kun erityisjärjestelmää käyttävälle verovelvolliselle määrätään veronlisäystä, sovelletaan, mitä oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 52 ja 54 §:ssä säädetään veron määräämisestä.

134 p §

Takaisin maksettavalle verolle maksetaan veronkantolain (/) 32 §:ssä säädetty korko. Korko lasketaan veron maksupäivästä.

134 r §

Erityisjärjestelmää käyttävään verovelvolliseen ei sovelleta, mitä oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 35 ja 37 §:ssä säädetään seuraamusmaksuista.

Erityisjärjestelmää käyttävälle verovelvolliselle, jonka tunnistamisjäsenvaltio on muu kuin Suomi, voidaan määrätä oma-aloitteisten verojen verotusmenettelylain 37 §:ssä tarkoitettu veronkorotus, jos Suomeen suoritettavaa veroa koskeva veroilmoitus on annettu tässä luvussa säädetyn ajankohdan jälkeen tai veroilmoitus on annettu puutteellisenä tai virheellisenä taikka on jätetty kokonaan antamatta.

13 a luku

Yleinen verotusmenettely ja muutoksenhaku

146 a §

Veron maksamiseen, ilmoittamiseen, määräämiseen, oikaisuun ja muuhun verotusmenettelyyn sekä muutoksenhakuun sovelletaan, mitä oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään, jollei tässä laissa toisin säädetä.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

147 §

Verovelvollisen on maksettava oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 11 ja 12 §:ssä tarkoitetuille verokausille kuuluvilla kalenterikuukausilla 13 luvun mukaan kohdistettavien suoritettavien verojen ja vähennettävien verojen erotus (*tilitettävä vero*) valtiolle siten kuin oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 6 luvussa säädetään.

147 a §

Jos 10 luvussa taikka 78 tai 80 §:ssä tarkoitettuja vähennyksiä ei voida tehdä täysimääräisinä verokaudelta tilitettävää veroa laskettaessa, verovelvollisella on oikeus saada palautuksena verokaudelta vähentämättä jäänyt vero.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu määrä palautetaan siten kuin veronkantolaissa säädetään.

148 §

Vero määrätään verovelvollisen ja verosta vastuussa olevien henkilöiden yhteisvastuullisesti maksettavaksi.

Avoimen yhtiön ja kommandiittiyhtiön verosta ovat yhteisvastuullisesti vastuussa avoimen yhtiön osakas ja kommandiittiyhtiön henkilökohtaisesti vastuunalainen yhtiömies. Sama vastuu 13 §:ssä tarkoitetun yhtymän ja laivanisännistöyhtiön verosta on yhtymän tai yhtiön osakkaalla.

Edellä 13 a §:ssä tarkoitetun verovelvollisuusryhmän verosta ovat yhteisvastuullisesti vastuussa kaikki ryhmään kuuluvat elinkeinonharjoittajat.

Edellä 2 momentissa tarkoitetun osakkaan ja yhtiömiehen sekä 3 momentissa tarkoitetun elinkeinonharjoittajan vastuu alkaa sen kuukauden alusta, jonka aikana hän liittyy yhtiöön, yhtymään tai verovelvollisuusryhmään, ja päättyy sen kuukauden lopussa, jonka kuluessa hän siitä eroaa.

Verosta vastuussa olevat henkilöt merkitään Verohallinnon päätökseen. Jos päätökseen ei ole merkitty 2 tai 3 momentissa tarkoitettua verosta vastuussa olevaa henkilöä tai elinkeinonharjoittajaa, verovastuun toteuttamiseen ja muutoksenhakuun sovelletaan veronkantolain säännöksiä.

14 luku

Verotusmenettely eräissä yhteisöhankinnoissa

148 a §

Jos 26 d §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetun uuden kuljetusvälineen ostaja ei ole tämän lain mukaan muusta toiminnasta verovelvollinen ja kuljetusvälineestä on suoritettava autoverolain (1482/1994) mukaan autoveroa, yhteisöhankinnasta suoritettavan arvonlisäveron maksamisesta, veroviranomaisista, ilmoittamisvelvollisuudesta, veron määrittämisestä, ennakkoratkaisusta, muutoksen hakemisesta ja veron takaisinmaksusta on voimassa, mitä autoverosta säädetään.

148 b §

Jos 26 e §:ssä tarkoitettujen valmisteveron alaisten tavaroiden ostajana on henkilö, jonka muut hankinnat eivät 26 c §:n 2 momentin nojalla muodosta yhteisöhankintaa, valmisteveron alaisten tavaroiden yhteisöhankinnasta suoritettavan arvonlisäveron maksamisesta, veroviranomaisista, ilmoittamisvelvollisuudesta, veron määrittämisestä, ennakkoratkaisusta, muutoksen hakemisesta,

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

veron takaisinmaksusta sekä muutoinkin menettelystä on voimassa, mitä valmisteverotuslaissa säädetään.

149 a §

Verovelvollinen, jonka tilikauden liikevaihto on enintään 10 000 euroa, saa huojennuksena koko tilikaudelta tilitettävän veron.

149 b §

Jos verovelvollisen verokausi on kalenterikuukausi tai neljänneskalenterivuosi, huojennuksen laskemista ja määrää koskevat tiedot annetaan tilikauden viimeiseltä verokaudelta annettavan oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 16 §:ssä tarkoitetun veroilmoituksen yhteydessä.

Jos verovelvollisen verokausi on kalenterivuosi tai poronhoitovuosi, huojennuksen laskemista ja määrää koskevat tiedot annetaan verokaudelta annettavan oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 16 §:ssä tarkoitetun veroilmoituksen yhteydessä.

Verovelvollisella, joka on jättänyt alarajahuojennusta koskevat 1 tai 2 momentissa tarkoitetut tiedot antamatta tai ilmoittanut huojennuksen liian pienenä, on oikeus tilikauden päätyttyä saada ilmoittamatta jäänyt määrä palautuksena kolmen vuoden kuluessa sen tilikauden päättymisestä, jota huojennus koskee. Jos verovelvollisen tilikausi ei ole kalenterivuosi ja verokausi on kalenterikuukausi, verovelvollisella on oikeus palautukseen kolmen vuoden kuluessa sen tilikauden päättymistä seuraavan vuoden alusta, jota huojennus koskee. Jos verovelvollisen verokausi on poronhoitovuosi, verovelvollisella on oikeus palautukseen kolmen vuoden kuluessa sen poronhoitovuoden päättymistä seuraavan vuoden alusta, jota huojennus koskee.

149 c §

Jos verovelvollinen on antamiensa virheellisten tai puutteellisten tietojen johdosta saanut liian suuren huojennuksen, Verohallinnon on määrättävä liika hyväksi saatu määrä verovelvollisen maksettavaksi kolmen vuoden kuluessa sen tilikauden päättymisestä, jota huojennus koskee.

Jos verovelvollisen tilikausi ei ole kalenterivuosi ja verokausi on kalenterikuukausi, vero on määrättävä kolmen vuoden kuluessa sen tilikauden päättymistä seuraavan vuoden alusta, jota huojennus koskee. Jos verovelvollisen verokausi on poronhoitovuosi, vero on määrättävä kolmen vuoden kuluessa poronhoitovuoden päättymistä seuraavan vuoden alusta.

Edellä 1 momentin nojalla maksettavaksi määrätylle verolle määrätään veronkorotus siten, kuin oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 37 ja 38 §:ssä säädetään.

149 d §

Huojennusta oikaistaan, jos verovelvollinen on saanut liian suuren tai liian pienen huojennuksen tilikaudelta suoritettavan tai vähennettävän veron määrää koskevan oikaisuilmoituksen, veroviranomaisen päätöksen tai muutoksenhaun johdosta. Oikaisu voidaan tehdä, vaikka 149 b §:n 4 momentissa tai 149 c §:ssä tarkoitettu määräaika on päättynyt.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

149 e §

Huojennukseen sovelletaan muutoin soveltuvien osin, mitä arvonlisäverosta tämän lain II osassa, oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetussa laissa ja muussa laissa säädetään.

149 f §

Verovelvollisella, jonka tilikausi muuttuu 216 §:n perusteella kalenterivuodeksi, on oikeus saada 149 a §:ssä tarkoitettu huojennus tilikauden muutospäivänä tai sen jälkeen päätyvältä kirjanpitolain mukaiselta tilikaudelta kyseiseen tilikauteen kuuluvilta tilikauden muutosta edeltäneiltä kalenterikuukausilta tilitettävästä verosta. Tilikautena pidetään tilikauden muutosta edeltäviä kirjanpitolain mukaiseen tilikauteen kuuluvia kalenterikuukausia.

Verovelvollisella, jonka tilikausi muuttuu 216 §:ssä tarkoitetusta kalenterivuodesta kirjanpitolain mukaiseksi tilikaudeksi, on oikeus saada 149 a §:ssä tarkoitettu huojennus tilikauden muutospäivän jälkeen päätyvältä kirjanpitolain mukaiselta tilikaudelta kyseiseen tilikauteen kuuluvilta tilikauden muutoksen jälkeisiltä kalenterikuukausilta tilitettävästä verosta. Tilikautena pidetään tilikauden muutoksen jälkeisiä kirjanpitolain mukaiseen tilikauteen kuuluvia kalenterikuukausia.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitetun huojennuksen laskemista ja määrää koskevat tiedot annetaan tilikauden viimeiseltä verokaudelta annettavan oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 16 §:ssä tarkoitetun veroilmoituksen yhteydessä.

151 §

Hakemukseen on liitettävä:

1) hakijan kotimaan veroviranomaisen enintään vuotta aikaisemmin antama todistus hakijan harjoittaman liiketoiminnan laadusta;

2) muut hakemuksen ratkaisemiseksi tarvittavat asiakirjat.

Verohallinto voi pyytää alkuperäiset laskut ja tuontiasiakirjat tai jäljennöksen niistä.

156 §

Palautukseen sovelletaan muutoin, mitä arvonlisäverosta tämän lain II osassa, oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetussa laissa sekä muussa laissa säädetään.

Liikaa palautetulle määrälle on maksettava viivästyskorkoa sitä päivää seuraavasta päivästä, jona palautus on maksettu.

Mitä oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 37, 40, 41, 50 ja 59 §:ssä säädetään verovelvollisesta, sovelletaan myös 150 §:ssä tarkoitettuun palautuksen hakijaan.

Oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 44 ja 61 §:ssä tarkoitettu määräaika lasketaan sen kalenterivuoden päättymisestä, johon kuuluvaa ajanjaksoa päätös koskee.

156 c §

Verohallinto voi pyytää sähköisen jäljennöksen sellaisista laskuista ja tuontiasiakirjoista, joiden veron peruste on vähintään 1 000 euroa.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

156 i §

Jos palautus maksetaan 156 h §:n 1 momentissa säädetyn määräajan jälkeen, palautukselle maksetaan veronkantolain 12 §:ssä säädetty korko. Korko lasketaan sitä päivää, jolloin palautus olisi 156 h §:n 1 momentin mukaan tullut viimeistään maksaa, seuraavasta päivästä siihen päivään, jona palautettava määrä veloitetaan Verohallinnon tililtä.

— — — — —

156 l §

Palautukseen sovelletaan muutoin, mitä arvonlisäverosta tämän lain II osassa, oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetussa laissa sekä muussa laissa säädetään.

Liikaa palautetulle määrälle on maksettava viivästyskorkoa sitä päivää seuraavasta päivästä, jona palautus on maksettu.

Mitä oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 37, 40, 41, 50 ja 59 §:ssä säädetään verovelvollisesta, sovelletaan myös 156 a §:ssä tarkoitettuun palautuksen hakijaan.

Oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 44 ja 61 §:ssä tarkoitettu määräaika lasketaan sen kalenterivuoden päättymisestä, johon kuuluvaa ajanjaksoa tässä luvussa tarkoitettu päätös koskee.

156 m §

Muutoksenhakuun 3 momentissa tarkoitettuun päätökseen sovelletaan, mitä oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 65 §:n 2 momentissa säädetään.

157 §

Verotuksesta ja sen valvonnasta vastaa Verohallinto sen mukaan kuin siitä erikseen säädetään.

— — — — —

17 luku

Perustamisilmoitus ja yhteenvetoilmoitus

161 §

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, ei sovelleta sellaiseen 26 d §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettun uuden kuljetusvälineen ostajaan, joka ei ole tämän lain mukaan muusta toiminnasta verovelvollinen ja johon ei sovelleta 148 a §:ää.

162 §

Verovelvollisen on annettava kultakin kalenterikuukaudelta yhteenvetoilmoitus:

- 1) 72 b ja 72 c §:ssä tarkoitetuista yhteisömyynneistä;
- 2) sellaisista 65 §:ää vastaavan säännöksen mukaan verotettavien palvelujen myynneistä, joista palvelun ostava elinkeinonharjoittaja tai arvonlisäverovelvollisten rekisteriin merkitty oikeushenkilö, joka ei ole elinkeinonharjoittaja, on toisessa jäsenvaltiossa 9 §:n 1 momenttia vastaavan säännöksen mukaan velvollinen suorittamaan veron, lukuun ottamatta verotusvaltiossa verosta vapautettuja palvelujen myyntejä.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

Yhteenvetoilmoitus on annettava myös silloin, kun verovelvollisen tekemä tavarankuljetus on yhteisö-
hankinta katsotaan 63 §:n nojalla verotetun kuljetuksen päättymisvaltiossa.

Ostajalle annettu yhteenvetoilmoituksessa ilmoitettua myyntiä koskeva vuosi- ja vaihtoalennus, osto- ja myyntihyvitys, ylijäämänpalautus, muu sellainen oikaisuerä tai muu myyntiä koskeva muutos ilmoitetaan yhteenvetoilmoituksessa siltä kalenterikuukaudelta, jolle se on hyvän kirjanpitoavan mukaan kirjanpidossa kirjattava.

Ilmoitus tulee antaa viimeistään kalenterikuukaudta seuraavan kuukauden 20 päivänä.

Verohallinto antaa tarkemmat määräykset yhteenvetoilmoituksessa annettavista tiedoista ja tietojen antotavasta.

163 §

Edellä 162 §:ssä tarkoitettu yhteenvetoilmoitus on annettava sähköisesti. Verohallinto voi erityisestä syystä hyväksyä ilmoituksen antamisen paperisena.

Verohallinto antaa tarkemmat määräykset siitä, mitä sähköistä menettelyä käyttäen sähköinen ilmoitus voidaan antaa, sekä muusta menettelystä ilmoituksen antamiseksi.

164 §

Edellä 162 §:ssä tarkoitettu yhteenvetoilmoitus annetaan Verohallinnolle.

Yhteenvetoilmoitus katsotaan annetuksi silloin, kun se on saapunut Verohallinnolle.

Edellä 2 momenttia sovellettaessa noudatetaan, mitä sähköisestä asioinnista viranomaistoinnissa annetun lain 10 §:ssä (13/2003) ja hallintolain (434/2003) 18 §:ssä säädetään.

165 §

Ilmoitusvelvollisen on allekirjoitettava 162 §:ssä tarkoitettu yhteenvetoilmoitus ja muut asiakirjat siten kuin oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 80 §:ssä säädetään.

166 §

Edellä 162 §:ssä tarkoitetun ilmoittamisvelvollisuuden täyttämistä vastuussa olevista säädetään oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 20 §:ssä.

Edellä 161 ja 162 §:ssä tarkoitetun ilmoittamisvelvollisuuden täyttämisestä ulkomaalaisen puolesta vastaa myös Suomessa oleva edustaja.

168 §

Sen, joka on laiminlyönyt 162 §:ssä tarkoitetun yhteenvetoilmoituksen antamisen säädetyssä ajassa tai antanut ilmoituksen puutteellisena, tulee Verohallinnon kehotuksesta täyttää velvollisuutensa.

168 a §

Edellä 162 §:ssä tarkoitetun yhteenvetoilmoituksen laiminlyönnin seuraamuksesta säädetään verotusmenettelystä annetun lain 22 a §:ssä.

172 §

Verovelvolliset merkitään arvonlisäverovelvollisten rekisteriin.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

Arvonlisäverovelvollisten rekisteriin ei 1 momentista poiketen merkitä 26 d §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetun uuden kuljetusvälineen ostajaa, joka ei ole tämän lain mukaan muusta toiminna verovelvollinen ja johon ei sovelleta 148 a §:ää.

173 a §

Mitä oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 24, 26 ja 27 §:ssä sekä tämän lain 209 n—209 q §:ssä säädetään verovelvollisen velvollisuuksista, sovelletaan myös 1 momentissa tarkoitettuun edustajaan.

20 luku

Ohjaus ja ennakkoratkaisu

190 §

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä Verohallinnossa kiireellisenä.

22 luku

Laskut ja muut tositteet

209 n §

Laskut on säilytettävä vähintään kuusi vuotta sitä kalenterivuotta seuraavan vuoden alusta, johon kuuluvalla kalenterikuukaudella 13 luvun säännösten mukaisesti kohdistettavaa myyntiä, ostoa, oikaisuerää tai ennakkomaksua laskut koskevat. Jos verovelvollisen tilikausi ei ole kalenterivuosi ja verokausi on kalenterikuukausi, laskut on säilytettävä vähintään kuusi vuotta sen tilikauden päättymistä seuraavan vuoden alusta, johon kuuluvalla kalenterikuukaudella 13 luvun säännösten mukaisesti kohdistettavaa myyntiä, ostoa, oikaisuerää tai ennakkomaksua laskut koskevat. Jos verovelvollisen verokausi on poronhoitovuosi, laskut on säilytettävä vähintään kuusi vuotta sen poronhoitovuoden päättymistä seuraavan vuoden alusta, johon kuuluvalla kalenterikuukaudella 13 luvun säännösten mukaisesti kohdistettavaa myyntiä, ostoa, oikaisuerää tai ennakkomaksua laskut koskevat.

209 r §

Edellä 128 §:ssä tarkoitetun hakemuksen perusteena oleva lasku on säilytettävä kolme vuotta laskun maksupäivää seuraavan vuoden alusta.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

209 s §

Verovelvollisen on pidettävä luetteloa niistä tavaroista, jotka hän itse tai joku muu hänen puolestaan kuljettaa toiseen jäsenvaltioon 18 b §:n 1 momentin 1—3 kohdassa tarkoitettuja liiketoimia varten.

209 t §

Edellä 43 a ja 43 c §:ssä tarkoitetun sijoituskullan myyjän on tunnistettava asiakas aina, kun yhden liiketoimen tai toisiinsa kytkeytyneiden liiketoimien yhteenlaskettu arvo on vähintään 15 000 euroa. Myyjän on käytettävissä olevin keinoin tunnistettava myös henkilö, jonka lukuun edellä tarkoitettu asiakas todennäköisesti toimii.

Tunnistamista ei tarvitse suorittaa, jos asiakas on rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä ja selvittämisestä annetun lain (503/2008) 13 §:ssä tarkoitettu asiakas.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen asiakkaiden tunnistamista ja liiketoimien kirjaamista koskevat tarkemmat säännökset annetaan valtioneuvoston asetuksella.

Edellä 1 ja 3 momentissa tarkoitettu aineisto on säilytettävä kuusi vuotta sen kalenterivuoden lopusta, jonka aikana se tilikausi on päättynyt, jona liiketoimi tai viimeinen toisiinsa kytkeytyneistä liiketoimista suoritettiin.

216 §

Niiden verovelvollisten, jotka eivät ole kirjanpitovelvollisia tai joiden verokausi on neljänneskalenterivuosi tai kalenterivuosi, tilikautena pidetään kalenterivuotta. Paliskuntaryhmän tilikausi on poronhoitovuosi.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan lain voimaantulopäivänä ja sen jälkeen alkavalta verokaudelta ja lain voimaantulopäivän jälkeen päätyvältä poronhoitovuodelta ilmoitettavaan, maksettavaan ja palautettavaan veroon.

Ennen lain voimaantuloa päätyneeltä verokaudelta ilmoitettavaan, maksettavaan tai palautettavaan veroon sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä, ellei jäljempänä toisin säädetä.

Muutoksenhaussa lain voimaantulon jälkeen annettuun ennen lain voimaantuloa päättynyttä verokautta koskevaan päätökseen sovelletaan tämän lain säännöksiä.

Ennen lain voimaantuloa päätyneeltä verokaudelta liikaa maksettua veroa ei voida vähentää lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen alkavilta verokausilta eikä hakea palautuksena takaisin lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen.

Ennen lain voimaantuloa päätyneeltä verokaudelta arvioimalla määrätyn veron poistamista koskevaan menettelyyn sovelletaan tämän lain säännöksiä. Tällöin veroilmoituksen antamisen laiminlyönnin seuraamuksiin sovelletaan kuitenkin lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Verovelvollisen verokautena pidetään lain voimaan tullessa voimassa ollutta verokautta siihen saakka, kunnes verokausi muuttuu tämän lain säännösten mukaisesti, ellei muualla laissa toisin säädetä.

Ennen lain voimaantuloa tehtyihin 168 a ja 218 §:n 3 momentissa tarkoitettuihin laiminlyön- teihin sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

Ennen lain voimaantuloa pyydettyihin sivullisen tiedonantovelvollisuutta koskevien tietojen laiminlyönnin seuraamuksiin sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Lain 149 a §:n 2 momenttia sovelletaan kuitenkin 1 päivänä tammikuuta 2016 tai sen jälkeen alkavaan tilikauteen.

7.

Laki

eräistä vakuutusmaksuista suoritettavasta verosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan eräistä vakuutusmaksuista suoritettavasta verosta annetun lain (664/1966) 5, 6, 7 a ja 8 §, sellaisina kuin niistä ovat 5 ja 6 § laissa 606/2009 sekä 7 a § laissa 781/1990, ja *muutetaan* 7 §, sellaisena kuin se on laissa 543/1996, seuraavasti:

7 §

Vakuutusmaksuista suoritettavasta verosta on muutoin voimassa, mitä arvonlisäverosta arvonlisäverolain (1501/1993) II osassa, oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetussa laissa (/) ja veronkantolaissa (/) tai muussa laissa säädetään.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran lain voimaantulopäivänä ja sen jälkeen alkavalta verokaudelta ilmoitettavaan ja suoritettavaan veroon.

Ennen lain voimaantuloa päättyvältä verokaudelta ilmoitettavaan ja suoritettavaan veroon sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä, ellei muualla laissa toisin säädetä.

Muutoksenhaussa lain voimaantulon jälkeen annettuun ennen lain voimaantuloa päättynyttä verokautta koskevaan päätökseen sovelletaan tämän lain säännöksiä

8.

Laki

ennakkoperintälain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan ennakkoperintälain (1118/1996) 21, 32, 33, 33 a, 33 b ja 36 §, 4 luku, 47 ja 49—53 § sekä 7 luku, sellaisina kuin niistä ovat 21, 32, 33 a ja 33 b § laissa 608/2009, 33 § laeissa 608/2009 ja 516/2010, 36 § osaksi laissa 564/2004, 47 ja 53 § laissa 516/2010, 49 ja 50 § laeissa 241/2008 ja 516/2010 sekä 52 § osaksi laissa 516/2010, ja

muutetaan 1 §, 3 §:n 1 momentti, 4 §:n 2 momentti, 5 §, 6 §:n 1 ja 2 momentti, 12 ja 14 §, 18 §:n 1 ja 3 momentti, 19 §:n otsikko, 22 §:n 1 ja 3 momentti, 23 §:n 2 ja 3 momentti, 24 §:n 4 ja 6 momentti, 26 §:n otsikko, 27 §:n otsikko, 28 §:n otsikko, 3 luvun otsikko, 37 ja 48 §,

sellaisina kuin niistä ovat 1 § osaksi laissa 486/2012, 3 §:n 1 momentti laissa 1151/2005, 6 §:n 1 ja 2 momentti ja 12 § laissa 608/2009, 18 §:n 1 ja 3 momentti 22 §:n 1 momentti, 23 §:n 3 momentti, 24 §:n 4 ja 6 momentti ja 27 §:n otsikko laissa 516/2010, 28 §:n otsikko laissa 251/2001 ja 48 § osaksi laissa 516/2010, sekä

lisätään lakiin uusi 1 a §, 22 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laissa 516/2010, uusi 4 momentti, ja 45 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laissa 516/2010, uusi 3 ja 4 momentti seuraavasti:

1 §

Lain soveltamisala

Ennakkoperintä toimitetaan tuloverolaissa (1535/1992) tarkoitetun veronalaisen tulon perusteella valtiolle, kunnalle, seurakunnalle ja Kansaneläkelaitokselle verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) sekä valtiolle yleisradioverosta annetun lain (484/2012) mukaan maksettaviksi määrättävien verojen ja maksujen suorittamiseksi. Työnantajan velvollisuudesta toimittaa ennakonpidätys vakuutetun sairausvakuutusmaksun suorittamiseksi silloinkin, kun vakuutetulle maksettava palkka on tuloverolain 77 §:n nojalla verovapaata ulkomaantyötuloa, säädetään sairausvakuutuslain (1224/2004) 18 luvun 29 §:n 2 momentissa.

Ennakkoperintämenettelyssä noudatetaan lisäksi, mitä muualla lainsäädännössä säädetään ennakkoperinnästä. Verotuksessa hyväksi luettavat ennakonpidätys ja ennakko luetaan verovuoden veron suorituksiksi siten kuin verotusmenettelystä annetussa laissa ja veronkantolaissa (/) säädetään.

1 a §

Muiden lakien soveltaminen

Tässä laissa tarkoitettuun suorituksen maksajaan sovellettavasta verotusmenettelystä ja muutoksenhausta säädetään oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetussa laissa (/).

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

Tässä laissa tarkoitetun veron veronkannosta säädetään veronkantolaissa.

3 §

Ennakkoperinnän vastaavuusvaatimus

Jollei 4 §:stä muuta johdu, ennakonpidätyksen määrän on vastattava mahdollisimman tarkoin verovelvollisen ennakonpidätyksen alaisesta tulosta verovuoden veroasteikkolain ja muiden verovuoden veroperusteiden mukaan maksettavaa verojen ja maksujen yhteismäärää. Ennakonkannossa veroa määrätään verovelvollisen maksettavaksi määrä, joka vastaa mahdollisimman tarkoin verovelvollisen tuloista verovuonna sovellettavien veroperusteiden mukaan maksettavaa verojen ja maksujen yhteismäärää, vähennettynä ennakonpidätyksenä kertyväksi arvioidulla määrällä.

— — — — —

4 §

Vastaavuusvaatimuksesta poikkeaminen

Ennakkoperintärekisteriin merkitsemättömälle maksettuihin 25 §:n 1 momentissa tarkoitettuihin työkorvaukseen ja käyttökorvaukseen liittyvät välittömät kustannukset otetaan kaavamaisina huomioon. Ennakon täydennysmaksua ei oteta huomioon vahvistettaessa tai muutettaessa verovelvollisen ennakonpidätysperusteita tai ennakkona määrättävää veroa.

— — — — —

5 §

Tarkemmat säännökset

Valtioneuvoston asetuksella annetaan tarkempia säännöksiä:

- 1) ennakonpidätyksen toimittamisen tavasta sekä eräistä ennakonkantoon liittyvistä menettelyistä;
- 2) pääomatulon ja puun myyntitulon ennakonpidätyksen määrästä;
- 3) ennakonpidätyksen toimittamisesta ennakkoperintärekisteriin merkitsemättömälle maksettusta työkorvauksesta ja käyttökorvauksesta.

6 §

Verohallinnon toimivalta

Verohallinto määrää ennakonpidätyksen ja ennakonkannon tarkemmat laskentaperusteet, sen mukaan kuin 3 ja 4 §:ssä säädetään siltä osin kuin niistä ei säädetä tässä laissa, muualla lainsäädännössä tai asetuksessa.

Verohallinto määrää myös ennakonkannon eräjaosta.

— — — — —

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

12 §

Ennakonpidätyksen kohdistaminen

Ennakonpidätys kohdistetaan sille kalenterikuukaudelle, jonka aikana pidätys on toimitettu.

14 §

Työnantaja

Työnantajalla tarkoitetaan sitä, jonka lukuun tehdystä työstä palkka maksetaan. Työnantaja on vastuussa paitsi ennakonpidätyksen toimittamisesta myös ennakonpidätyksen ja työnantajan *sairausvakuutusmaksun* maksamisesta, siten kuin siitä erikseen säädetään. Jos työ tehdään useamman työnantajan lukuun, he vastaavat yhteisvastuullisesti tässä laissa säädettyistä velvollisuuksista.

18 §

Pidätysprosentin uudelleen määrääminen

Verohallinto voi määrätä verovelvollisen ennakonpidätysprosentin uudelleen joko viran puolesta verovelvollista kuulematta tai verovelvollisen vaatimuksesta, jos on ilmeistä, että pidätysprosentti ei vastaa verovuodelta maksettavaksi määrättävien verojen ja maksujen yhteenlaskettua määrää.

— — — — —
Päätöksen perusteluina Verohallinto ilmoittaa verovelvolliselle ennakonpidätysprosentin ja antaa selvityksen laskentaperusteista. Siltä osin kuin verovelvollisen vaatimusta ei ole hyväksytty, verovelvolliselle on hänen vaatimuksestaan annettava muutoksenhakukelpoinen päätös. Tällöin annettava päätös perustellaan hallintolaissa (434/2003) edellytetyllä tavalla.

19 §

Virheellisesti toimitetun ennakonpidätyksen korjaaminen

— — — — —

22 §

Ennakonpidätyksen tai ennakon palauttaminen verovelvolliselle

Verohallinto palauttaa ennakonpidätyksen tai ennakon verovelvollisen hakemuksesta, jos tulosta, josta ei ole suoritettava veroa, on toimitettu tältä osin ennakonpidätys tai siitä on maksettu ennakonkannossa veroa, jota ei ole luettu verovelvollisen muusta tulosta määrätyn veron suoritukseksi. Verohallinto voi suorittaa palautuksen myös viran puolesta. Ulkomailta tehdystä työstä maksetun palkan ennakonpidätystä ei palauteta pidätyksen toimittamisvuoden aikana eikä sil-

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

loin, jos on todennäköistä, että ennakonpidätys siirretään vieraalle valtiolle kansainvälisen sopimuksen nojalla.

Verovelvollisen on tehtävä 1 momentissa tarkoitettu hakemus kolmen vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jonka aikana ennakonpidätys on toimitettu. Jos Verohallinto suorittaa palautuksen viran puolesta, päätös siitä on tehtävä saman määräajan kuluessa.

Veron palauttamista koskevan päätöksen oikaisuun sovelletaan verotusmenettelystä annetun lain 4 luvun säännöksiä verotuksen oikaisusta verovelvollisen hyväksi ja vahingoksi. Määräajat lasketaan sen kalenterivuoden päättymisestä, jonka aikana ennakonpidätys on toimitettu.

23 §

Ennakonkannon toimittaminen

Verovelvollinen maksaa ennakonkannossa määrätyn veron sen määrästä riippuen yhteen tai useampaan erään jaettuna, viimeistään asetuksessa säädettyinä eräpäivinä.

Jos ennakon koko määrästä on verotusmenettelystä annetun lain 52 §:n nojalla vastuussa muu-kin henkilö kuin verovelvollinen, ennakko on määrättävä verovelvollisen ja ennakosta vastuussa olevien henkilöiden yhteisvastuullisesti suoritettavaksi. Ennakkoveroa koskevaan päätökseen on tällöin merkittävä ennakosta vastuussa olevat henkilöt. Jos ennakkoveroa koskevaan päätökseen ei ole tehty merkintää ennakosta vastuussa olevasta henkilöstä tai jos toinen henkilö on vastuussa vain osasta ennakkoa, verovastuun toteuttamiseen ja muutoksenhakuun sovelletaan veronkantalain säännöksiä.

24 §

Ennakonkannossa maksettavan veron määrääminen, muuttaminen ja poistaminen

Verohallinto poistaa ennakon joko viran puolesta tai vaatimuksesta. Ennakko voidaan poistaa vielä verovuoden jälkeen, kuitenkin viimeistään kaksi kuukautta ennen verotuksen päättymistä.

Päätöksen perusteluina Verohallinto ilmoittaa verovelvolliselle ennakkoveron määrän ja sen perusteet. Siltä osin kuin verovelvollisen vaatimusta ei ole hyväksytty, verovelvolliselle on hänen vaatimuksestaan annettava muutoksenhakukelpoinen päätös. Tällöin annettava päätös perustellaan hallintolaissa edellytetyllä tavalla.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

26 §

Ennakkoperintärekisteristä poistaminen

27 §

Uudelleen merkintä ennakkoperintärekisteriin

28 §

Ennakkoperintärekisteröintiä varten annettavat tiedot

3 luku

Muut ennakkoperintämenettelyä koskevat säännökset

37 §

Verotarkastus ja tiedonantovelvollisuus

Mitä muualla laissa säädetään verotarkastuksesta ja tiedonantovelvollisuudesta, koskee myös ennakkoperintämenettelyssä asianosaisia.

Myös ennakonpidätyksen alaisen suorituksen saaja on velvollinen kehotuksesta esittämään tarkastettavaksi ennakonpidätystä koskevan aineiston.

45 §

Ennakkoratkaisun hakeminen ja antaminen

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä Verohallinnossa kiireellisenä.

Ennakkoratkaisusta tehtyyn valitukseen annettua päätöstä sovelletaan siitä lukien, kun suorituksen maksaja on saanut päätöksestä tiedon.

Muutoksenhaku

Ennakkoratkaisun hakija sekä Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö saavat hakea muutosta tämän lain suorituksen maksajaa koskevaan päätökseen siten kuin oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään.

Verovelvollinen ja jokainen muu, jonka oman veron määrään päätös välittömästi saattaa vaikuttaa tai joka on verosta vastuussa sekä ennakkoratkaisun hakija ja Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö saavat hakea muutosta tämän lain verovelvollista koskevaan päätökseen siten kuin verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään. Myös yhtymä voi hakea muutosta yhtymän osakkeille määrättyyn ennakkoveroon.

Muutosta ei kuitenkaan saa hakea:

- 1) työnantajan rekisteröintiä koskevaan asiaan;
- 2) päätökseen, jolla on päätetty olla antamatta ennakkoratkaisu.

Jos ennakonpidätys tai maksettavaksi määrätty ennakko on verotusmenettelystä annetun lain mukaan käytetty verovelvolliselle tai hänen puolisolleen määrätyn veron tai maksun suorituksesi tai se on määrätty palautettavaksi, ennakonpidätystä tai ennakkoa ei enää muuteta tässä laissa tarkoitetun muutoksenhaun johdosta.

Ennakonpidätysprosentin tai ennakonkannon määräämistä koskevaan tai muuhun hakemuksesta tehtyyn ratkaisuun liitetään tarvittaessa muutoksenhakuosoitus.

Tämän lain nojalla tehtyä Verohallinnon päätöstä on noudatettava oikaisuvaatimuksesta tai valituksesta huolimatta kunnes vaatimukseen tai valitukseen annetusta päätöksestä on saatu tieto. Ennakkoperintärekisteröintiä koskevaa oikaisuvaatimukseen tai valitukseen annettua päätöstä sovelletaan siitä alkaen, kun suorituksen maksaja on saanut päätöksestä tiedon.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen alkavan verokauden ja verovuoden 2017 verotusmenettelyyn ja muutoksenhakuun.

Ennen lain voimaantuloa päättyneen verokauden ja verovuoden verotusmenettelyyn ja muutoksenhakuun sekä muutoksenhaussa ennen tämän lain voimaantuloa annettuun muuhun Verohallinnon päätökseen sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Tämän lain voimaan tullessa voimassa ollutta 22 §:n 2 momenttia sovelletaan, jos se kalenterivuosi, jolta toimitettavassa verotuksessa ennakonpidätyksen alainen tulo on verotettu, on päätynyt ennen tämän lain voimaantuloa.

Muutoksenhaussa lain voimaantulon jälkeen annettuun ennen lain voimaantuloa päättynyttä verokautta tai verovuotta koskevaan sekä tämän lain voimaantulon jälkeen annettuun muuhun Verohallinnon päätökseen sovelletaan tämän lain säännöksiä.

9.

Laki

tuloverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan tuloverolain (1535/1992) 1 §:n 2 momentti, 57 §:n 3 momentti, 122 §:n 6 momentti ja 127 b §:n 1 momentin 1 kohta,
sellaisina kuin ne ovat, 1 §:n 2 momentti laissa 654/2015, 57 §:n 3 momentti ja 122 §:n 6 momentti laissa 878/2012 sekä 127 b §:n 1 momentin 1 kohta laissa 785/2012, seuraavasti:

1 §

Tulovero ja veronsaajat

Pääomatulosta suoritetaan veroa valtiolle. Kuntien oikeus pääomatulojen verotuksen tuottoon otetaan huomioon jaettaessa verotuloja siten kuin jäljempänä tässä laissa ja veronkantolaissa (/) säädetään.

57 §

Lahjoitusvähennys

Muutoksenhausta 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettuun Verohallinnon nimeämis päätöksen säädetään verotusmenettelystä annetussa laissa.

122 §

Omistajanvaihdojen vaikutus tappioiden vähentämiseen

Muutoksenhausta 3 ja 4 momentissa tarkoitettuun päätökseen säädetään verotusmenettelystä annetussa laissa.

127 b §

Kotitalousvähennyksen peruste

Verovelvollinen saa vähentää:

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

1) kotitalousvähennykseen oikeuttavasta työstä maksamansa työnantajan sairausvakuutusmaksun, pakollisen työeläkemaksun, tapaturmavakuutusmaksun, työttömyysvakuutusmaksun ja ryhmähenkivakuutusmaksun sekä lisäksi 15 prosenttia maksamastaan palkasta;

— — — — —

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Muutoksenhaussa ennen tämän lain voimaantuloa annettuun Verohallinnon päätökseen sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

— — — — —

10.

Laki

korkotulon lähdeverosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan korkotulon lähdeverosta annetun lain (1341/1990) 9, 15 ja 18 §, sellaisina kuin ne ovat, 9 § laissa 512/2010, 15 § laissa 1393/1991 sekä 18 § laeissa 1571/1995 ja 1350/1999, sekä *muutetaan* 4 ja 7 §, 8 a §:n 5 momentti, 11 §:n otsikko, 11—13 §, 14 §:n otsikko ja 2 momentti sekä 16 ja 17 §,

sellaisina kuin ne ovat, 4 § laeissa 1550/1992 ja 1743/2009, 7 §, 8 a §:n 5 momentti, 11—13 ja 17 § laissa 512/1020, 14 §:n otsikko ja 2 momentti ja 16 § laissa 610/2009, sekä

lisätään lakiin uusi 1 a §, 8 a §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 539/1996 ja 512/2010, uusi 6 momentti ja 14 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 610/2009, uusi 3 momentti seuraavasti:

1 a §

Muiden lakien soveltaminen

Tässä laissa tarkoitettuun koronmaksajaan sovellettavasta verotusmenettelystä ja muutoksenhausta säädetään oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetussa laissa (/).

Tässä laissa tarkoitettun veron veronkannosta säädetään veronkantolaissa (/).

4 §

Veronalaisuutta koskevat poikkeukset

Korkotulon lähdeveroa ei ole suoritettava:

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

1) talletukselle tai obligaatiolainalle maksetusta talletusten ja obligaatioiden veronhuojennuslaissa (726/1988) tarkoitetusta verovapaaksi säädetystä korosta eikä mainitun lain 1 §:n 2 momentissa tarkoitetusta verovelvollisen veronalaisena tulona pidettävästä korosta;

2) koroksi katsottavasta tuotosta tai muusta hyvityksestä, joka suoritetaan talletuksen siirron tai joukkovelkakirjan luovutuksen yhteydessä;

3) sellaiselle talletukselle ja joukkovelkakirjalainalle maksetusta korosta, johon säästäjän varat on tuloverolain 54 d §:ssä tarkoitetun pitkäaikaissäästämissopimuksen mukaisesti sijoitettu.

7 §

Veron kohdistaminen

Korkotulon lähdevero kohdistetaan sille kalenterikuukaudelle, jonka aikana vero on peritty.

8 a §

Verohallinnon ennakkoratkaisu

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä Verohallinnossa kiireellisenä.

Ennakkoratkaisusta tehtyyn valitukseen annettua päätöstä sovelletaan siitä lukien, kun lähdeveron perimiseen velvollinen on saanut päätöksestä tiedon.

11 §

Koronsaajan ilmoittamisvelvollisuus

Verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) mukainen verovelvollisen ilmoittamisvelvollisuus ei koske sitä korkotuloa, josta on suoritettava tämän lain mukainen lähdevero, eikä sitä pääomaa, jolle korko maksetaan.

12 §

Lähdeveron määrääminen koronsaajalle

Jos korkotulon lähdeveroa ei ole peritty sen maksamiseen velvollisen saamasta 3 §:ssä tarkoitettua korkotulosta, Verohallinto määrää koronsaajalle korkotulon lähdeveron ja siinä yhteydessä määrättävän veronlisäyksen ja veronkorotuksen noudattaen, mitä verotusmenettelystä annettussa laissa säädetään. Määräajat lasketaan sen kalenterivuoden päättymisestä, jonka aikana vero olisi pitänyt periä.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

13 §

Lähdeveron määrittäminen koronsaajalle verotuksen oikaisun yhteydessä

Jos 3 §:ssä tarkoitettu korkotulo on virheellisesti verotettu korkotulon lähdeveron maksamiseen velvollisen tuloverotuksessa veronalaisena tulona, tulee Verohallinnon verotusmenettelystä annetussa laissa tarkoitettun verotuksen oikaisun yhteydessä määrätä lähdevero sen maksamiseen velvolliselle. Veronlisäystä ja veronkorotusta ei tällöin määrätä.

14 §

Virheellisesti perityn lähdeveron korjaaminen

Jos koronmaksaja on perinyt lähdeveron liian suurena, liikaa perityn veron voi vähentää samalta kalenterivuodelta ilmoitettavasta lähdeverosta.

16 §

Lähdeveron viivästysseuraamukset

Tässä laissa tarkoitettuun koronsaajalle määrättyyn lähdeveroon sovelletaan, mitä veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa (1556/1995) säädetään.

17 §

Muutoksenhaku

Ennakkoratkaisun hakija ja Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö saavat hakea muutosta koronmaksajaa koskevaan päätökseen siten kuin oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään.

Koronsaaja, ennakkoratkaisun hakija ja Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö saavat hakea muutosta koronsaajaa koskevaan päätökseen siten kuin verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen alkavan verokauden ja verovuoden 2017 verotusmenettelyyn ja muutoksenhakuun.

Ennen lain voimaantuloa päättyneen verokauden ja verovuoden verotusmenettelyyn ja muutoksenhakuun sekä muutoksenhaussa ennen tämän lain voimaantuloa annettuun muuhun Verohallinnon päätökseen sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Muutoksenhaussa lain voimaantulon jälkeen annettuun ennen lain voimaantuloa päättynyttä verokautta tai verovuotta koskevaan sekä tämän lain voimaantulon jälkeen annettuun muuhun Verohallinnon päätökseen sovelletaan tämän lain säännöksiä.

11.

Laki

rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain (627/1978) 11 §:n 1 momentti ja 22 a §, sellaisina kuin ne ovat, 11 §:n 1 momentti laissa 611/2009 ja 22 a § 776/1990,

muutetaan 2 §:n 1 momentti, 2 a §, 7 a §:n 1 momentti, 8 ja 10 a §, 11 §:n 2 momentti, 12 a §:n 4 momentti, 16 §:n 1 ja 2 momentti sekä 21 ja 22 §,

sellaisina kuin ne ovat, 2 §:n 1 momentti laissa 1563/1995, 2 a § laissa 253/2008, 7 a §:n 1 momentti laissa 874/2009, 8 § laissa 826/2014, 10 a § laissa 1120/1996, 11 §:n 2 momentti, 12 a §:n 4 momentti ja 16 §:n 2 momentti laissa 510/2010, 16 §:n 1 momentti laissa 1226/2006, 21 § laeissa 1226/2006, 253/2008 ja 510/2010 sekä 22 § laissa 887/2012, ja

lisätään lakiin uusi 8 a §, 11 §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 1120/1996, 611/2009, 510/2010 ja 826/2014, uusi 5 momentti ja 12 a §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 538/1996 ja 510/2010, uusi 5 momentti seuraavasti:

2 §

Rajoitetusti verovelvollisen valtion- ja kunnallisvero peritään lopullisena verona toimittamalla päätös tulon lähteellä (*lähdevero*) tai määrätään verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) mukaisessa järjestyksessä noudattaen, mitä jäljempänä tässä laissa säädetään.

— — — — —

2 a §

Tässä laissa tarkoitettuun veron perimiseen velvolliseen sovellettavasta verotusmenettelystä ja muutoksenhausta säädetään oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetussa laissa (/).

Tässä laissa tarkoitetun veron veronkannosta säädetään veronkantolaissa (/).

7 a §

Edellä 5 §:ssä tarkoitettua lähdeverokorttia annettaessa vähennetään korvauksesta, joka perustuu 3 §:n 1 momentissa tarkoitettuun taiteilijan tai urheilijan henkilökohtaiseen toimintaan, kulut, jotka ovat välittömässä taloudellisessa yhteydessä korvaukseen, jos Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa asuva rajoitetusti verovelvollinen niin vaatii. Jos välittömiä kuluja ei ole vähennetty lähdeveroa perittäessä, verovelvollinen voi 11 §:n 2 momentissa tarkoitettulla palautus-

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

hakemuksella pyytää liikaa maksetun lähdeveron maksamista takaisin. Lähdevero on 15 §:ssä säädetyn suuruinen.

— — — — —

8 §

Ennakonpidätystä koskevia ennakkoperintälain säännöksiä noudatetaan asioissa, jotka koskevat lähdeveron perimiseen velvollista ja veron perimistä koskevaa menettelyä.

8 a §

Vero kohdistetaan sille kalenterikuukaudelle, jonka aikana se on peritty.

10 a §

Lähdevero siirretään vieraalle valtiolle veronkantolaissa säädetyllä tavalla.

11 §

— — — — —

Jos lähdeveroa on peritty enemmän kuin kansainvälinen sopimus edellyttää tai veron periminen muutoin on ollut virheellinen eikä veron perimiseen velvollinen ole perintää oikaissut, verovelvollinen voi vaatia Verohallinnolta lähdeveron palauttamista. Palautushakemus on tehtävä kolmen vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jonka aikana vero on peritty. Verohallinto voi saman määräajan kuluessa suorittaa palautuksen myös viran puolesta. Palautushakemukseen annetun päätöksen oikaisuun sovelletaan verotusmenettelystä annetun lain 4 luvun säännöksiä verotuksen oikaisusta verovelvollisen hyväksi ja vahingoksi. Määräajat lasketaan sen kalenterivuoden päättymisestä, jonka aikana vero on peritty.

— — — — —

Palautushakemus 2 momentissa tarkoitetun veron palauttamisesta on tehtävä Verohallinnon vahvistamalla lomakkeella.

12 a §

— — — — —

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä Verohallinnossa kiireellisenä.

Ennakkoratkaisusta tehtyyn valitukseen annettua päätöstä sovelletaan siitä lukien, kun lähdeveron perimiseen velvollinen on saanut päätöksestä tiedon.

16 §

Edellä 13 §:ssä ja jäljempänä 16 a §:ssä tarkoitetusta tulosta suoritettava vero on määrättävä verovelvolliselle verotusmenettelystä annetun lain mukaisessa järjestyksessä. Ennakon käyttämisestä ja rangaistussäännöksistä on soveltuvin osin voimassa, mitä verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään tai sen nojalla määrätään. Veronkannosta ja verojen tilittämisestä on soveltuvin osin voimassa, mitä veronkantolaissa säädetään tai sen nojalla määrätään.

Jos lähdevero muutoin kuin veron perimiseen velvollisen laiminlyönnin johdosta tai muussa kuin 9 §:n 3 momentissa tarkoitetussa tapauksessa on jäänyt perimättä, sovelletaan vastaavasti, mitä tämän pykälän 1 momentissa säädetään, kuitenkin niin, että Verohallinto vahvistaa viipymättä verovelvollisen verotettavan tulon sekä määrää siitä menevän veron.

— — — — —

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

21 §

Ennakkoratkaisun hakija ja Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö saavat hakea muutosta tämän lain veron perimiseen velvollista koskevaan päätökseen siten kuin oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään. Muutoksen hakemiseen 17 §:n 2 momentissa tarkoitettuun Verohallinnon päätökseen sovelletaan, mitä veronkantolain 63 §:ssä säädetään.

Verovelvollinen ja jokainen muu, jonka oman veron määrään päätös välittömästi saattaa vaikuttaa tai joka on verosta vastuussa sekä ennakkoratkaisun hakija ja Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö saavat hakea muutosta tämän lain verovelvollista koskevaan päätökseen siten kuin verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään.

Tämän lain nojalla tehtyä Verohallinnon päätöstä on noudatettava oikaisuvaatimuksesta tai valituksesta huolimatta kunnes vaatimukseen tai valitukseen annetusta päätöksestä on saatu tieto.

22 §

Mitä veronkantolaissa ja verotusmenettelystä annetun lain 10 luvussa säädetään verosta vaivauttamisesta, on vastaavasti sovellettava tässä laissa tarkoitettuun veroon.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen alkavan verokauden sekä verovuoden 2017 ja siltä perittävän veron verotusmenettelyyn ja muutoksenhakuun.

Ennen lain voimaantuloa edeltävältä ajalta perittävän veron sekä ennen lain voimaantuloa päättyneen verokauden ja verovuoden verotusmenettelyyn ja muutoksenhakuun sekä muutoksenhaussa ennen tämän lain voimaantuloa annettuun muuhun Verohallinnon päätökseen sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Muutoksenhaussa lain voimaantulon jälkeen annettuun ennen lain voimaantuloa päättynyttä verokautta tai verovuotta sekä perittävää veroa koskevaan sekä tämän lain voimaantulon jälkeen annettuun muuhun Verohallinnon päätökseen sovelletaan tämän lain säännöksiä.

12.

Laki

ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan ulkomailta tulevan palkansaajan lähdeverosta annetun lain (1551/1995) 5 ja 8—10 §, sellaisina kuin niistä ovat 8 § osaksi laissa 511/2010 ja 9 § osaksi laissa 1346/1999, ja *lisätään* lakiin uusi 1 a, 8 a ja 9 a § seuraavasti:

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

1 a §

Muiden lakien soveltaminen

Tässä laissa tarkoitettuun suorituksen maksajaan sovellettavasta verotusmenettelystä ja muutoksenhausta säädetään oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetussa laissa (/).

Tässä laissa tarkoitetun veron veronkannosta säädetään veronkantolaissa (/).

5 §

Edellytysten puuttuminen tai lakkaaminen

Jos palkkatulon lähdeveroa on peritty, vaikka sen edellytykset eivät ole toteutuneet, verotus toimitetaan koko työskentelyn ajalta tuloverotusta koskevien yleisten säännösten mukaan. Peritty lähdevero luetaan tällöin verovelvollisen hyväksi joko ennakoperintälain mukaisena pidätettynä enakkona tai rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain (627/1978) mukaisena lähdeverona. Tämän pykälän säännöksiä sovelletaan myös siinä tapauksessa, että verovelvollisen palkka tässä laissa tarkoitetun työskentelyn kestäessä alenee alle 2 §:n 1 momentin 2 kohdassa mainitun määrän.

8 §

Palkkatulon lähdeveron perintä

Palkkatulon lähdeveron perinnässä noudatetaan ennakoperintälain säännöksiä.

Työnantajan on palkkatulon lähdeveron perimisen sijasta toimitettava ennakoperintälain mukainen ennakonpidätys, vaikka palkansaajan verokortissa olisi 4 §:ssä tarkoitettu merkintä, jos palkkatulon lähdeveron edellytykset eivät ole toteutuneet tai ne ovat lakanneet. Työnantaja *on vastuussa* ennakonpidätyksen toimittamisesta ja pidätetyn määrän maksamisesta siten kuin ennakoperintälaissa säädetään.

8 a §

Palkkatulon lähdeveron kohdistaminen

Vero kohdistetaan sille kalenterikuukaudelle, jonka aikana se on peritty.

9 §

Veron määrääminen verovelvolliselle

Perimättä jätetty palkkatulon lähdevero voidaan määrätä verovelvolliselle. Tällöin noudetaan soveltuvin osin, mitä verotuksen oikaisusta ja muutoksenhausta on säädetty.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

9 a §

Muutoksenhaku

Verovelvollinen ja Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö saavat hakea muutosta verovelvollista koskevaan päätökseen siten kuin verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään.

10 §

Työnantajan sairausvakuutusmaksu

Palkkatulon lähdeveron alaista palkkaa pidetään palkkana, jonka perusteella on suoritettava muut kuin 1 §:ssä tarkoitetut sairausvakuutus-, työeläkevakuutus-, tapaturmavakuutus- ja työttömyysvakuutusmaksut, joista muutoin on soveltuvin osin voimassa, mitä niistä erikseen säädetään.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen alkavan verokauden ja verovuoden 2017 verotusmenettelyyn ja muutoksenhakuun.

Ennen lain voimaantuloa päättyneen verokauden ja verovuoden verotusmenettelyyn ja muutoksenhakuun sekä muutoksenhaussa ennen tämän lain voimaantuloa annettuun muuhun Verohallinnon päätökseen sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Muutoksenhaussa lain voimaantulon jälkeen annettuun ennen lain voimaantuloa päättynyttä verokautta tai verovuotta koskevaan sekä tämän lain voimaantulon jälkeen annettuun muuhun Verohallinnon päätökseen sovelletaan tämän lain säännöksiä.

13.

Laki

Pohjoismaiden Investointipankin, Pohjoismaiden projektivientirahaston, Pohjoismaiden kehitysrahaston ja Pohjoismaiden ympäristörahoitusyhtiön palveluksessa olevien henkilöiden verottamisesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan Pohjoismaiden Investointipankin, Pohjoismaiden projektivientirahaston, Pohjoismaiden kehitysrahaston ja Pohjoismaiden ympäristörahoitusyhtiön palveluksessa olevien henkilöiden verottamisesta annetun lain (562/1976) 11 §, sellaisena kuin se on laissa 537/2010, ja

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

muutetaan 1 §:n 1 momentti, 2 ja 4—6 §, 7 §:n 1 momentti sekä 8, 10 ja 13 §, sellaisina kuin niistä ovat 4 § laissa 1030/1978, 5 § osaksi laeissa 1030/1978 ja 537/2010, 6 § laissa 537/2010 sekä 10 § osaksi laissa 537/2010, ja lisätään lakiin uusi 1 a § seuraavasti:

1 §

Henkilö, joka tehdessään Pohjoismaiden Investointipankin kanssa vakinaista palvelusta pankissa koskevan sopimuksen ei asunut Suomessa tuloverolaissa (1535/1992) tarkoitetulla tavalla, on velvollinen muualla laissa olevien säännösten mukaan tulon perusteella suoritettavien verojen ja maksujen asemesta suorittamaan veroa palkkatulosta, jonka hän on saanut sanotusta palveluksesta, vain sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

— — — — —

1 a §

Tässä laissa tarkoitettuun veron perimiseen velvolliseen sovellettavasta verotusmenettelystä ja muutoksenhausta säädetään oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetussa laissa (/).
Tässä laissa tarkoitettun veron veronkannosta säädetään veronkantolaissa (/).

2 §

Edellä 1 §:ssä tarkoitettuna palkkatulona pidetään sellaista palkkaa, josta työnantaja on velvollinen toimittamaan ennakonpidätyksen ennakoperintälain (1118/1996) mukaan. Palkkaan kuuluvat luontoisedut arvioidaan ennakoperintälain säännösten mukaan.

4 §

Pohjoismaiden Investointipankki on velvollinen perimään lopullisen palkkaveron. Vero on perittävä, kun palkkaveron alainen määrä maksetaan asianomaiselle tai merkitään tilille hänen hyväkseen. Vero peritään täysin euroin jättämällä ylimenevät sentit lukuun ottamatta.

5 §

Lopullinen palkkavero kohdistetaan sille kalenterikuukaudelle, jonka aikana vero on peritty. Perintämenettelyyn sovelletaan, mitä rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetussa laissa (627/1978) säädetään lähdeveron perimisestä.

6 §

Jos lopullista palkkaveroa on peritty virheellisesti, eikä Pohjoismaiden Investointipankki ole perintää oikaissut, Verohallinto palauttaa verovelvollisen hakemuksesta liikaa suoritettun veron. Hakemus on tehtävä kolmen vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jonka aikana vero on peritty. Hakemukseen annetun päätöksen oikaisuun sovelletaan verotusmenettelystä annetun lain 4 luvun säännöksiä verotuksen oikaisusta verovelvollisen hyväksi ja vahingoksi. Määräajat lasketaan sen kalenterivuoden päättymisestä, jonka aikana vero on peritty.

7 §

Poiketen siitä, mitä 3 §:ssä säädetään, verovelvollisen vaatimuksesta palkkatuloa verotetaan verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) mukaisessa järjestyksessä.

— — — — —

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

8 §

Pohjoismaiden Investointipankin palveluksessa olevan henkilön on suoritettava veroa muusta tulosta kuin 1 §:ssä tarkoitettusta palkkatulosta siitä voimassa olevien säännösten mukaan. Toimitettaessa tällaisen muun tulon verotusta lasketaan kuitenkin tämä tulo ja edellä tarkoitettu palkkatulo yhteen. Näin saadusta määrästä tehdään kaikki verotuksessa yleisesti myönnettävät vähennykset. Sanotusta muusta tulosta meneväksi veroksi katsotaan se osa näin saadulle verotettavalle tulolle lasketusta verosta, joka vastaa sanotun muun tulon puhtaan määrän suhdetta verovelvollisen kokonaistuloon.

10 §

Verovelvollinen ja Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö saavat hakea muutosta tässä laissa tarkoitettuun verovelvollista koskevaan päätökseen siten kuin verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään.

13 §

Mitä veronkantolaissa säädetään verosta vapauttamisesta, sovelletaan tässä laissa tarkoitettuun veroon.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen alkavan verokauden ja verovuoden 2017 verotusmenettelyyn ja muutoksenhakuun.

Ennen lain voimaantuloa päättyneen verokauden ja verovuoden verotusmenettelyyn ja muutoksenhakuun sekä muutoksenhaussa ennen tämän lain voimaantuloa annettuun muuhun Verohallinnon päätökseen sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Muutoksenhaussa lain voimaantulon jälkeen annettuun ennen lain voimaantuloa päättynyttä verokautta tai verovuotta koskevaan sekä tämän lain voimaantulon jälkeen annettuun muuhun Verohallinnon päätökseen sovelletaan tämän lain säännöksiä.

14.

Laki

verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta annetun lain (1346/1999) 20 b §:n 2 ja 5 momentti, 20 c §:n 2 momentti ja 21 §,

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

sellaisina kuin ne ovat, 20 b §:n 2 ja 5 momentti sekä 20 c §:n 2 momentti laissa 793/2014 ja 21 § laissa 615/2009, seuraavasti:

20 b §

Verovelkarekisterin tietosisältö ja tietojen merkitseminen rekisteriin

Yritystä koskevat tiedot voidaan merkitä verovelkarekisteriin aikaisintaan kahden viikon kuluessa siitä päivästä, jona yrityksen katsotaan saaneen tietoonsa veronkantolain (/) 14 §:ssä tarkoitetun yhteenvedon, jossa yritystä on muistutettu laiminlyönnin merkitsemisestä verovelkarekisteriin. Jos laiminlyönti koskee ilmoittamisvelvollisuuden täyttämistä taikka muuta kuin oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain (/) 1 §:n 1 momentissa tarkoitettua veroa tai maksua, määräaika on kaksi viikkoa siitä päivästä, jona muistutus on lähetetty postitse.

Mitä tässä laissa säädetään verovelasta, koskee vastaavasti Verohallinnon saatavaa, joka johtuu veron korotuksesta, viivästysseuraamuksista tai laiminlyönnin perusteella verolainsäädännön mukaan määrätystä tai suoritettavasta muusta seuraamuksesta taikka veronkantolaissa tarkoitettua takaisin perittävästä palautuksesta lukuun ottamatta veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain (1556/1995) 4 §:n mukaista viivekorkoa.

20 c §

Verovelkarekisteriin merkittyjen tietojen poistaminen

Tieto ilmoittamisvelvollisuuden laiminlyönnistä on poistettava rekisteristä viivytyksestä sen jälkeen, kun ilmoittamisvelvollisuus on täytetty, kuitenkin viimeistään kuuden kuukauden kuluessa sen verokauden päättymisestä, jota ilmoittamisvelvollisuuden laiminlyönti koskee.

21 §

Verovelkaa koskevien tietojen julkaiseminen

Veronkantolain perusteella kannettavia arvonlisäveroja sekä ennakonpidätyksiä ja työnantajan sairausvakuutusmaksuja koskevia tietoja erääntyneistä ja maksamatta jätetyistä veroista voidaan julkaista.

Julkaistavia tietoja ovat vero- ja maksuvelvollisen:

- 1) nimi;
- 2) toiminimi sekä yritys- ja yhteisötunnus;
- 3) Verohallinnon tiedossa oleva kotikunta, jollei viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain 24 §:n 1 momentin 31 kohdasta tai väestötietolain 25 §:n 4 momentista muuta johdu;
- 4) maksamatta jätetyn veron verolaji ja määrä viivästysseuraamuksineen.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

15.

Laki

Verohallinnosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan Verohallinnosta annetun lain (503/2010) 22 §:n 4 momentti ja 29 §:n 1 momentti
sekä
lisätään 20 §:ään uusi 3 momentti seuraavasti:

20 §

Jaostot

Jos jaoston pääasiallisena tehtävänä on käsitellä asioita, joissa veronsaajana on yksinomaan valtio, jaostossa voi kuitenkin olla puheenjohtaja ja kaksi jäsentä, jolloin jäsenistä toinen on Verohallinnon ehdottama ja toinen veronmaksajia edustavien järjestöjen ehdottama.

22 §

Menettely

Oikaisulautakunnassa noudatettavaan menettelyyn sovelletaan muutoin, mitä hallintolaissa säädetään.

29 §

Muu puhevallan käyttö

Sen lisäksi, mitä tässä laissa ja veronkanto-laissa (/) säädetään puhevallan käytöstä, Verohallinto kantaa ja vastaa valtion puolesta sekä valvoo valtion etua ja oikeutta Verohallintoa kos-

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

kevissa asioissa tuomioistuimessa, välimiesmenettelyssä, muissa viranomaisissa ja toimituksissa sekä käyttää valtion puhevaltaa Verohallintoa koskevista sopimuksista.

— — — — —

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Tämän lain 20 §:n 3 momentissa tarkoitettuun jaostoon ensimmäisen kerran lain voimaantulon jälkeen nimettävä jäsen määrätään verotuksen oikaisulautakunnan toimikauden jäljellä olevaksi toimikaudeksi.

— — — — —

16.

Laki

perintö- ja lahjaverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan perintö- ja lahjaverolain (378/1940) 25 §:n 3 momentti, 34 §:n 2 momentti, 44—48, 48 a ja 49 §,

sellaisina kuin ne ovat, 25 §:n 3 momentti ja 49 § laissa 523/2010, 34 §:n 2 momentti laissa 318/1994, 44 ja 45 § laeissa 242/2008 ja 523/2010, 46—48 § laissa 242/2008 ja 48 a § laissa 883/2012, sekä

muutetaan 31 ja 35 §, 37 §:n 1 momentti, 39 §:n 2 momentti, 40, 41, 41 a ja 43 §, 50 §:n 1 momentti, 51 §:n 1 ja 3 momentti sekä 52 §:n 1 momentti,

sellaisina kuin ne ovat, 31 § laeissa 1346/1999, 909/2001 ja 523/2010, 35, 40 ja 41 § sekä 51 §:n 3 momentti laissa 318/1994, 37 §:n 1 momentti, 39:n 2 momentti, 41 a §, 50 §:n 1 momentti ja 51 §:n 1 momentti laissa 523/2010, 43 § laeissa 242/2008, 523/2010 ja 1412/2010 sekä 52 §:n 1 momentti laissa 1561/1995, ja

lisätään lakiin siitä lailla 523/2010 kumotun 24 §:n tilalle uusi 24 § sekä lakiin uusi 41 b ja 41 c § seuraavasti:

24 §

Verovuosi on kalenterivuosi, jona perinnönjättäjä on kuollut, lahjansaaja on saanut lahjan haltuunsa tai verovelvollisuus on muutoin alkanut.

31 §

Verohallinto toimittaa perintö- ja lahjaverotuksen. Se myös oikaisee havaitsemansa 40 tai 41 §:ssä tarkoitetun virheen.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

Perintö- ja lahjaverotus on toimitettava tai oikaisu on suoritettava kolmen vuoden kuluessa verovuoden päättymisestä. Verotus katsotaan toimitetuksi ja verotuksen oikaisu suoritetuksi määräajassa, jos Verohallinnon päätös siitä on tehty ennen tässä laissa säädettyjen määräaikojen päättymistä.

Verohallinto voi kuolinpesän osakkaan tai lahjansaajan ennen verotuksen toimittamista tekevästä hakemuksesta lykätä perintö- tai lahjaverotuksen toimittamisen määräajaksi, kuitenkin niin, että verotus on toimitettava 10 vuoden kuluessa verovuoden päättymisestä.

Verotettavan perintöosuuden tai lahjan arvo vahvistetaan täysin sadoin euroin siten, että ylimenevät eurot jätetään ottamatta huomioon.

35 §

Jos perintö- tai lahjaverotusta toimitettaessa harkitaan verotuksen toimittamista arvioimalla tai muun olennaisen poikkeaman tekemistä perukirjaan tai veroilmoitukseen, on 26 tai 27 §:ssä tarkoitettulle ilmoittamisvelvolliselle tai pesänhoitajalle, mikäli mahdollista, varattava tilaisuus antaa asiassa selvitys ennen verotuksen toimittamista.

37 §

Kun Verohallinto on toimittanut verotuksen, on sille, jolle on maksuunpantu perintö- tai lahjaveroa, lähetettävä verotuspäätös ja annettava selvitys verotuksen perusteista sekä ohjeet siitä, miten verotukseen voidaan hakea muutosta.

39 b §

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä Verohallinnossa kiireellisenä.

40 §

Jos verovelvollinen on jäänyt osaksi tai kokonaan verottamatta tai hänelle on muuten jäänyt määräämättä säädetty vero, Verohallinto oikaisee verotusta verovelvollisen vahingoksi siten kuin verotusmenettelystä annetun lain 56 §:n 1, 3 ja 4 momentissa säädetään.

41 §

Jos verotuksessa on virhe, jonka johdosta verovelvolliselle on määrätty liikaa veroa, Verohallinto oikaisee verotusta verovelvollisen hyväksi siten kuin verotusmenettelystä annetun lain 55 §:n 1, 3 ja 4 momentissa säädetään.

41 a §

Verohallinto voi jatkaa 31 §:ssä säädettyä verotuksen toimittamisaikaa tai verotuksen oikaisuajaa yhdellä vuodella siten kuin verotusmenettelystä annetun lain 56 a §:n 1, 2 ja 4 momentissa säädetään. Mitä verotusmenettelystä annetun lain 56 a §:n 1 momentin 2 kohdassa verovelvollisesta säädetään, sovelletaan myös tämän lain 26 §:ssä tarkoitettuun ilmoittamisvelvolliseen.

41 b §

Verohallinto voi toimittaa verotuksen tai oikaista verotusta verovelvollisen vahingoksi 31 §:ssä säädetyn määräajan estämättä kuuden vuoden kuluessa verovuoden päättymistä seuraa-

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

van vuoden alusta siten kuin verotusmenettelystä annetun lain 56 b §:n 1 momentin 3 kohdassa säädetään.

41 c §

Verohallinto voi toimittaa verotuksen tai oikaista verotusta verovelvollisen vahingoksi 31 §:ssä säädetyn määräajan estämättä vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jonka aikana syyttäjä on nostanut syytteen rikoslain (39/1889) 29 luvun 1—3 §:ssä tarkoitetussa rikosasiassa siten kuin verotusmenettelystä annetun lain 56 c §:ssä säädetään.

43 §

Verovelvollinen, ennakkoratkaisun hakija sekä Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö saavat hakea muutosta verotukseen tai ennakkoratkaisuun siten kuin verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään. Muutosta ei kuitenkaan saa hakea 31 §:n 3 momentissa tarkoitettuun verotuksen toimittamisen lykkäämistä koskevaan päätökseen.

Muutoksenhakua koskevia määräaikoja laskettaessa verovuodella tarkoitetaan 24 §:ssä säädettyä verovuotta. Veronsaajien oikeudenvallontayksikön on tehtävä oikaisuvaatimus 60 päivän kuluessa verotuksen toimittamis- tai oikaisupäivästä.

Oikaisuvaatimuksen johdosta annettuun päätökseen ja ennakkoratkaisuun haetaan muutosta valittamalla siihen hallinto-oikeuteen, jonka tuomiopiirissä perinnönjättäjä kuollessaan asui tai lahjanantaja lahjaverovelvollisuuden alkaessa asui taikka varallisuuden luovuttaja asuu. Jos mikään hallinto-oikeus ei olisi toimivaltainen käsittelemään valitusta, muutosta haetaan Helsingin hallinto-oikeudelta.

50 §

Jos verotusta on muutettu toisen verovelvollisen verotukseen vaikuttavalla tavalla, Verohallinto oikaisee verotuksen oikaisuna myös tämän verovelvollisen verotusta muutosta vastaavasti (*seurannaismuutos*), jollei oikaisun tekeminen ole erityisestä syystä kohtuutonta. Seurannaismuutos voidaan tehdä silloinkin, kun muuta kuin tämän lain mukaista verotusta on muutettu suoritettavan veron määrään vaikuttavalla tavalla. Seurannaismuutos voidaan tehdä, vaikka verotuksen oikaisun edellytykset puuttuvat.

— — — — —

51 §

Muutoksenhakuviranomaisen tai Verohallinnon päätöksen perusteella uudelleen toimitettava verotus, seurannaismuutos, 38 §:ssä tarkoitettu muutos ja muutoksenhaun johdosta tehtävät muut muutokset verotukseen toteutetaan ja niihin haetaan muutosta siten kuin verotusmenettelystä annetun lain 78 §:ssä säädetään.

— — — — —

Jos joku on määrätty verovelvolliseksi tai veroa on päätöksen perusteella korotettu, verovelvolliselle on annettava verotuspäätös ja häneltä on perittävä maksamaton vero sekä sille edellä 2 momentin nojalla maksettu korko.

52 §

Perintö- tai lahjaveron kanto, perintä ja palauttaminen toimitetaan siten kuin veronkantolaissa (/) säädetään taikka sen nojalla säädetään tai määrätään, ellei jäljempänä toisin säädetä.

— — — — —

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran verovuodelta 2017 toimitettavassa perintö- ja lahjaverotuksessa ja sitä koskevassa muutoksenhaussa.

Ennen lain voimaantuloa päättyneeltä verovuodelta toimitettavassa perintö- ja lahjaverotuksessa ja sitä koskevassa muutoksenhaussa sekä muutoksenhaussa ennen tämän lain voimaantuloa annettuun muuhun Verohallinnon päätökseen sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Muutoksenhaussa lain voimaantulon jälkeen annettuun ennen lain voimaantuloa päättynyttä verovuotta koskevaan sekä tämän lain voimaantulon jälkeen annettuun muuhun Verohallinnon päätökseen sovelletaan tämän lain säännöksiä. Verovuoden 2016 tai sitä aikaisempien verovuosien säännönmukaista verotusta koskevan Verohallinnon päätöksen muutoksenhakuun sovelletaan kuitenkin lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

17.

Laki

arpajaisverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan arpajaisverolain (552/1992) 7 §, 8 §:n 1 momentti, 9—13, 16, 19 ja 21—23 §, sellaisina kuin niistä ovat 7, 22 ja 23 § laissa 524/2010, 8 §:n 1 momentti ja 9 § laissa 612/2009, 10 § laissa 951/2010, 11 ja 12 § osaksi laissa 524/2010, 13 § osaksi laeissa 1568/1995 ja 612/2009, 16 § laissa 884/2012 sekä 21 § osaksi laeissa 652/1995 ja 1346/1999,

muutetaan 2 §:n 1 momentti, 8 §:n 3 momentti sekä 15 §:n 4 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 2 §:n 1 momentti osaksi laissa 1048/2001 ja 15 §:n 4 momentti laissa 524/2010, sekä

lisätään lakiin uusi 1 a § seuraavasti:

1 a §

Muiden lakien soveltaminen

Sen lisäksi, mitä tässä laissa säädetään, arpajaisveron verotusmenettelystä ja muutoksenhausta säädetään oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetussa laissa (/) ja veronkannosta veronkantolaissa (/).

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

2 §

Määritelmät

Arpajaisilla tarkoitetaan:

1) arpajaislain (1047/2001) 3 §:ssä tarkoitettuja raha- ja tavara-arpajaisia, arvauskilpailuja, bingopeliä, veikkausta, vedonlyöntiä ja totopeliä sekä raha-automaattien ja tavaravoittoautomaattien pitämistä yleisön käytettävänä, kasinopelien toimeenpanemista, pelikasinotoimintaa ja arpajaislain 56 §:ssä tarkoitettujen peliautomaattien ja pelilaitteiden pitämistä yleisön käytettävänä;

2) muuta kuin arpajaislainsäädännössä tarkoitettua julkisesti järjestettyä arvontaa, arvaamista, vedonlyöntiä tai niihin rinnastettavaa, sattumasta osaksi tai kokonaan riippuvaa menettelyä, jossa voi voittaa rahaa tai rahanarvoisen etuuden, jota ei ole pidettävä kohtuullisena vastikkeena jostakin suorituksesta eikä ennakoperintälaissa (1118/1996) tarkoitettuna palkkana.

8 §

Veron kohdistaminen

Vero kohdistetaan sille kalenterikuukaudelle:

- 1) jolle tuotot on kirjanpitoa koskevien säännösten mukaan kirjattava;
 - 2) jonka aikana tavara-arpajaisten toimeenpanoaika on päättynyt;
 - 3) jonka aikana bingotilaisuus on toimeenpantu;
 - 4) jonka aikana 4 §:n 4 momentissa tarkoitetuissa arpajaisissa jaettava voitto on ollut perittävänä.
-

15 §

Ennakkoratkaisu

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä Verohallinnossa kiireellisenä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran lain voimaantulopäivänä tai sen jälkeen alkavan verokauden verotusmenettelyyn ja muutoksenhakuun.

Ennen lain voimaantuloa päättyneen verokauden verotusmenettelyyn ja muutoksenhakuun sekä muutoksenhaussa ennen tämän lain voimaantuloa annettuun muuhun Verohallinnon päätökseen sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Muutoksenhaussa lain voimaantulon jälkeen annettuun ennen lain voimaantuloa päättynyttä verokautta koskevaan sekä tämän lain voimaantulon jälkeen annettuun muuhun Verohallinnon päätökseen sovelletaan tämän lain säännöksiä.

18.

Laki

varainsiirtoverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan varainsiirtoverolain (931/1996) 47—49 §, sellaisina kuin ne ovat, 47 § laissa 876/2012 sekä 48 ja 49 § laissa 526/2010,
muutetaan 9 §:n 1 momentti, 31 §:n 2 momentti 33 ja 34 §, 39 §:n 5 momentti, 40 §:n 3 momentti, 43 §:n 2 momentti sekä 46, 50 ja 56 §,
sellaisina kuin niistä ovat 33 §:n osaksi laissa 526/2010, 34, 39 §:n 5 momentti, 50 ja 56 § laissa 526/2010 ja 46 § osaksi laissa 244/2008, ja
lisätään lakiin uusi 32 a, 33 a, 33 b, 33 c ja 34 a §, 44 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 526/2010, uusi 2 momentti sekä lakiin siitä lailla 876/2012 kumotun 52 §:n tilalle uusi 52 § seuraavasti:

9 §

Vastuu aiemmista luovutuksista suoritettavasta verosta

Jos kiinteistö on useamman kerran luovutettu ennen kuin lainhuutoa tai kirjaamista haetaan, luovutuksensaajan on suoritettava vero viivästyskorotuksineen myös niistä aikaisemmista luovutuksista, jotka on tehty hakemuksen tekemistä edeltäneiden kolmen vuoden aikana. Jos kiinteistö on myyty pakkohuutokaupalla, aikaisemmista luovutuksista ei kuitenkaan ole suoritettava veroa.

31 §

Veron perimiseen velvollisen tilitys- ja ilmoittamisvelvollisuus

Veron perimiseen 16 §:n 2 momentin mukaan velvollisen on maksettava perimänsä vero ja annettava 30 §:ssä tarkoitettu ilmoitus kahden kuukauden kuluessa luovutuksesta.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

32 a §

Verovuosi

Verovuosi on kalenterivuosi, jonka aikana kiinteistön tai arvopaperin omistusoikeuden luovutus on tapahtunut tai verovelvollisuus on muutoin alkanut.

Jos luovutuksensaajan on luovutuksen ehtojen mukaisesti suoritettava lisävastiketta, lisävastikkeen verovuosi on kalenterivuosi, jonka aikana lisävastikkeen suorittamisvelvollisuus on syntynyt.

Poiketen siitä, mitä 1 momentissa säädetään, 21 §:n 2 momentissa tarkoitetussa luovutuksessa verovuosi on kalenterivuosi, jona vero on suoritettava.

33 §

Veron määrääminen ja oikaisu verosta vastuussa olevan vahingoksi

Jos veroa on ilmoitettu liian vähän tai sitä on muusta syystä tullut liian vähän maksettavaksi tai liikaa palautetuksi, Verohallinto määrää veron tai oikaisee päätöstä verosta vastuussa olevan vahingoksi. Veroa määrättäessä tai päätöstä oikaistaessa verosta vastuussa olevan suoritettavaksi on määrättävä myös veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain mukainen veronlisäys ja veronkorotus.

Veron määräämisessä ja oikaisussa noudatetaan, mitä oma-aloitteisten verojen verotusmenetelystä annetun lain (/) 40 §:ssä säädetään.

Veronlisäys voidaan jättää määräämättä, jos laiminlyöntiin voidaan katsoa olleen hyväksyttävä syy.

33 a §

Veron määrääminen ja oikaisu verosta vastuussa olevan hyväksi

Jos veroa on tullut virheellisesti liikaa maksettavaksi tai verotuksessa on muu virhe verosta vastuussa olevan vahingoksi, Verohallinto määrää veron tai oikaisee päätöstä verosta vastuussa olevan hyväksi.

Jos Verohallinto havaitsee 33 c—33 e §:n nojalla suorittamansa valvontatoimeen liittyvässä asiassa virheen verosta vastuussa olevan vahingoksi, Verohallinto määrää veron tai oikaisee päätöstä verosta vastuussa olevan hyväksi.

Veroa ei määrätä eikä päätöstä oikaista, jos asia on valitukseen annetulla päätöksellä ratkaistu.

33 b §

Veron määräämisen ja oikaisun määräaika

Vero on määrättävä tai päätös on oikaistava kolmen vuoden kuluessa verovuoden päättymisestä.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

33 c §

Veron määrittämisen ja oikaisun määrittäjän jatkaminen

Verohallinto voi jatkaa veron määrittämiselle tai oikaisulle verosta vastuussa olevan vahingoksi 33 § b:ssä säädettyä määrittäaikaa yhdellä vuodella siten kuin oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 45 §:ssä säädetään.

33 d §

Pidennetty veron määrittämisen ja oikaisun määrittäaika

Vero voidaan määrätä tai oikaisu tehdä 33 b §:ssä säädetyn määrittäjän estämättä kuuden vuoden kuluessa verovuoden päättymistä seuraavan vuoden alusta siten kuin oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 46 §:ssä säädetään.

Mitä 1 momentissa säädetään, sovelletaan myös siltä osin kuin veron määrittämisen tai oikaisun perusteena on:

1) 20 §:n 1 momentissa tarkoitetun vastikkeen määrittäytyminen silloin, kun kysymys on rahoitusjärjestelystä, joka liittyy

a) luovutuksen osapuolten väliseen yritysjärjestelyyn tai
b) keskinäisen kiinteistöosakeyhtiön tai 20 §:n 3 momentin 2 tai 3 kohdassa tarkoitetun osakeyhtiön osakkeiden luovutukseen;

2) 16 §:n 2 momentissa säädetty veron perimisvelvollisuus tai 31 §:ssä säädetty veron tilitysvastuu;

3) 18 §:n 2 momentissa tarkoitetun arvopaperin luovutus ja luovutuksensaaja on Suomessa yleisesti verovelvollinen.

33 e §

Rikosperusteinen veron määrittäminen ja oikaisu

Vero voidaan määrätä tai päätöstä oikaista verosta vastuussa olevan vahingoksi 33 b §:ssä säädetyn määrittäjän estämättä vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jonka aikana syyttäjä on nostanut syytteen rikoslain (39/1889) 29 luvun 1—3 §:ssä tarkoitetussa rikosasiassa siten kuin oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 47 §:ssä säädetään.

34 §

Määrittäaika päätöksen tekemiselle

Vero on määrätty ja oikaisu tehty määrittäjässä, jos Verohallinnon päätös on tehty ennen tässä laissa säädettyjen määrittäaikaisten päätösten päättymistä.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

34 a §

Kuolinpesään kohdistettu veron määrääminen ja oikaisu

Verovelvollisen kuoltua vero määrätään kuolinpesälle tai oikaisu kohdistetaan kuolinpesään. Veroa ei määrätä, jos 33 b §:ssä säädetty määräaika on päättynyt.

39 §

Ennakkoratkaisu

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä Verohallinnossa kiireellisenä.

40 §

Aiheettomasti suoritettu vero

Hakemus on tehtävä kolmen vuoden kuluessa verovuoden päättymistä seuraavan vuoden alusta. Edellä 2 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa määräaika on kuitenkin kymmenen vuotta verovuoden päättymistä seuraavan vuoden alusta.

43 §

Kiinteistön tai arvopaperin luovutus liiketoimintasiirrossa

Veron palauttamista koskeva hakemus on tehtävä kolmen vuoden kuluessa verovuoden päättymistä seuraavan vuoden alusta. Veroa ei palauteta enempää kuin luovutuksesta 7 ja 21 §:n mukaan säädettyssä ajassa suoritettuna olisi ollut maksettava.

44 §

Ensiasunnosta suoritettun veron palauttaminen

Hakemus on tehtävä vuoden kuluessa siitä, kun verovapauden edellytykset ovat täyttyneet.

46 §

Muutoksenhaku

Verovelvollinen tai muu tämän lain mukaan verosta vastuussa oleva, ennakkoratkaisun hakija sekä Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö saavat hakea muutosta veron suorittamisvelvollisuutta tai suoritettavan veron määrää koskevaan päätökseen tai ennakkoratkaisuun siten kuin

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään. Verovelvollisen tai muun tämän lain mukaan verosta vastuussa olevan oikaisuvaatimuksen määräaika lasketaan kuitenkin 32 a §:ssä tarkoitetun verovuoden päättymistä seuraavan vuoden alusta.

Oikaisuvaatimuksen johdosta annettuun päätökseen ja ennakkoratkaisuun haetaan muutosta valittamalla siihen hallinto-oikeuteen, jonka tuomiopiirissä päätöksessä tarkoitettu kiinteistö sijaitsee tai jonka alueella on sen yhteisön kotipaikka, jonka liikkeeseen laskemia arvopapereita päätös koskee. Jos päätös koskee sekä kiinteistöä että arvopapereita, muutosta haetaan kiinteistön sijaintipaikan hallinto-oikeudelta. Jollei tätä perustetta voida käyttää, valitus tehdään Helsingin hallinto-oikeudelle.

50 §

Veron palauttaminen tai määrääminen muutoksenhaun johdosta.

Verohallinnon on muutoksenhaun johdosta annetun päätöksen perusteella palautettava vero korkoineen tai määrättävä vero viivästysseuraamuksineen.

8 luku

Erinäiset säännökset

52 §

Seurannaismuutos

Jos verosta vastuussa olevan suoritettavan veron määrä on Verohallinnon päätöksen tai muutoksenhaun johdosta muuttunut toisen verosta vastuussa olevan suoritettavan veron määrään vaikuttavalla tavalla, viimeksi mainittu vero määrätään muutosta vastaavaksi.

Seurannaismuutos voidaan tehdä silloinkin, kun muuta kuin tämän lain mukaista verotusta on muutettu suoritettavan veron määrään vaikuttavalla tavalla.

Seurannaismuutos voidaan tehdä, vaikka veron määräämiselle säädetty määräaika on päättynyt. Seurannaismuutos voidaan jättää tekemättä, jos muutoksen tekeminen on erityisestä syystä kohtuutonta.

56 §

Veronkantolain säännösten soveltaminen

Veron palauttamisessa sekä Verohallinnolle maksettavan veron kannossa, perinnässä ja tilittämisessä noudatetaan veronkantolain (/) säännöksiä, jollei tässä laissa tai sen nojalla toisin säädetä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran verovuoden 2017 verotusmenettelyyn ja muutoksenhakuun

Ennen lain voimaantuloa päättyneen verovuoden verotusmenettelyyn ja muutoksenhakuun sekä muutoksenhaussa ennen tämän lain voimaantuloa annettuun muuhun Verohallinnon päätökseen sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Muutoksenhaussa lain voimaantulon jälkeen annettuun ennen lain voimaantuloa päättynyttä verovuotta koskevaan sekä tämän lain voimaantulon jälkeen annettuun muuhun Verohallinnon päätökseen sovelletaan tämän lain säännöksiä. Verovuoden 2016 tai aikaisempien vuosien säännönmukaista verotusta koskevan Verohallinnon päätöksen muutoksenhakuun sovelletaan kuitenkin lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

19.

Laki

kiinteistöverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan kiinteistöverolain (654/1992) 27 §, sellaisena kuin se on laissa 245/2008,
muutetaan 21 §:n 4 momentti, 26, 28, 31 ja 33 § sekä 36 §:n 1 momentti,
sellaisena kuin niistä ovat 21 §:n 4 momentti ja 28 § laissa 527/2010, 26 § laeissa 541/1996, 527/2010 ja 885/2012 ja 36 §:n 1 momentti laissa 1560/1995, sekä
lisätään lakiin siitä lailla 1348/1999 kumotun 23 §:n tilalle uusi 23 § ja 25 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 253/2012, uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2 ja 3 momentti siirtyvät 3 ja 4 momentiksi, seuraavasti:

21 §

Ennakkoratkaisu

Ennakkoratkaisua koskeva asia on käsiteltävä Verohallinnossa kiireellisenä.

23 §

Verovuosi

Verovuosi on kalenterivuosi, jolta kiinteistövero on suoritettava.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

25 §

Veronkorotus, verotuksen oikaisu ja seurannaismuutos

Verotuksen muuttamista koskevia määräaikoja laskettaessa verovuodella tarkoitetaan 23 §:ssä säädettyä verovuotta.

26 §

Muutoksenhaku

Verovelvollinen tai muu verosta vastuussa oleva, ennakkoratkaisun hakija sekä Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö tai kiinteistön sijaintikunta saavat hakea muutosta verotukseen tai ennakkoratkaisuun siten kuin verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään.

Muutoksenhakua koskevia määräaikoja laskettaessa verovuodella tarkoitetaan 23 §:ssä säädettyä verovuotta.

Oikaisuvaatimukseen annettuun päätökseen ja ennakkoratkaisuun haetaan muutosta valittamalla siihen hallinto-oikeuteen, jonka tuomiopiirissä verovelvollisen kotikunta on. Jos henkilöllä, joihin sovelletaan puolisoita koskevia tuloverolain säännöksiä, on kotikunta eri hallinto-oikeuksien tuomiopiirissä, oikaisulautakunnan päätökseen haetaan muutosta siltä hallinto-oikeudelta, jonka tuomiopiiriin kuuluu henkilöistä vanhemman kotikunta. Jos henkilöt ovat samanikäisiä, toimivaltainen hallinto-oikeus määräytyy sen mukaan, kumman henkilötunnuksen yksilönumero on pienempi. Jollei mainittuja perusteita voida käyttää, valitus tehdään Helsingin hallinto-oikeudelle.

28 §

Veronkanto

Kiinteistöveron kanto, perintä ja palauttaminen toimitetaan siten kuin veronkantolaissa (/) säädetään.

31 §

Tilittäminen veronsaajille

Kiinteistövero tilitetään kunnille siten kuin verontilityslaissa (532/1998) säädetään.

33 §

Veron vanhentuminen

Kiinteistöveron vanhentumiseen sovelletaan verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annettua lakia (706/2007) lukuun ottamatta sen perustevalituksia koskevia säännöksiä.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

36 §

Vastuu verosta

Verovastuusta on soveltuvin osin voimassa, mitä verotusmenettelystä annetussa laissa ja veronkantolaissa (/) säädetään.

— — — — —

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran verovuodelta 2017 toimitettavassa kiinteistöverotuksessa ja sitä koskevassa muutoksenhaussa.

Ennen lain voimaantuloa päättyneeltä verovuodelta toimitettavassa kiinteistöverotuksessa ja sitä koskevassa muutoksenhaussa sekä muutoksenhaussa ennen tämän lain voimaantuloa annettuun muuhun Verohallinnon päätökseen sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Muutoksenhaussa lain voimaantulon jälkeen annettuun ennen lain voimaantuloa päättynyttä verovuotta koskevaan sekä tämän lain voimaantulon jälkeen annettuun muuhun Verohallinnon päätökseen sovelletaan tämän lain säännöksiä.

— — — — —

20.

Laki

veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain (1556/1995) 1 §:n 1 momentti, 2 §:n 1 momentti, 3 §:n 3 momentti, 6 §, 7 §:n otsikko sekä 2 ja 3 momentti sekä 8—12 §,

sellaisina kuin niistä ovat 1 §:n 1 momentti laissa 614/2009, 2 §:n 1 momentti laissa 346/2002, 7 §:n 2 momentti sekä 11 ja 12 § laissa 255/2008, sekä

lisätään 4 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 346/2002, uusi 2 momentti ja lakiin uusi 5 a, 5 b, 7 a ja 11 a § seuraavasti:

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

1 §

Sovellettamisala

Jos veronkantolain (/) 1 §:ssä tarkoitetun veron maksaminen määräaikana laiminlyödään, lasketaan verolle viivästysseuraamukset sen mukaan kuin tässä laissa säädetään. Tätä lakia sovelletaan myös muuhun valtiolle tai kunnalle suoritettavaan veroon ja veroon rinnastettavaan suoritukseen, jollei maksamisen laiminlyönnin tai viivästymisen seuraamuksista muussa laissa säädetä toisin.

2 §

Veronlisäys

Muun oma-aloitteisesti suoritettavan veron kuin veronkantolain 7 §:ssä tarkoitetun veron maksamatta jättämisen tai maksun viivästymisen vuoksi sekä jälkiverotuksen toimittamisen ja verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 57 §:ssä tarkoitetun verotuksen oikaisun yhteydessä lasketaan verolle veronlisäys. Se on määrältään kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain (633/1982) 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko lisättynä seitsemällä prosenttiyksiköllä, yhteensä kuitenkin vähintään kolme euroa.

3 §

Veronlisäyksen laskeminen

Muiden kuin oma-aloitteisesti suoritettavien verojen jälkiverotuksen toimittamisen ja verotusmenettelystä annetun lain 57 §:ssä tarkoitetun verotuksen oikaisun yhteydessä veronlisäys lasketaan verotuksen päättymiskuukautta seuraavan kolmannen kuukauden alusta verolle määrättävään eräpäivään.

4 §

Viivekorko

Edellä 1 momentissa säädettyä ei sovelleta veronkantolain 7 §:ssä tarkoitettuun veroon.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

5 a §

Viivästyskorko

Veronkantolain 7 §:ssä tarkoitetulle, maksamatta jätetylle verolle lasketaan viivästyskorkoa, joka on kutakin kalenterivuotta edeltävän puolivuotiskauden korkolain 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko lisättynä seitsemällä prosenttiyksiköllä.

Viivästyskorkoa ei lasketa veronlisäykselle eikä viivästyskorolle.

5 b §

Viivästyskoron laskeminen

Viivästyskorko lasketaan oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 32 §:ssä tarkoitettua eräpäivää seuraavasta päivästä veron suorittamispäivään.

Verohallinnon määräämälle myöhästymismaksulle, veronkorotukselle, laiminlyöntimaksulle ja veronkantolain 34 §:n nojalla takaisin perittävälle palautukselle lasketaan viivästyskorko kuitenkin verotuspäätöksellä määrättyä eräpäivää seuraavasta päivästä veron tai maksun suorittamispäivään.

6 §

Viivekoron ja viivästyskoron palauttaminen

Jos veroa on viranomaisen muulla kuin verosta vapauttamista koskevalla päätöksellä alennettu tai se on poistettu, alennetulle tai poistetulle määrälle kertynyt viivekorko tai viivästyskorko on palautettava.

7 §

Veronlisäyksen, viivekoron ja viivästyskoron perimättä jättäminen

Verohallinnon ja muun veroa kantavan viranomaisen on jätettävä veronlisäys, viivekorko ja viivästyskorko kokonaan tai osittain perimättä, jos veron maksaminen on viivästynyt viranomaisen menettelyn vuoksi.

Verohallinnon määräämä viivästyskorko voidaan jättää kokonaan tai osittain perimättä, jos maksaminen on viivästynyt verovelvollisesta riippumattomasta syystä tai muusta erityisestä syystä.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

7 a §

Tarkemmat säännökset veronlisäyksen, viivekoron ja viivästyskoron perimättä jättämisestä

Valtiovarainministeriön asetuksella voidaan säätää, että veronlisäystä, viivekorkoa tai viivästyskorkoa ei peritä ajalta, jolta maksaminen on viivästynyt verovelvollisesta riippumattomien esteiden vuoksi.

8 §

Veronlisäyksen, viivekoron ja viivästyskoron pakkoperintä

Veronlisäyksen, viivekoron ja viivästyskoron perimisestä ulosottotoimin säädetään verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetussa laissa (706/2007).

9 §

Veronlisäyksen, viivekoron ja viivästyskoron tilittäminen veronsaajille

Veronlisäys, viivekorko ja viivästyskorko tilitetään veronsaajille samassa suhteessa kuin se vero, jonka maksamatta jättämisen tai maksun viivästymisen vuoksi veronlisäys, viivekorko ja viivästyskorko peritään.

10 §

Veronlisäys, viivekorko ja viivästyskorko tuloverotuksessa

Veronlisäys, viivekorko ja viivästyskorko eivät ole tuloverotuksessa veronalaista tuloa eivätkä vähennyskelpoista menoa.

11 §

Palauttaminen

Verohallinto tai muu veron kantanut viranomainen palauttaa hakemuksesta virheellisesti perityn veronlisäyksen, viivekoron ja viivästyskoron. Muutoin toteamansa aiheettoman veronlisäyksen, viivekoron tai viivästyskoron viranomainen palauttaa hakemuksetta, ellei sitä ole käytettävä veronkantolain säännösten mukaisesti verovelan lyhennykseksi.

11 a §

Muutoksenhaku

Verovelvollinen, muu verosta vastuussa oleva ja Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö saavat hakea muutosta Verohallinnon tämän lain nojalla antamaan päätökseen. Muutosta haetaan verotuksen oikaisulautakunnalta kirjallisella oikaisuvaatimuksella. Oikaisuvaatimus on tehtävä

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

60 päivän kuluessa siitä, kun muutoksenhakija on saanut tiedon Verohallinnon päätöksestä. Päätös voidaan antaa tiedoksi verovelvolliselle tai verosta vastuussa olevalle siten kuin verotusmenettelystä annetun lain 26 c §:ssä säädetään. Veronsaajien oikeudenvalvontayksikön määräaika lasketaan kuitenkin päätöksen tekemisestä. Menettelyyn sovelletaan muutoin, mitä oikaisuvaatimusta koskevasta menettelystä verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään.

Verovelvollinen ja Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö saavat hakea oikaisuvaatimukseen annettuun päätökseen muutosta valittamalla siihen hallinto-oikeuteen, jonka tuomiopiiriin verovelvollisen kotikunta Verohallinnon päätöstä tehtäessä kuului. Valitusaika on 60 päivää oikaisuvaatimukseen annetun päätöksen tiedoksisaannista. Veronsaajien oikeudenvalvontayksikön valitusaika lasketaan oikaisuvaatimuksen johdosta annetun päätöksen tekemisestä. Menettelyyn sovelletaan muutoin, mitä valitusta koskevasta menettelystä verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään.

Muun viranomaisen kuin Verohallinnon tämän lain nojalla antamaan päätökseen haetaan muutosta valittamalla siihen hallinto-oikeuteen, jonka tuomiopiiriin vero- tai maksuvelvollisen kotikunta päätöstä tehtäessä kuului. Muutoksenhaussa noudatetaan muutoin hallintolainkäyttölain (586/1996) säännöksiä.

Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhaussa noudatetaan tällöin, mitä verotusmenettelystä annetun lain 70 ja 71 §:ssä säädetään.

Verovelvollinen ja Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö saavat hakea muutosta 2 momentissa tarkoitettuun verotuksen oikaisulautakunnan päätökseen ennakkopäätösvalituksella siten kuin verotusmenettelystä annetun lain 71 a—71 d §:ssä säädetään.

12 §

Tarkemmat määräykset

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä veronlisäyksen, viivekoron ja viivästyskoron määrittämisessä noudatettavasta menettelystä sekä veronlisäyksen, viivekoron ja viivästyskoron laskemisesta.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Muutoksenhaussa ennen tämän lain voimaantuloa annettuun Verohallinnon päätökseen sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

21.

Laki

elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 8 ja 43 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan elinkeinotulon verottamisesta annetun lain (360/1968) 8 §:n 1 momentin 19 kohta ja 43 §:n 6 momentti,
sellaisina kuin ne ovat, 8 §:n 1 momentin 19 kohta laissa 490/2012 ja 43 §:n 6 momentti laissa 879/2012, sekä
lisätään 8 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laeissa 1001/1977, 661/1989, 1539/1992, 321/1997, 511/1998, 1168/2000, 1160/2002, 717/2004, 1077/2008, 471/2009, 938/2010, 490/2012, 183/2014, 645/2014, 1087/2014 ja 1405/2014, uusi 20 kohta seuraavasti:

8 §

Edellä 7 §:ssä tarkoitettuja vähennyskelpoisia menoja ovat muun ohessa:

- 19) yleisradioverosta annetun lain (484/2012) nojalla suoritettava yhteisön yleisradiovero;
20) apteekkiverosta annetun lain (/) nojalla suoritettava apteekkivero sekä Landskapslagen om apoteksavgift i landskapet Åland (6/1947) nojalla suoritettava apteekkimaksu.

43 §

Muutoksenhausta 5 momentissa tarkoitettuun päätökseen säädetään verotusmenettelystä annetussa laissa.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .
Muutoksenhaussa ennen tämän lain voimaantuloa annettuun Verohallinnon päätökseen sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

22.

Laki

lääkelain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan lääkelain (395/1987) 58 §:n 1 momentti ja 84 b §:n 1 momentti,
sellaisina kuin ne ovat, 58 §:n 1 momentti laissa 22/2006 ja 84 b §:n 1 momentti laissa 595/
2009, sekä
lisätään 89 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 1112/2010, uusi 3 momentti ja 89 b §:ään, sel-
laisena kuin se on laissa 1200/2013, uusi 2 momentti seuraavasti:

58 §

Lääkkeen vähittäismyyntihintana on käytettävä valtioneuvoston asetuksella säädettävän lääke-
taksan mukaista hintaa. Lääketaksan mukaisen hinnan tulee perustua lääkevalmisteen myynti-
luvan haltijan 37 a §:n mukaisesti ilmoittamaan valtakunnallisesti käytössä olevaan tukkuhintaan,
tukkuhinnan perusteella laskettavaan myyntikatteeseen ja arvonnäköveroon. Tukkuhinnan perus-
teella laskettava yksittäisen lääkevalmisteen myyntikate voi olla pienempi kuin apteekkiverosta
annetun lain (/) 6 §:n mukaan määräytyvä veroprosentti.

— — — — —

84 b §

Apteekit, Helsingin yliopiston apteekki ja *Itä-Suomen yliopiston* apteekki mukaan luettuina,
tukkukaupat ja lääkkeiden valmistajat suorittavat lääkkeiden ja lääkeaineiden kaupan valvontaan
liittyvästä tarkastuksesta Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskukseksi kaksi tuhannesosaa
lääkkeiden arvonnäköverottomasta myynti- ja ostohinnan erotuksesta (*laadunvalvontamaksu*).
Apteekkien vastaavasta myyntikatteesta vähennetään ennen maksun määräämistä *apteekkivero*
tai apteekkimaksu. Lääkkeiden valmistajat suorittavat maksun siitä myynnistä, jolla ne ilman lää-
ketukkukaupan välitystä toimittavat tavaran suoraan apteekille tai muulle ostoon oikeutetulle.

— — — — —

89 §

Apteekkarin, Helsingin yliopiston apteekin ja *Itä-Suomen yliopiston* apteekin tulee antaa Lää-
kealan turvallisuus- ja kehittämiskeskukseksi sen kehittämis-, suunnittelu- ja valvontatehtäviä,
laadunvalvontamaksun määräämistä sekä tilastojen laatimista varten tarpeelliset yksilöintiä, tu-
loja ja menoja sekä muutoin taloudellista asemaa koskevat tiedot apteekkitoiminnasta sekä aptee-
kin kanssa samassa toimitilassa harjoitetusta muusta liiketoiminnasta. Sosiaali- ja terveysminis-
terion asetuksella annetaan tarkempia säännöksiä luovutettavista tiedoista. Lääkealan turvalli-
suus- ja kehittämiskeskus voi antaa tarkempia määräyksiä tietojen antamisesta noudatettavasta
menettelystä.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

89 b §

Verohallinnon tulee pyynnöstä antaa Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskukselle maksutta ja salassapitosäännösten estämättä apteekkien valvontaa varten tarpeelliset tiedot apteekkitoiminnan harjoittajan veroveloista ja maksujärjestelyistä sekä apteekkiverosta. Keskuksella on oikeus saada edellä tarkoitettut tiedot Verohallinnolta myös teknisen käyttöyhteyden avulla tai muutoin sähköisesti.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Lain 58 §:ää sovelletaan ensimmäisen kerran vuonna 2017 käytettävään vähittäis-myyntihintaan. Vuodelta 2016 ja sitä aikaisemmilta vuosilta vähittäismyyntihinta lasketaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleiden säännösten mukaisesti.

Lain 84 b §:ää sovelletaan ensimmäisen kerran vuodelta 2017 suoritettavaan laadunvalvontamaksuun. Vuodelta 2016 ja sitä aikaisemmilta vuosilta suoritettavaan laadunvalvontamaksuun sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Lain 89 §:ää sovelletaan ensimmäisen kerran kalenterivuodelta 2017 annettaviin tietoihin.

23.

Laki

verotililain kumoamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Tällä lailla kumotaan verotililaki (604/2009).

2 §

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

24.

Laki

erillisellä päätöksellä määrättävästä veron- tai tullinkorotuksesta annetun lain 7 §:n 4 momentin kumoamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Tällä lailla kumotaan erillisellä päätöksellä määrättävästä veron- tai tullinkorotuksesta annetun lain (781/2013) 7 §:n 4 momentti.

2 §

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Ennen tämän lain voimaantuloa vireille tulleista asioista annettujen päätösten ja ilmoitusten tiedoksiantoon sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

25.

Laki

eräiden yleishyödyllisten yhteisöjen veronhuojennuksista annetun lain 9 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan eräiden yleishyödyllisten yhteisöjen veronhuojennuksista annetun lain (680/1976) 9 §, sellaisena kuin se on laissa 880/2012, seuraavasti:

9 §

Muutoksenhausta 4 ja 7 §:n nojalla annettuun päätökseen säädetään verotusmenettelystä annetussa laissa.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Muutoksenhaussa ennen tämän lain voimaantuloa annettuun Verohallinnon päätökseen sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

26.

Laki

verontilityslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan verontilityslain (532/1998) 1 §:n 1 momentti, 2 §:n 2 momentti, 3 §:n 2 momentti, 5 §:n 1 momentti ja 5 a §:n 1 momentti,
sellaisina kuin niistä ovat 3 §:n 2 momentti laissa 440/2013 sekä 5 §:n 1 momentti ja 5 a §:n 1 momentti laissa 607/2009, seuraavasti:

1 §

Soveltamisala

Valtiolle, kunnille, seurakunnille, Kansaneläkelaitokselle, metsänhoitoyhdistyksille ja Suomen metsäkeskukselle (*veronsaajat*) tilitetään verotusmenettelystä annetussa laissa (1558/1995) ja ennakoperintälaissa (1118/1996) tarkoitetut verot ja maksut sekä kiinteistöverot, työnantajan sairausvakuutusmaksu ja metsänhoitomaksut (*verot*) siten kuin tässä laissa säädetään.

2 §

Kertymän mukainen tilittäminen

Veronsaajalle tilitettävästä määrästä vähennetään ennen maksatusta veronsaajan ilmoittamat ennakonpidätykset, työnantajan sairausvakuutusmaksut ja muut vähennettäviksi säädetyt määrät, aikaisemmin vähentämättä jääneet määrät sekä samasta tai muusta verosta johtuvat takaisin perittävät määrät.

3 §

Kertymisjakso ja tilitysjankkohta

Veronkantolain (/) 7 §:ssä tarkoitettujen verojen kertymisjakson aikana verojen suorituksiksi käytetty maksu ja palautus tilitetään ja tilitykset maksetaan sinä kalenterikuukautena, jon-

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

ka aikana kertymisjakso päättyy. Muiden tämän lain mukaisesti tilitettävien verojen kertymisjakson aikana Verohallinnon pankkitilille maksetuiksi kirjatut määrät ja verovelvollisille maksetut palautukset tilitetään ja tilitykset maksetaan sinä kalenterikuukautena, jonka aikana kertymisjakso päättyy.

5 §

Jako-osuudet ja työnantajasuoritusten vähimmäismäärä ennakoperintävaiheessa

Valtiovarainministeriön asetuksella säädetään kutakin verovuotta varten ennakonpidätysten, ennakon täydennysmaksun ja kannossa maksettavan ennakon sekä ennen verotuksen päättymistä suoritettun jäännösveron jakamiseksi valtion-, kunnallis- ja kirkollisveroksi sekä vakuutetun sairausvakuutusmaksuksi sellaiset suhteelliset osuudet (*veronsaajaryhmien jako-osuudet*), joiden mukaisiksi veronsaajaryhmien vastaavien osuuksien arvioidaan muodostuvan verovuodelta toimitettavassa verotuksessa. Lisäksi valtiovarainministeriön asetuksella säädetään kuukausikohtaisesti oma-aloitteisten ennakonpidätysten ja työnantajan sairausvakuutusmaksun vähimmäismäärä (*työnantajasuoritusten vähimmäismäärä*) siten, että niiden yhteismäärä mahdollisimman hyvin vastaa todellista oma-aloitteisten ennakonpidätysten ja työnantajan sairausvakuutusmaksun verovuosisikohtaista kokonaiskertymää. Valtiovarainministeriön asetuksella säädetään myös niiden osuuksien laskentaperusteet, joiden mukaan kunnallisveroksi ja kirkollisveroksi vahvistetun osuuden arvioidaan jakautuvan kuntien ja seurakuntien kesken (*kuntien ja seurakuntien jako-osuudet*).

5 a §

Takuutilityks

Jos oma-aloitteisten ennakonpidätysten ja työnantajan sairausvakuutusmaksujen määrä kertymäjaksen aikana on yhteensä vähemmän kuin 90 prosenttia kertymisjaksoa vastaavalle kuukaudelle vahvistetusta työnantajasuoritusten vähimmäismäärästä, erotus tilitetään veronsaajille takuutilityksenä. Takuutilityksenä tilitetään kuitenkin enintään määrä, joka vastaa verotileille kohdentamatta olevien maksujen ja verotileillä käyttämättä olevien hyvitysten yhteismäärää kertymisjakson päättymispäivänä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

27.

Laki

tonnistoverolain 31 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan tonnistoverolain (476/2002) 31 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 90/2012, seuraavasti:

31 §

Verotuksen toimittaminen

Tonnistoverotus toimitetaan verotusmenettelystä annetun lain (1558/1995) 3 §:ssä tarkoitettua verovuodelta. Verotuksen toimittamiseen, verotuksen päättymiseen, verotarkastukseen, veronnoikaisuun, jälkiverotukseen, veronkorotukseen, yhteisökorkoon ja seurannaismuutokseen sovelletaan verotusmenettelystä annettua lakia. Tonnistoveron kanton, perintään ja palauttamiseen sovelletaan veronkantolakia (/).

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

28.

Laki

eräiden asuntojen vuokraustoimintaa harjoittavien osakeyhtiöiden veronhuojennuksesta annetun lain 17 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan eräiden asuntojen vuokraustoimintaa harjoittavien osakeyhtiöiden veronhuojennuksista annetun lain (299/2009) 17 §:n 2 momentti seuraavasti:

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

17 §

Verotusta koskevien säännösten soveltaminen

Maksuunpanoon, verotarkastukseen, verotuksen muuttamiseen, veronkorotukseen ja yhteisö-
korkoon sovelletaan verotusmenettelystä annettua lakia (1558/1995). Maksuunpannun määrän
kantamiseen sovelletaan veronkantolakia (/).

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

29.

Laki

yleisradioverosta annetun lain 5 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan yleisradioverosta annetun lain (484/2012) 5 §:n 1 momentti seuraavasti:

5 §

Muun lainsäädännön soveltaminen

Yleisradioveron ennakkoperinnästä säädetään ennakkoperintälaissa (1118/1996), kannosta,
perinnästä ja palauttamisesta veronkantolaissa (/) ja tilittämisestä verontilityslaissa (532/
1998).

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

30.

Laki

arvonimistä suoritettavasta verosta annetun lain 9 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan arvonimistä suoritettavasta verosta annetun lain (1388/2001) 9 §, sellaisena kuin se on laissa 525/2010, seuraavasti:

9 §

Veronkantolain säännösten soveltaminen

Veron palauttamisessa ja Verohallinnolle maksettavan veron kannossa ja perinnässä noudatetaan veronkantolain (/) säännöksiä, jollei tässä laissa tai sen nojalla toisin säädetä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

31.

Laki

valmisteverotuslain 47 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan valmisteverotuslain (182/2010) 47 §, sellaisena kuin se on laissa 964/2012, seuraavasti:

47 §

Veronkanto

Jollei tässä laissa tai sen nojalla toisin säädetä, valmisteveron kanton, perintään, vastuuseen verosta ja palauttamiseen sovelletaan, mitä veronkantolaissa (/) tai sen nojalla säädetään tai määrätään, jolloin veronkantolaissa tarkoitettuna veronkantoviranomaisena toimii Tulli.

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

32.

Laki

maataloudessa käytettyjen eräiden energiatuotteiden valmisteveron palautuksesta annetun lain 8 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan maataloudessa käytettyjen eräiden energiatuotteiden valmisteveron palautuksesta annetun lain (603/2006) 8 §:n 3 momentti seuraavasti:

8 §

Veronpalautuksen maksaminen

Sen lisäksi, mitä tässä laissa säädetään, veronpalautuksen maksamiseen ja oikaisun tai muutoksenhaun perusteella tapahtuvaan maksuunpanoon sovelletaan veronkantolain (/) säännöksiä.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

33.

Laki

autoverolain 65 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan autoverolain (1482/1994) 65 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1073/2014, seuraavasti:

65 §

Muutoksenhaun tai veroviranomaisen tekemän oikaisun johdosta takaisin maksettavalle verolle maksetaan veronkantolaissa (/) säädetty korko.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

34.

Laki

ajoneuvoverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan ajoneuvoverolain (1281/2003) 2 §:n 1 momentti, 52 §:n 1 momentti ja 62 §:n 3 momentti,
sellaisina kuin niistä ovat 52 §:n 1 momentti laissa 611/2005 ja 62 §:n 3 momentti laissa 1065/2014, seuraavasti:

2 §

Muiden lakien soveltaminen

Jollei tässä laissa toisin säädetä, ajoneuvoveron kantoon sovelletaan soveltuvin osin, mitä veronkantolaissa (/) tai sen nojalla säädetään, samoin kuin veronlisäyksestä ja viivekorosta an-

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

netussa laissa (1556/1995) sekä verojen ja maksujen perimisen turvaamisesta annetussa laissa (395/1973) säädetään.

— — — — —

52 §

Muutoksenhaun johdosta maksettava korko

Jos vero on muutoksenhaun tai oikaisun johdosta kumottu taikka veroa on alennettu, asianomaiselle on maksettava takaisin liikaa suoritettu määrä sekä sille vuotuista korkoa veron maksupäivästä sen mukaan kuin veronkantolaissa säädetään.

— — — — —

62 §

Pienin perittävä, maksuunpantava ja palautettava määrä

— — — — —

Ajoneuvoveron maksuunpanoon, perintään ja palauttamiseen ei sovelleta veronkantolain 71 §:ää.

Tämä laki tulee voimaan _____
päivänä _____ kuuta 20 ____.

35.

Laki

polttoainemaksusta annetun lain 2 ja 25 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan polttoainemaksusta annetun lain (1280/2003) 2 §:n 2 momentti ja 25 §, sellaisena
kuin niistä on 25 § laissa 1326/2009, seuraavasti:

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

2 §

Muiden lakien soveltaminen

Jollei tässä laissa toisin säädetä, polttoainemaksun kantoon sovelletaan soveltuvin osin, mitä veronkantolaissa (/) tai sen nojalla säädetään, mitä veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa (1556/1995) sekä verojen ja maksujen perimisen turvaamisesta annetussa laissa (395/1973) säädetään.

25 §

Muutoksenhaun johdosta maksettava korko

Jos polttoainemaksu on muutoksenhaun tai oikaisun johdosta kumottu tai polttoainemaksua on alennettu, asianomaiselle on maksettava takaisin liikaa suoritettu määrä sekä sille vuotuista korkoa polttoainemaksun maksupäivästä takaisinmaksupäivään sen mukaan kuin veronkantolain 32 §:ssä säädetään. Jos muutoksenhaun johdosta polttoainemaksua määrätään suoritettavaksi tai sen määrää korotetaan, Liikenteen turvallisuusvirasto perii polttoainemaksun ja sille veronlisäyksen ja viivekorosta annetussa laissa säädetyn viivekoron.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20 ____.

36.

Laki

yksityisestä huvialuksesta suoritettavasta polttoainemaksusta annetun lain 2 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan yksityisestä huvialuksesta suoritettavasta polttoainemaksusta annetun lain (1307/2007) 2 §:n 2 momentti seuraavasti:

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

2 §

Muiden lakien soveltaminen

Jollei tässä laissa toisin säädetä, polttoainemaksun kanton sovelletaan soveltuvin osin, mitä veronkantolaissa (/) tai sen nojalla säädetään samoin kuin mitä veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa (1556/1995) sekä verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetussa laissa (706/2007) säädetään.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

37.

Laki

Euroopan talousalueelta saadusta osingosta suoritettun veron palauttamisesta eräissä tapauksissa annetun lain 13 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan Euroopan talousalueelta saadusta osingosta suoritettun veron palauttamisesta eräissä tapauksissa annetun lain (563/2005) 13 § seuraavasti:

13 §

Veronkantolain soveltaminen

Tämän lain nojalla palautettavaan veroon sovelletaan, mitä veronkantolaissa (/) ja sen nojalla annetuissa säännöksissä ja määräyksissä säädetään.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

38.

Laki

rataverolain 20 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan rataverolain (605/2003) 20 §, sellaisena kuin se on laissa 1256/2009, seuraavasti:

20 §

Palautettavalle määrälle suoritettava korko

Jos rataveroa palautetaan maksuunpanon oikaisun tai muutoksenhaun johdosta, palautettavalle verolle maksetaan veronkantolaissa (/) säädetty korko veron maksupäivästä takaisinmaksupäivään.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

39.

Laki

keskinäisestä avunannosta veroihin, maksuihin ja muihin toimenpiteisiin liittyvien saatavien perinnässä annetun neuvoston direktiivin lainsäädännön alaan kuuluvien säännösten kansallisesta täytäntöönpanosta ja direktiivin soveltamisesta annetun lain 7 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan keskinäisestä avunannosta veroihin, maksuihin ja muihin toimenpiteisiin liittyvien saatavien perinnässä annetun neuvoston direktiivin lainsäädännön alaan kuuluvien säännösten kansallisesta täytäntöönpanosta ja direktiivin soveltamisesta annetun lain (1526/2011) 7 § seuraavasti:

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

7 §

Perintään ja saatavien turvaamiseen liittyviin toimenpiteisiin sovellettavat säännökset

Edellä 3 §:ssä tarkoitettujen saatavien perintään ja saatavien turvaamiseen liittyviin toimenpiteisiin sovelletaan veronkantolakia (/), verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annettua lakia (706/2007), verojen ja maksujen perimisen turvaamisesta annettua lakia (395/1973) ja tullilakia (304/2016).

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

40.

Laki

pientyönantajan maksu- ja ilmoituspalvelujärjestelmästä annetun lain 2 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan pientyönantajan maksu- ja ilmoituspalvelujärjestelmästä annetun lain (658/2004) 2 §:n 1 momentti seuraavasti:

2 §

Palvelujärjestelmän avulla hoidettavat tehtävät

Palvelun käyttäjä voi järjestelmän avulla hoitaa työnantajasuoritukset ja ennakonpidätykset, jotka liittyvät palkan ja muun vastaavan suorituksen maksuun, verotukseen, ammattiyhdistysjäsenmaksuun, lakisääteiseen työeläkevakuutusjärjestelmään, lakisääteiseen tapaturmavakuutusjärjestelmään, lakisääteiseen työttömyysvakuutusjärjestelmään, yleissitoviin työehtosopimukseen sisältyvään työntekijäin ryhmähenkivakuutukseen, työnantajan sairausvakuutusmaksuun sekä vakuutetun sairausvakuutusmaksuun.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

Valiokunnan mietintö VaVM 9/2016 vp

Helsingissä 14.6.2016

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

puheenjohtaja Timo Kalli kesk
jäsen Touko Aalto vihr
jäsen Eero Heinäluoma sd (osittain)
jäsen Susanna Huovinen sd
jäsen Kalle Jokinen kok
jäsen Kauko Juhantalo kesk
jäsen Toimi Kankaanniemi ps
jäsen Elina Lepomäki kok
jäsen Mika Lintilä kesk
jäsen Mats Nylund r
jäsen Antti Rantakangas kesk
jäsen Markku Rossi kesk
jäsen Sari Sarkomaa kok (osittain)
jäsen Sami Savio ps
jäsen Kari Uotila vas
jäsen Pia Viitanen sd
jäsen Ville Vähämäki ps
varajäsen Timo Harakka sd (osittain)
varajäsen Jani Mäkelä ps (osittain)
varajäsen Mika Niikko ps (osittain)
varajäsen Eero Suutari kok

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Maarit Pekkanen